

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 520 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 ΙΟΥΛΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΝ ΤΑ ΒΑΡΕΑ

θερινό αιφνιδιασμό ετοιμάζουν
Καραμανλής-Πετραλιά

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

26/7: Λιβερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847), Μαλδίβες: Εθνική γιορτή (1965) 26/7/1969: Εκρηξη βόμβας (Σύνταγμα) τραυματισμός έξι περαστικών 26/7/1946: Εξι καταδικασθέντες σε θάνατο εκτελούνται (Γιαννισιά) - η Ειρήνη Γκίνη πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο 26/7/1952: Εκθρόνιση Φαρούκ (Αίγυπτος) 26/7/1952: Θάνατος Evita Peron (33 χρ.) 26/7/1953: Θάνατος Νικόλαου Πλαστήρα (70 χρ. -πάμπωτος) 26/7/1956: Εθνικοποίηση Σουεζ (Νάσερ) 26/7/1974: Αρχή τριμερούς διάσκεψης για Κυπριακό (Γενεύη) 26/7/2002: Σύλληψη Πάτροκλου Τσελέντη 26/7/1979: Βόμβα στο κτίριο του ΥΠΕΠΘ (Συγγρού) 27/7/1974: Καταδίκη Ροβεντσίερου 27/7/1961: Θέμελίωση «Χαλυβουργικής» (Καραμανλής) 27/7/1996: Βομβιστική επίθεση στην Ολυμπιάδα Ατλάντα (δύο νεκροί) 27/7/2002: Σύλληψη Νίκου Παπαναστασίου 27/7/1967: Καταδίκη έξι μελών ΠΑΜ από έκτακτο στρατοδικείο (Χανιά) 27/7/1962: Σύλληψη Μ.Λ. King για απειθεία κατά αρχής, παρακώλυση συγκατοικιών κ.ά. 28/7: Διεθνής ημέρα διαχειριστών συστημάτων, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/1858: Πρώτη χρήση τακτοδικών αποτυπωμάτων για ταυτοποίηση από τον Άγγλο δήμοιο υπάλληλο στην Ινδία Γουίλιαμ Χέρσελ 28/7/1913: Συνθήκη Βουκουρεστίου (Ελλάδα-Ρουμανία κατά Βουλγαρίας) 28/7/1914: Κήρυξη Α' παγκοσμίου πολέμου 28/7/1920: Συνθήκη Σεβρών (Βενιζέλος) 28/7/1975: Αρχή δίκης χούντας 28/7/2005: Ο IRA ανακοινώνει την λήξη του ένοπλου αγώνα 29/7/904: Λεηλασία Θεσσαλονίκης από Σαρακηνούς πειρατές (30.000 κάτοικοι πωλούνται στα σκλαβοπάζαρη της Αφρικής) 29/7/1883: Γέννηση Benito Mussolini 29/7/1943: Αρχή στρατολόγησης στα Τάγματα Ασφαλείας που δημιούργησε η κυβέρνηση Ράλλη 29/7/1925: Γέννηση Μίκη Θεοδωράκη 30/7: Κούβα: Ημέρα μαρτύρων επαναστάσεων 30/7/336 π.Χ.: Δολοφονία Φίλιππου Β' (πατέρας Αλέξανδρου) 30/7/1920: Απόπειρα δολοφονίας Βενιζέλου από δύο απότακτους αξιωματικούς 30/7/1942: Συγκρότηση πρώτης αντάρτικης ομάδας ΕΔΕΣ (Ζέρβας-Ηπειρος) 30/7/1962: Καθιέρωση λίτρου ως μονάδας μέτρησης όγκου υγρών 30/7/2000: Ο Ούγο Τσάβες πρόεδρος Βενεζουέλας με 59,7% 30/7/1978: Βόμβα στην είσοδο πλαζ ΕΟΤ (Αλιμος) 30/7/2006: Θάνατος Murray Bookchin (85 χρ.) 31/7: Ισπανία: Ημέρα γάτας 31/7/1920: Δολοφονία Ιωνα Δραγούμη από βενιζελικούς 31/7/1956: Ίδρυση Ολυμπιακής Αεροπορίας (Ωνάσης) 31/7/1978: Σύλληψη Νικόλαου Μιχαλολιάκου κι άλλων οκτώ νεοφασιστών ως βομβιστών, 13μηνη φυλάκιση στον Μιχαλολιάκο 1/8: Ημέρα πολυτέκνων, Ελβετία: Ημέρα Ομοσπονδίας (1291), Ζαΐρ: Ημέρα γονέων, Λούνασσα: κελτική γιορτή (ξέκνημα συγκομιδής) 1/8/1834: Κατάργηση δουλείας σε όλη την επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου 1/8/1878: Γέννηση Rancho Villa 1/8/1975: Συνθήκη Ελσίνκι 1/8/1968: Συμφωνία Παπανδρέου-Μπριλλάνκη (Ρώμη) για συνεργασία ΠΑΜ-ΠΑΚ 1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (Ιερά οδός).

● Κυρία Αλ. Παπαρήγα, μέγαρο Περισού: εμείς δε θέλουμε να μας δώσετε τα ονόματα των μελών και των οικονομικών συμπαραστατών του κόμματός σας ●●● Τα ονόματα των κομματικών επιχειρήσεων θέλουμε να μας δώσετε ●●● Είναι μόνο η «Τυποεκδοτική» ή και άλλες; ●●● Γιατί δεν κάνετε μια καθαρή δήλωση; Υπάγεται και αυτό στη σφαίρα του απόρρητου; ●●● Πρώτο κόμμα ο «κανένας» ●●● Από τη μεγάλη δεξαμενή του, όμως, ψαρεύουν όλοι και φιλοδοξούν ότι δε δ' αφήσουν ούτε γόνο ●●● Οι ελπίδες τους δεν είναι φρούδες όσο ο «κανένας» δεν αποκτά αντικαπιταλιστικά-αντικοινοβουλευτικά χαρακτηριστικά ●●● Εδώ και πολύ καιρό είχα την αίσθηση πως κάτι μου θυμίζει το σιλάκι με το οποίο εμφανίζονται, κυρίως στα ραδιόφωνα, τα διάφορα λαμόγια των «πράσινων» μπίζνες ●●● Συντροφία, το βρήκα, μου θυμίζουν τους δεσποτάδες και τους ιεροκήρυκες ●●● Χαμηλοί τόνοι, λόγος στρογγυλεμένος, ευφράδεια, ύφος μελιχίο ●●● Το 'χουν σπουδάσει το αντικείμενο, φαί-

νεται ●●● «Εθνικό ρουφιάνο» αποκαλεί τον πρώην συνεταιίρο του Ζούγκλα ο Μαυροτρίπας ●●● Επειδή ρουφιάνος δε σημαίνει αναγκαστικά και ψεύτης, αναρωτιόμαστε γιατί δεν του τραβάει μια μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση ●●● Το τελευταίο ισχύει και για τον Κλαδά και για τον Κουκοδήμο ●●● Ο Ζούγκλας τους έκανε ρόμπες, τους κατέστρεψε ύπουλους για διάπραξη κακουργημάτων πράξεων κι αυτοί εξακολουθούν να... σκουπιζονται από τις ψιχάλες ●●● Τόσο καλά σας έχει δεμένους ο «μαγνητοφωνάκις»; ●●● Όταν ο Καραμανλής αυξά-

νε τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση, χτυπιόμαστε στους δρόμους ●●● Όταν τα αυξάνει (και μάλιστα τα γενικά όρια, όχι τις ειδικές περιπτώσεις) ο Κάστρο, τι πρέπει να κάνουμε; ●●● Να διαδηλώσουμε ζητωκραυγάζοντας υπέρ του σοσιαλιστικού παραδείγματος; ●●● Στον Περισσό, πάντως, δεν έχουν πρόβλημα με το σύντροφο Ραούλ ●●● Είναι δίκαιο το μέτρο -λένε- γιατί ανέβηκε το προσδόκιμο επιβίωσης ●●● Το ίδιο λέει και ο Καραμανλής, οπότε κακώς απεργήσαμε ●●● Μήπως να μας το εξηγήσει λιγάκι η Λιάνη, γιατί με τόσες γυροβολίες

ζαλιστήκαμε; ●●● Τι δ' απαντήσουμε στη Φάνη που θα βάλει την κουβανέζικη απόφαση στο ρεπερτόριό της, ενόψει και της επιχειρούμενης κατάργησης των ΒΑΕ; ●●● Οτι στον καπιταλισμό απαγορεύεται, αλλά στο σοσιαλισμό επιτρέπεται; ●●● Εμείς, βέβαια, την ξέρουμε την απάντηση ●●● Ένας καπιταλισμός με ρεφορμιστική γαρνιτούρα υπάρχει στην Κούβα ●●● Αλλά και η γαρνιτούρα γίνεται ολοένα και λιγότερη ●●● Ωραιοί αυτοί οι δημοτοάρχοντες της Ολυμπίας ●●● Εστелνε ο κόσμος βοήθεια για τους πυρόπληκτους κι αυτοί πλήρωναν παλιά βερεσέδια ●●● Και πώς προέκυψαν τα βερεσέδια; ●●● Εκαναν φιλοξενίες «προσωπικότητων» σε ξενοδοχείο της περιοχής και ο μεγαλοξενοδόχος ζητά τα λεφτά του ●●● «Στον κ...ο μας βρακί δεν είχαμε, στον π...ο μας στολίδια θέλαμε», λένε στο δικό μου το χωριό ●●● Μούγκα ο Σουφλιάς για Siemens, μίζες, δωράκια και τα συναφή ●●● Απλώς δε δέλει να εκτεθεί ή το απολαμβάνει κιόλας που σιγοψιγνώνονται άλλοι; ●

◆ Ποιον βόλεψε το ΛΑΟΣ με την κατά Περισού επίθεσή του; Την κυβέρνηση πρωτίστως. Γιατί η κυβέρνηση βρισκόταν στη γωνία, όχι μόνο με την ιστορία του «ιπτάμενου» Λιάπη, αλλά και με την άσκηση δίωξης κατά Βουρλούμη και σίας για την εξαγορά της «Γερμανός» από τον ΟΤΕ. Η κυβέρνηση βρισκόταν στη γωνία και αυτή βολεύτηκε με τη μεταφορά του κέντρου βάρους της σκανδαλολογίας προς τον Περισσό. Από την άλλη, είναι γνωστοί οι «δεσμοί αίματος» του Καρτζαφέρη και του ΛΑΟΣ με τη ΝΔ. Και όμως, από τον Περισσό, που αρέσκειται στη συνωμοσιολογία, δεν ακούστηκε ούτε μια αντικυβερνητική κουβέντα. Με το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ τα έβαλαν μόνο. Γιατί άραγε;

◆ «Απ' ό,τι φαίνεται, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έχουν πάψει προ πολλού να αποτελούν τα στόματα των κοινωνικών δυνάμεων, πλην του κεφαλαίου» («Αυγή», 15.7.2008). Από πότε ακριβώς έπαψαν; Και ποια περίοδο ΠΑΣΟΚ και ΝΔ αποτελούσαν «τα στόματα των κοινωνικών δυνάμεων»; Για να ξέρουμε ακριβώς και να κατανοήσουμε κα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

λύτερα τη γραμμή του ΣΥΝ, ο οποίος -προφανώς- αποτελεί σήμερα «το στόμα των κοινωνικών δυνάμεων».

◆ Στον «Κόσμο του Επενδυτή» της 12.7.08 εμφανίστηκε άρθρο-ύμνος για το Λιάπη. Σύμφωνα με τον αρθρογράφο, το ταξίδι στα γερμανικά γήπεδα δεν ήταν ιδέα των γονιών, αλλά των τέκνων, διότι ο γιος του Λιάπη είναι «αυτοκόλλητος» με το γιο του Χριστοφοράκου. Ο Λιάπης ήταν ιδιαίτερα χαρούμενος που θα 'κανε το ταξίδι με το γιο του και καλούσε φίλους και γνωστούς να πάνε παρέα, άρα αν ήταν «επαγγελματικό» το ταξίδι δεν θα το έλεγε. Ο Λιάπης ήταν αντίθετος με την πώληση της «Ολυμπιακής» (άρα αντίθετος στο

Λασκαριδίδη) και βρισκόταν σε κόντρα με το Μαξίμου γι' αυτό το θέμα. Ακόμη, «αν ο Μ. Λιάπης είναι μια φορά φίλος με τον Λασκαριδίδη, ο εξάδελφός του, πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, είναι δυο φορές φίλος»!! Ο Λιάπης έπαψε να ασχολείται με τον ΟΤΕ -προμηθευτής του οποίου είναι η Siemens- «με απόφαση του ίδιου του πρωθυπουργού. Τέλος από την πρώτη στιγμή που «έσκασε» το θέμα μέχρι το τέλος ο Λιάπης ήταν «σε συνεννόηση με το Μαξίμου για τους επικοινωνιακούς χειρισμούς» και πληρώνει τώρα την επικοινωνιακή πολιτική που του υπέδειξε το Μαξίμου. Εμείς τώρα τι να υποθέσουμε; Οτι ο δημοσιο-

γράφος κατέβασε από το κεφάλι του όλες αυτές τις πληροφορίες (ή «πληροφορίες») ή ότι έβαλε και ο Μισέλ το χεράκι του, εκδικούμενος με καρμανλική φινέτσα τον ξάδερφο; Κάθε λογικός άνθρωπος στο δεύτερο καταλήγει, ιδιαίτερα

από το ύψος του ρεπορτάζ. ◆ Για «προβοκάτσια περί, δήθεν, σχέσης του ΚΚΕ με το σκάνδαλο της αγοράς της επιχείρησης ΓΕΡΜΑΝΟΣ από τον ΟΤΕ», έκανε λόγο ο «Ριζοσπάστης» την περασμένη Παρασκευή. Θα παρακαλούσαμε τους αρχειοφύλακες του Περισού (ιδίως το Μπογιόπουλο, που ειδικεύεται σ' αυτό) να μας φέρουν ένα οποιοδήποτε κομματικό κείμενο στο παρελθόν, που η αγορά της «Γερμανός» να έχει χαρακτηριστεί σκάνδαλο. Εκτός αν αυτή τη φορά τους ξέφυγε η λέξη, οπότε καλό είναι να τραβήξουν τ' αυτό του συντάκτη που την έγραψε.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σας ευχαριστώ (σ.σ. τους ΟΝΝΕΔιτες) για τη μεγάλη, την ουσιαστική συμμετοχή σας στην εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Είναι έμπρακτη απόδειξη της συνέπειας, της υπευθυνότητας, της ακροσυστήσας σας σε αρχές και αξίες. Σας ευχαριστώ για το ηχηρό μήνυμά της γιορτής σας. Θυμίζετε σε όλους τους Έλληνες ότι η καρδιά της Ελλάδας βρίσκεται στην Περιφέρεια. Θυμίζετε σε όλους τους Έλληνες ότι το μέλλον της Πατρίδας μας είστε εσείς.
Κώστας Καραμανλής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ανοίγεται ένα πεδίο ιδιωτικής και κερδοσκοπικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ελπίζουμε ότι θα λειτουργήσει καλύτερα και ανταγωνιστικά, αλλά όχι ασύδοτα.

Α. Καρκαγιάννης (Καθημερινή)
Λιγότερα από 987,50 ευρώ τον μήνα κερδίζει το 50% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Τα νέα επίσημα στοιχεία προέρχονται από το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ.

Τα Νέα
Με διάφορα τερτίπια, η ανερ-

γία-διαχρονική και παγκόσμια έννοια-κάθε χρόνο μειώνεται, τριπλασιάζοντας στο 8%, οι αριθμοί ανεργιών, ενώ οι άνθρωποι, δυστυχούν. Πού είναι η ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΟΤΟΕ, ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ, ΟΣΠΙΑ και όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις; Ωχ, αδερφέ! Εγώ καλοπερνάω, ανάπιασα το προζύμι για την πολιτική: βουλευτής, υπουργός...

Πατρίς (Κρήτη)

Μπορεί να έχει δίκιο ο Παπανδρέου όταν δηλώνει «είπα-

με μια κουβέντα και η ΝΔ με τα μέσα μαζικής επικοινωνίας που ελέγχει την έκανε σημαία... Όταν η «μία κουβέντα» δίνει τη δυνατότητα στο ΚΚΕ να ξεθάβει Μακρονησιώτες, εξόριστους και βασανισμένους και τελικά δικαιώνεται, αφού όχι μόνο δεν παρυσιαίστηκαν στοιχεία αλλά τελικά χαρακτηρίζονται «κουβελοπερνάω», ανάπιασα το προζύμι για την πολιτική: βουλευτής, υπουργός...

Δ. Κ. Ψυχογιός (Το Βήμα)

Ο Πρόδρομος Εμφιετζόγλου, επιχειρηματίας, πρόεδρος της

κατασκευαστικής εταιρείας «Μηχανική ΑΕ», σε συνέντευξη του σε τοπικό κανάλι της Ξάνθης τον Ιούλη του 2007, λίγες βδομάδες πριν τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου, δηλώνει ότι στηρίζει τον ΛΑ.Ο.Σ. και μάλιστα προσηλώνει: «Είναι και εθνικώς απαραίτητο να στηρίξω τον ΛΑ.Ο.Σ. Θα πρέπει να υπάρξει μια πατριωτική φωνή στη Βουλή. Μια φωνή αντίστασης που δε θα κάνει υποχωρήσεις και συμβιβασμούς». Ο ίδιος επιχειρηματίας σε εκπομπή του ΣΚΑΪ - έρευνα για τον ΛΑ.Ο.Σ. - δηλώνει: «Ο μόνος ο οποίος υποστήριξε εθνικές

θέσεις στην ευρωβουλή ήταν ο Καρτζαφέρης». Στην ερώτηση «Τον υποστηρίζετε και οικονομικά τον ΛΑ.Ο.Σ.» ο Πρ. Εμφιετζόγλου απαντά: «Το υποστηρίζω και οικονομικά»...

Ριζοσπάστης

Ποτέ δεν κρύψαμε ότι η επίτευξη συμφωνίας στον ΠΟΕ περιλαμβάνει και κάποιες απαραίτητες θυσιές στη στήριξη των Ευρωπαίων αγροτών και των κοινοτικών αγροτικών προϊόντων.

Μ. Φ. Μπόελ

Επίτροπος Γεωργίας

■ Κοινοβουλευτικός κρετινισμός

«Με ισχυρό ΚΚΕ, η μάχη των ευρωεκλογών μπορεί να γίνει σταθμός για την ανασύνταξη ενός ισχυρού ενωτικού λαϊκού κινήματος, μιας ισχυρής συμμαχίας εργατών, αγροτών, αυτοαπασχολούμενων» («Διακήρυξη της ΚΕ του ΚΚΕ για τις ευρωεκλογές του Ιούνη 2009»).

Το αποκορύφωμα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Αναγορεύουν σε (δύνητικό) σταθμό για την ανασύνταξη του κινήματος μια εκλογική διαδικασία. Κάτι που δεν έκαναν με κανένα ταξικό αγώνα (π.χ. με τον πρόσφατο αγώνα ενάντια στο ασφαλιστικό). Ποιο είναι το μήνυμα που στέλνουν; Οτι μόνο η δική τους εκλογική ενίσχυση μπορεί να οδηγήσει στην ανασυγκρότηση του λαϊκού κινήματος και να δημιουργήσει προοπτική νίκης. Οι ταξικοί αγώνες έρχονται σε δεύτερη μοίρα (αν έρχονται).

■ Πίσω και πάνω από το Βουρλούμη

Ακόμα και με τους βουλευτές της ΝΔ, όπως ο Μανώλης, τα βάλε ο Αλογοσκούφης. Τόσο είναι το πάθος με το οποίο υπερασπίζεται το Βουρλούμη. Κατηγόρησε τους βουλευτές δημόσια, ότι την πέφτουν στο Βουρλούμη επειδή δεν τους έκανε ρουσφέτια! Ετσι, μπορούμε να καταλάβουμε ποιος ήταν πίσω και πάνω από το Βουρλούμη. Μόνο που ο τελευταίος είναι κατηγορούμενος, ενώ ο πραγματικός υπεύθυνος για όλες τις επιχειρηματικές κινήσεις του ΟΤΕ παραμένει στο απυρόβλητο. Ποινικά και πολιτικά.

Πάντως, από το Μαξίμου έχει δοθεί γραμμή να εγκαταλείπεται οι σιγά-σιγά ο Βουρλούμης και να μαζευτεί ο Αλογοσκούφης. Η Deutsche Telekom ενδεχομένως θα βγάλει την κυβέρνηση από τη δύσκολη θέση, βάζοντας άλλο μάντζερ στη θέση του Βουρλούμη, το φθινόπωρο που λήγει η θητεία του.

■ Koukodimos ante portas

Γιατί, κυρ-εισαγγελίες μας, μας ταλαιπωρήσατε τόσο καιρό; Αφού το ξέρατε πως το ξέρουμε πως και πάλι στο αρχείο θα πήγαινε η υπόθεση Κουκοδήμου-Κλαδά. Τι το βασανίζατε το πράγμα; Θαρρείτε ότι υπάρχει έστω και ένας Έλληνας ή μια Ελληνίδα (που να μην είναι λαμόγιο ή πνευματικά καθυστερημένος-η) που να πιστεύει ότι κάνατε... ενδελεχή έρευνα και γι' αυτό καθυστερούσατε; Γιατί δεν προσέξατε το timing και αναγκάσατε τον κ. Τραγάκη να εκτεθεί; Είναι σωστό να αναγγέλλει αυτός το πρωί ότι η υπόθεση πάει στο αρχείο (και ο Κουκοδήμος βρίσκεται «προ των πυλών» της ΚΟ της ΝΔ) και εσείς να το ανακοινώνετε το μεσημέρι; Συντονιστείτε επιτέλους!

Οι εντολές, προφανώς, ήταν να γίνει καθυστέρηση, να μπει για τα καλά το καλοκαίρι, ν' αρχίσουν τα μπάνια του λαού, για να μπορεί η κυβέρνηση να υποδεχτεί μετά βαΐων και κλάδων τον Κουκοδήμο στην ΚΟ της ΝΔ, που τόσο ταλαιπωρήθηκε το παιδί. Και να σφρίζουν λίγο οι κώλοι στην «παράταξη Τατούλη» (εκτός αν ο τύπος το 'χει πάρει απόφαση για ηρωική έξοδο, οπότε θα συνεχίσει).

ΥΓ: Κάποιοι κακεντρεχείς λένε ότι ο Κουκοδήμος δεν τολμά να κάνει μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση στο φίλο του το Ζούγκλα, που τόσο τον εξέθεσε, διότι ο Ζούγκλας «κρατά κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα». Λάθος. Ο Κουκοδήμος είναι παιδί της Εκκλησίας, πιστός χριστιανός (όπως και ο αρχισυντάκτης του Ζούγκλα, άλλωστε, με τον οποίο διατηρούν στενή φιλία) και ακολουθεί τη διδαχή του Κυρίου του να συγχωρεί αυτούς που τον έβλαψαν.

■ Ανεύθυνοι άρχοντες

«Όταν μια προγραμματική συμφωνία που υπεγράφη πριν από περίπου τέσσερα χρόνια δεν έχει ενεργοποιηθεί, δεν έχει εκταμιευτεί ούτε ένα ευρώ, τι να κάνω εγώ σήμερα; Έχουν δίκιο τα παιδιά έξω που διαμαρτύρονται. Πώς μπορώ όμως να πληρώσω σήμερα τα σωρευμένα χρέη του 2005, του 2006 και του 2007, τα σωρευμένα χρέη συμβατικών υποχρεώσεων προηγούμενων ετών που ανέρχονται στα 136 εκατομμύρια ευρώ για όλη την Ελλάδα; Πού να βρω τα χρήματα; Ο προϋπολογισμός του ΥΠΠΟ είναι δεδομένος».

Σαν βροχή από ροδοπέταλα του φάνηκαν του Λιάπη τα μπινελίκια με τα οποία τον έλουσαν οι απλήρωτοι εργαζόμενοι της Δημοτικής Επιχείρησης Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καλαμάτας. Ανακουφισμένος που έχει γλιτώσει από τα χειρότερα (παρτίδες με Χριστοφοράκο και Λασκαρίδη), δεν είχε κανένα πρόβλημα να κάνει και αυτοκριτική και να το παίξει υπεράνω. Ποιος κυβερνούσε, όμως, το 2005, το 2006, το 2007; Δεν κυβερνούσε η ΝΔ; Ποιοι είναι αυτοί που «υπέγραψαν επιταγές χωρίς αντίκρισμα», όπως είπε; Δεν ήταν οι προκάτοχοί του υπουργού της ΝΔ; Και ποιος διευθύνει το έργο αυτής της κυβέρνησης; Δεν είναι ο πρωθυπουργός (και εξάδελφός του) Κ. Καραμανλής; Καινούργια στοιχεία θα μπάσουμε στην αντίληψη που έχουμε περί πολιτικής διαχείρισης; Η πολιτική χαράζεται από τα πρόσωπα, αλλάζει ανάλογα με τον υπουργό και ο επόμενος είναι ανεύθυνος για ό,τι άφησαν οι προηγούμενοι; Αν ο Λιάπης δε μπορεί να τηρήσει τις δεσμεύσεις των προκατόχων του, ας παραιτηθεί δείχνοντας προς το Μαξίμου. Οχι να το παίξει παντού Βασιλάκης Καϊλας.

■ Αστικό πολιτικό σκηνικό

Ολα τριγύρω αλλάζουνε κι όλο τα ίδια μένουν...

Αν θέλαμε να περιγράψουμε με λίγες λέξεις τη σημερινή κατάσταση του αστικού-κοινοβουλευτικού πολιτικού σκηνικού, θα λέγαμε ότι είναι φανερό η δυσανεξία «από κάτω», η οποία όμως παραμένει παθητική, με αποτέλεσμα οι «από πάνω» να έχουν την άνεση να αναζητούν τις λύσεις που θα τους βγάλουν από την κρίση.

Η οικονομική κρίση είναι δεδομένη και έχει τη δική της συνεισφορά στο βάθεμα της πολιτικής κρίσης, που τροφοδοτείται συνεχώς με νέο υλικό από αποκαλύψεις σκανδάλων διαφθοράς. Οι μέχρι στιγμής δημοσκοπήσεις καταγράφουν... ακυβερνησία. Κανένα κόμμα δε θα είχε αυτοδυναμία, αν οι εκλογές γίνονταν σήμερα. Το πιθανότερο είναι να μην είχε αυτοδυναμία ακόμα και σε δεύτερες (στο καπάκι) εκλογές, παρά το αυξημένο μπόνους του εκλογικού νόμου Παυλόπουλου (50 αντί για 40 έδρες στο πρώτο κόμμα). Αυτό, όμως, είναι μια υπόθεση εργασίας με υψηλό ποσοστό αβεβαιότητας, δεδομένου ότι κανείς δε μπορεί να προβλέψει πώς θα κινηθεί το εκλογικό σώμα σε περίπτωση επαναληπτικών (στην πραγματικότητα) εκλογών, όταν ο μπαμπούλας της ακυβερνησίας και της πολιτικής αστάθειας θα επισειείται απ' όλα τα κέντρα διαμόρφωσης της «κοινής γνώμης».

Ποια είναι η λύση; Όσο κι αν φαίνεται παράξενο, όλοι οι πόλοι του συστήματος συμφωνούν (ο καθένας για τους δικούς του λόγους), πως πρέπει να περιμένουν, να μη κάνουν καμιά σκέψη για πρόωρες εκλογές, μέχρις ότου εξαλειφθεί η ρευστότητα και υπάρξει μια κάποια σταθεροποίηση, με οποιονδήποτε συσχετισμό δυνάμεων. Μόνο που σε λιγότερο από ένα χρόνο θα υπάρξουν οι ευρωεκλογές που, όσο κι αν δε δίνουν κυβέρνηση, πάντοτε αποτελούν ένα πρόκριμα και στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί μπορεί να ενισχύσουν τη ρευστότητα, παρά να φέρουν ισορροπία.

Ο Καραμανλής δε θέλει εκλογές για ευνότητα λόγους. Οχι γιατί θα κατηγορηθεί ότι οδηγεί (και) το σκάνδαλο Siemens σε παραγραφή (αυτό θα μπορούσε να το ξεπεράσει), αλλά γιατί ξέρει ότι δεν κερδίζει αυτοδυναμία, ενώ δεν είναι καθόλου σίγουρος ότι αν ξαναπαίει σε εκλογές θα πιάσει το 38,5% με το οποίο δίνει αυτοδυναμία ο νόμος Παυλόπουλου. Σε κα-

μιά δε περίπτωση δεν θα ήθελε να καταστεί όμηρος του Καρατζαφέρη, ο οποίος πλέον δεν κλείνει πονηρά το μάτι, αλλά το λέει ανοιχτά ότι είναι πρόθυμος να στηρίξει μια κυβέρνηση της ΝΔ. Όταν ένας Τατούλης κάνει άνω-κάτω την κυβερνητική πλειοψηφία, φανταστείτε τι θα γινόταν αν αυτή εξαρτώνταν από τον Καρατζαφέρη. Το σκέφτεται ο Καραμανλής και φτύνει στον κόρφο του.

Επομένως, για την κυβέρνηση δεν τίθεται ζήτημα εκλογών. Ο Καραμανλής θα αναζητήσει την καλύτερη συγκυρία κι αν δεν την βρει θα εξαντλήσει την τετραετία. Όσο για την εκδεδειγμένη πίεση του Καρατζαφέρη, ο Καραμανλής έχει ένα τελευταίο όπλο. Ενα νεύμα να κάνει, οι μισοί βουλευτές του ΛΑΟΣ θα σπεύσουν να ενταχθούν στη ΝΔ. Και μάλιστα οι πιο ακροδεξιοί από τους ακροδεξιούς. Και θα τους δούμε να μετατρέπονται σε «λαϊκή δεξιά» και οπαδούς του «μεσαιού χώρου», όπως ήδη έχουν κάνει διάφορα άλλα ακροδεξιά μπουβούκια που κάνουν καριέρα εδώ και χρόνια στη ΝΔ. Διότι οι ακροδεξιοί που θέλουν να κάνουν πολιτική καριέρα θα επιδιώξουν το σίγουρο, παρά να τζογάρουν με το ΛΑΟΣ, που σύμφωνα με την πολιτική παράδοση έχει ημερομηνία λήξης.

Το ΠΑΣΟΚ έχει τα μαύρα του τα χάλια και το ξέρουν όλοι. Ο Γιωργάκης παραπαίει και κατάφερε να γίνει παίγιο στα χείλη του κάθε Βερέλη, ο οποίος σχολιάζει με σκωπτική διάθεση πως «όταν λέμε ότι θα υπάρξουν χαλαρές εκλογές (σ.σ. χαλαρές χαρακτηρίσε τις ευρωεκλογές ο Γιωργάκης) είναι σαν να λέμε ότι υπάρχει χώρος και χρόνος να χάσουμε και άλλες εκλογές». «Το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να θέτει ως στόχο τη μη πραγματοποίηση εκλογών», είπε στην ομιλία του στο Εθνικό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης ο Βενιζέλος, καρφώνοντας το Γιωργάκη και σταματώντας εκεί, για να μην κατηγορηθεί ως διασπαστής της ενότητας.

Μπορεί πρόσφατο γκάλοπ να έδειξε ότι συμμαχία ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ κερδίζει αυτοδυναμία (το σχετικό ερώτημα, προφανώς, δεν τέθηκε αθώα, για λόγους επιστημονικής πληρότητας), όμως στην πράξη δεν έχει γίνει το παραμικρό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Τόσο που ο Σκανδαλίδης μάλλον έχει ξεχάσει ότι έχει οριστεί επικεφαλής του σχετικού τομέα και δεν μας έχει παρουσιάσει την πρόταση που υποσχέθηκε.

Ετσι, το ΠΑΣΟΚ, για να μη φανεί ότι παρακαλάει το ΣΥΡΙΖΑ και επομένως αναγνωρίζει ότι δεν κερδίζει, επιμένει στην παλιά γραμμή: στόχος μας είναι η αυτοδυναμία, αλλά για να κυβερνήσουμε θα χρειαστούμε ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συναίνεσεις.

Στο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ αισθάνονται ευτυχημένοι με τα γκάλοπ, που τους δίνουν σταθερά διψήφιο και πάνω από το 10% ποσοστό. Τόσο ευτυχημένοι που δε διστάζουν να στήσουν αλαζονικά καυγά με το ΠΑΣΟΚ για το ποιος παίζει το ρόλο αξιωματικής αντιπολίτευσης. «Τα τελευταία 2-3 χρόνια είμαστε όχι τυπικά αλλά ουσιαστικά η αξιωματική αντιπολίτευση», δηλώνει αυτόρεσκα ο Τσίπρας. «Αντιπολίτευση και συταγματικά αλλά και ουσιαστικά είναι το ΠΑΣΟΚ», του απαντά η Βάσω. Και μεις αναρωτιόμαστε: πού είναι η αντιπολίτευση; Ο-ε-ο; Μπορεί ο Αλαβάνος, βλέποντας τη χαμηλή ένταση κόντρα Βενιζέλου-Παπαανδρέου για τις πρόωρες εκλογές να μπήκε σφήνα ζητώντας εκλογές, όμως κατά βάση κανένας στο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δε θέλει εκλογές, γιατί αυτές θα σμάνουν την αντίστροφη μέτρηση για το «τρίτο μεγάλο κόμμα». Πώς θα διαχειριστούν ένα σχετικά υψηλό ποσοστό, που σε σημαντικό βαθμό θα περιέχει την εντολή «να τα βρουν» με το ΠΑΣΟΚ; Αν υπήρχε κάποια διάσπαση στο ΠΑΣΟΚ, τα πράγματα θα ήταν εύκολα γι' αυτούς, όμως τέτοια προοπτική δε φαίνεται στον ορίζοντα. Κανένας Πασόκος δε δείχνει διατεθειμένος να σπρώξει τα πράγματα σε διάσπαση. Ετσι, ο ΣΥΡΙΖΑ (ποιος ΣΥΡΙΖΑ, η πλειοψηφία της ηγεσίας του ΣΥΝ θα έπρεπε να λέμε) επιμένει στην καθιερωμένη γραμμή: Δε μας ενδιαφέρει η εξουσία για την εξουσία, δε συνεργαζόμαστε με αυτό το ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα, ο Τσίπρας δε διστάζει να πει ακόμα και χοντροειδή ψέματα: «Το να έχουμε ακυβερνησία δεν είναι για μας κατάρρα. Ενδεχομένως να είναι και ευλογία για τον τόπο, αν οδηγήσει σε λύση προς τα αριστερά». Ψέματα γιατί αυτό το κόμμα έχει δείξει πολλές φορές την υπευθυνότητά του έναντι του συστήματος. Δεν έχουν, λοιπόν, παρά να περιμένουν και ανάλογα με τις εξελίξεις να διαμορφώνουν την τακτική τους.

Ο Περισός έχει το δικό του πρόβλημα με την άνοδο των ποσοστών του ΣΥΡΙΖΑ. Τι να την κάνει τη δική του ενίσχυση

(στις εικονικές κάλπες των γκάλοπ, πάντοτε), όταν το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ είναι σχεδόν διπλάσιο; Γιατί να θέλει εκλογές, λοιπόν; Για να δει αυτή την τάση να γίνεται πράξη και να βρεθεί αντιμέτωπος με μια μικρή ή μεγαλύτερη εσωκομματική κρίση;

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για φαινόμενα μπερλουσκονισμού. Είναι κάμποσοι από το χώρο των καπιταλιστών που έχουν πολιτικές φιλοδοξίες. Η Αγγελουπούλινα πρώτη και καλύτερη, που ο σύζυγός της έχει χρήμα με ουρά και της χτίζει σιγά-σιγά μια εκδοτική δυναστεία. Αλλά και ο... ανεπάγγελτος πλέον Δ. Δασκαλόπουλος, που το παίζει ο διανοούμενος του ΣΕΒ (τρομάρα του). Στις σημερινές συνθήκες, όμως, κανένα τέτοιο σχέδιο δεν έχει πιθανότητες επιτυχίας. Η Ελλάδα δεν είναι Ιταλία και τα πρόσωπα που μοστράρουν ως «έλληνες Μπερλουσκόνι» είναι φαιδρά και δε μπορούν να δημιουργήσουν νέο πολιτικό σχήμα με δυνατότητες να πρωταγωνιστήσει. Σ' αυτό συμφωνούν και όλοι οι πολιτικοί αναλυτές των εταιριών δημοσκοπήσεων (Λούλης, Φαναράς, Καρέτζης, Βερναρδάκης). Δεν πρέπει να παραβλέψουμε, όμως, ότι αυτή η φιλολογία περί μπερλουσκονισμού ασκεί από τα δεξιά πίεση στο πολιτικό σύστημα και το ωθεί σε πιο γρήγορες προσαρμογές στη «γραμμή» των συνδικάτων των καπιταλιστών.

Το αστικό πολιτικό σύστημα, όσες τρικυμίες κι αν περάσει, θα βρει τελικά τη λύση, όσο αφήνεται ανενόχλητο να την ψάχνει. Όπως τη βρήκε και το 1989-90. Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, οι νέοι παρακολουθούν παθητικά, συζητούν, σχολιάζουν, ετοιμάζονται ενδεχομένως να ψηφίσουν τον ένα ή τον άλλο στις επόμενες εκλογές ή ευρωεκλογές, θαρρώντας πως έτσι στέλνουν μήνυμα. Το μόνο μήνυμα που στέλνουν, όμως, είναι πως οι αστοί δεν έχουν ν' ανησυχούν για τη συμπεριφορά των «από κάτω». Δεν πρόκειται να μεταφέρουν την ψήφο στο δρόμο, δεν πρόκειται να μετατρέψουν τη δυσανεξία και την οργή σε δικαστική πράξη κι αγώνα. Όσο δεν αλλάζει αυτή η κοινωνική συμπεριφορά τόσο μεγαλώνουν οι δυνατότητες των πολιτικών πόλων εξουσίας να διαχειριστούν την πολιτική κρίση, ακόμα και με «βίαιες» αναδιατάξεις στην πολιτική σκηνή. Γιατί να διστάσουν, αν είναι απαραίτητο;

■ Το κύκνειο άσμα του σέρβικου εθνικισμού...

Η σύλληψη του πάλαι ποτέ ισχυρού άντρα των Σέρβων της Βοσνίας, Ράντοβαν Κάρατζιτς, από τους πράκτορες των σερβικών μυστικών υπηρεσιών (με τη συμμετοχή και Βρετανών, σύμφωνα με την Telegraph), προκάλεσε μεγάλο θόρυβο στα διεθνή ΜΜΕ. Δε γνωρίζουμε για πόσο καιρό οι σερβικές αρχές γνώριζαν που βρισκόταν ο Κάρατζιτς (ο οποίος «εξαφανίστηκε» μετά το 1996). Ούτε μας ενδιαφέρει αν τον «κάρφωσε» κάποιος τώρα ή αν είχαν την πληροφορία παλαιότερα αλλά η νέα φυλοδυτική κυβέρνηση τους έλυσε τα χέρια, αν τον έπιασαν Σέρβοι ή Βρετανοί πράκτορες. Το πιθανότερο ήταν να τον παρέδωσαν οι ίδιοι που τον έκρυβαν. Ο νέος υπουργός Εσωτερικών της Σερβίας, ο προερχόμενος από το Σοσιαλιστικό Κόμμα του Μιλόσεβιτς, Ιβίτσα Ντάτσιτς, δήλωσε: «Η υπηρεσία πληροφοριών τον προστάτευε, η υπηρεσία πληροφοριών τον παρέδωσε τώρα!»

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι για μια ακόμα φορά φάνηκε σε όλο της το αποκρουστικό μεγαλείο η φούσκα που ονομαζόταν «σέρβικος εθνικισμός» (τον οποίο προσκύνησαν και αρκετοί «αντιιμπεριαλιστές» πιστεύοντας ότι θα αποτελέσει αντίβαρο στην επικράτηση της Pax Americana στα Βαλκάνια). Ο Κάρατζιτς, μεταμορφωμένος σε κάτι σαν «παπά» (εργαζόταν ως προμηθευτής «εναλλακτικών φαρμάκων»), συλλαμβάνεται στο Βελιγράδι, τη στιγμή που στην κυβέρνηση βρίσκονταν οι «σοσιαλιστές» μαζί με τους φυλοδυτικούς του Τάντιτς, ενώ στο υπουργείο Εσωτερικών στρογγυλοκάθεται ο αρχηγός του «Σοσιαλιστικού Κόμματος» (ναι του κόμματος που ίδρυσε ο Μιλόσεβιτς το 1990) Ιβίτσα Ντάτσιτς! Μόλις καμιά εκατοστή «θερμόαιμοι» σέρβοι εθνικιστές συγκρούστηκαν με την αστυνομία, ενώ το «Σοσιαλιστικό Κόμμα» εξέδωσε μια ουδέτερη ανακοίνωση στην οποία αναφέρει: «Το

Σοσιαλιστικό Κόμμα της Σερβίας θα εξετάσει τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες συνελήφθη ο Ράντοβαν Κάρατζιτς και θα ζητήσει να ενημερωθεί ο σερβικός λαός πόσο καιρό ήταν στη Σερβία ο Ράντοβαν Κάρατζιτς κάτω από τον έλεγχο των υπηρεσιών ασφαλείας» (από το site: <http://www.isn.ethz.ch/news/sw/details.cfm?id=19222,23/7/08>). Ωστόσο, ο πρόεδρος της Βουλής και αντιπρόεδρος του «Σοσιαλιστικού Κόμματος» δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι η Σερβία θα πρέπει να δεσμευτεί στο διεθνές δίκαιο σύμφωνα με το οποίο είναι υποχρεωμένη να συλλαμβάνει και να παραδίδει όσους η διεθνής κοινότητα θεωρεί ότι θα πρέπει να δικαστούν!

... και η υποκρισία της «διεθνούς κοινότητας»

Τη στιγμή που ο Κάρατζιτς ετοιμάζεται να διαβεί την πόρτα του ιμπεριαλιστικού Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, μια απόφαση του ίδιου δικαστηρίου έχει μείνει στα χαρτιά. Μιλάμε για την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης πριν από τέσσερα χρόνια, που έβγαλε παράνομο το τείχος του αίσχους που χτίζουν οι Σιωνιστές στα σύνορα με τη Δυτική Οχθη. Το τείχος δεν έχει χτιστεί όλο, λόγω προβλημάτων οικονομικής φύσης, αλλά κανείς από τους «ευαίσθητους» κατά τα άλλα στυλοβάτες της «δημοκρατίας» δεν διανοήθηκε ποτέ να εφαρμόσει την απόφαση του δικαστηρίου. Όπως κανείς δεν άσκησε δίωξη κατά του Μπους, του Μπλερ και των άλλων ιμπεριαλιστών ηγετών για τα εγκλήματά τους σε βάρος του γιουγκοσλαβικού λαού παλαιότερα, του ιρακινού και του αφγανικού ακόμη και σήμερα. Αλλά μέτρα και άλλα σταθμά...

Καμιά συμπάθεια δεν αισθανόμαστε για έναν «μαύρο» εθνικιστή σαν τον Κάρατζιτς. Πλημμυρίζουμε από οργή, όμως, με την ιταμότητα και την αλαζονεία των ιμπεριαλιστών.

Πανηγυρισμοί νίκης

Χιλιάδες ήταν οι απλοί Λιβανέζοι που παρευρέθηκαν στην κηδεία των οχτώ πρώτων Μαρτύρων, τις σορούς των οποίων πήραν από τους Σιωνιστές κατά την ανταλλαγή που έγινε την προηγούμενη εβδομάδα. Χιλιάδες ήταν αυτοί που γιόρτασαν την ανταλλαγή στα σύνορα με τη Συρία, κατά την άφιξη των σορών των 200 μαχητών που παρέδωσε το Ισραήλ.

Η Χεζμπολά σημείωσε μία ιστορική νίκη με την ανταλλαγή μαχητών αντί πτωμάτων. Αν και είχε σκοτώσει τους δύο Ισραηλινούς στρατιώτες στη συμπλοκή πριν από δύο χρόνια, άφησε στον τόπο του συμβάντος τους τρεις από τους πέντε που ήταν συνολικά και πήρε τους άλλους δύο για «αιχμαλώτους». Ολον αυτό τον καιρό τηρούσε σιγή ιχθύος για την τύχη των Ισραηλινών στρατιωτών και ανάγκασε τον Ολμερτ να απελευθερώσει τους εναπομείναντες Λιβανέζους μαχητές για να πάρει πτώματα σε φέρετρα.

Ιλουστρασιόν Μπους!

Θυμόσαστε το χιουμοριστικό τραγουδάκι «φεύγουν οι βόσσεις που μένουν»; Αυτό μας θύμισαν οι δηλώσεις του πουλέντων «Δημοκρατικών» για την Προεδρία των ΗΠΑ, Μπάρακ Ομπάμα, κατά την επίσκεψή του στην Ιορδανία. «Ως πρόεδρος, σκοπεύω να εργαστώ με τους στρατιωτικούς διοικητές μας για να εξασφαλίσω ότι θα ανασυνταχθούμε (σ.σ. προσέξτε: «ανασυνταχθούμε» κι όχι «αποσυρθούμε») έξω από το Ιράκ, προσεκτικά, με την ασφάλεια των στρατευμάτων μας στο μυαλό. Όπως έχω πει τα τελευταία δυο χρόνια, μόλις ανασυντάξουμε τις μάχιμες ταξιαρχίες μας, θα εξακολουθήσουμε να διατηρούμε τη δυνατότητα να προστατέψουμε το προσωπικό μας, να στοχεύουμε τρομοκράτες και να εκπαιδεύουμε τις Ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας, εάν υπάρχει πολιτική πρόοδος» (Ουάσινγκτον Ποστ, 22/7/08).

Ποιος μίλησε για πραγματική αποχώρηση των αμερικάνικων στρατευμάτων από το Ιράκ, που δήθεν υπόσχεται ο Ομπάμα; Η λέξη «redeploy», που σημαίνει «ανασυντάσσω», δεν χρησιμοποιήθηκε τυχαία από τον πονηρό γεροισιαστή του Ιλινόι, αντί της λέξης «withdraw», που σημαίνει «αποσύρω». Άλλωστε, μετά την «ανασύνταξη» (προφανώς σε ασφαλέστερες χώρες γύρω από το Ιράκ), ο... ένδοξος αμερικάνικος στρατός θα εξακολουθήσει να διατηρεί το δικαίωμα να «στοχεύει» τρομοκράτες (όπως οι φίλοι του Σιωνιστές κάνουν εδώ και χρόνια στην Παλαιστίνη, εκτοξεύοντας πυραύλους από τα ελικόπτερα σε «στοχευμένους» στόχους «υπόπτων») και να εκπαιδεύει τις Ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας. Φυ-

σικά, θα πρέπει να υπάρξει πολιτική πρόοδος, δηλαδή πλήρης συντριβή του αντάρτικου. Κι αν δε γίνει κάτι τέτοιο; Αν οι αντάρτες δε συντριβούν; Τότε, ως «γνήσιος πατριώτης», ο μαύρος με τη «λευκή ψυχή» θα ανασυντάξει τα στρατεύματά του, όχι έξω αλλά μέσα στο Ιράκ. Σε κάθε περίπτωση, όμως, τα αμερικάνικα συμφέροντα θα εξασφαλιστούν με τις «κάνες των τουφεκιών» και ο Ομπάμα δε χάνει ευκαιρία να το επιβεβαιώσει.

Μετά την Ιορδανία ο Ομπάμα επισκέφτηκε το Ισραήλ, όπου φόρεσε το καπελάκι των Ραβίνων, του δώρισαν μπλουζίτσα με το σημάδι «I love Sderot» (η πόλη που δημιουργήθηκε το 1951 από εποίκους στο Βόρειο Ισραήλ και τώρα έχει γίνει στόχος των ρουκετών των παλαιστίνων μαχητών), επανέλαβε τη δέσμευσή του ότι θα στηρίξει το Ισραήλ και έφτασε στο σημείο να υποστηρίξει την περσινή Ισραηλινή επίθεση σε συριακές εγκαταστάσεις, για τις οποίες πέιστηκε ότι... υπέκρυπταν «πυρηνικό εξοπλισμό» στα πρότυπα της Βόρειας Κορέας! Ενώ τον περασμένο Ιούνιο, ο Ομπάμα είχε υποστηρίξει ότι η Ιερουσαλήμ θα πρέπει να παραμείνει ενιαία και αδιαίρετη και να γίνει πρωτεύουσα του Ισραήλ, προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση των Αράβων (μετά πήγε να τα ρίξει σε... μεταφραστικό λάθος). Πάντως, ο Νετανιάχου (ηγέτης της Ισραηλινής αντιπολίτευσης) δήλωσε εντυπωσιασμένος από το πόσο καλά καταλαβαίνει ο Ομπάμα τον «Ιρακινό κίνδυνο».

Αυτά για όσους έχουν την αυταπάτη ότι ο Ομπάμα διαφέρει από το Μπους. «Μπους σε Ιλουστρασιόν χαρτί» είναι ο άνθρωπος και τίποτα περισσότερο.

«Παράπλευρες απώλειες» στη... σοσιαλιστική Κίνα

Το σπίτι της οικογένειας Γιου, πριν (αριστερά) και μετά (δεξιά) την κατεδάφιση.

Υδραντλίες, δακρυγόνα, ξύλο και συλλήψεις ήταν το «δώρο» των Ολυμπιακών Αγώνων στους κατοίκους μιας πολυκατοικίας στην πόλη Τζι-Αν της επαρχίας Τζι-Λιν στην Κίνα, στα τέλη του περασμένου Μάη. Κι αυτό γιατί οι κάτοικοι δεν δέχτηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους για να τα κατεδαφίσουν, αρνούμενοι να πάρουν τις εξευτελιστικές αποζημιώσεις που δίνει το κινέζικο κράτος. Το όλο σκηνικό βιντεοσκοπήθηκε και έχει δημοσιευτεί στο YOUTUBE (<http://www.youtube.com/watch?v=Ph9HlkyLqk>) για να μπορεί ο καθένας να δει τα... επιτεύγματα του κινέζικου «σοσιαλισμού»!

Ενα μήνα μετά (την προηγούμενη Παρασκευή), μία ακόμα οικογένεια έχασε την πολυμηνή μάχη που έδινε για να σώσει το σπίτι της στο δήμο Τσόνγκινγκ του Πεκίνου από την

κατεδάφιση. Οι μπουλντόζες το ισοπέδωσαν κι αυτό, παρά το θόρυβο που έγινε σε όλη την Κίνα και τα κινέζικα ΜΜΕ. Η οικογένεια Γιου δεν είχε αποδεχτεί την αποζημίωση που έφτανε μόνο για «να αγοράσει κανείς μία τουαλέτα στο Πεκίνο» (σύμφωνα με τα λεγόμενα της 40χρονης Γιου Πινγκ) και γέμισε το σπίτι της με πλακάτ διαμαρτυρίας και κινέζικες σημαίες, όπως έκαναν άλλοι 280 κάτοικοι της περιοχής. Το δικαστήριο αποφάσισε ότι η οικογένεια Γιου πρέπει να εγκαταλείψει το σπίτι, οι Αρχές τους έκοψαν το ρεύμα και ο δήμαρχος προσπάθησε να βρει συμβιβαστική λύση προτείνοντας στους Γιου να πάρουν ένα χώρο στο νέο εμπορικό κέντρο που θα κατασκευαστεί για να τον εκμεταλλευτούν ανάλογα (οι Γιου είχαν παλαιότερα δικό τους εστιατόριο). Τελικά,

επικράτησε η λογική... της μπουλντόζας, όπως έχει γίνει με χιλιάδες νοικοκυριά που αρνούνται να εγκαταλείψουν τις εστίες τους για χάρη της «ανάπτυξης».

Η ελβετική οργάνωση «Κέντρο για τα Δικαιώματα της Κατοικίας και των Εξώσεων» ανεβάζει σε 1.5 εκατομμύριο τους ανθρώπους που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους στο Πεκίνο για χάρη των Ολυμπιακών Αγώνων. Η κυβέρνηση θεωρεί «υπέρογκο» αυτό το νούμερο, υποστηρίζοντας ότι μόνο 6.000 οικογένειες έχουν «μετακινηθεί» για να προχωρήσουν τα ολυμπιακά έργα. Η αλήθεια πρέπει να είναι περίπου όπως την περιγράφουν οι «Asia Times» εδώ και πάνω από ένα χρόνο: «Οι απαλλοτριώσεις γαίων στο όνομα της ανάπτυξης είναι κοινός τόπος στη σημερινή Κίνα,

όπως είναι και οι διαδηλώσεις, συχνά βίαιες, ενάντια σ' αυτές τις απαλλοτριώσεις. Σε πολλές περιπτώσεις, μακριά από το φως της δημοσιότητας, εργολάβοι κατοικιών και τοπικές Αρχές έχουν προσλάβει γκάνγκστερ για να επιβάλλουν τη θέλησή τους» (31/3/07). Φυσικά, κι εμείς απορρίπτουμε μετά βδελυγμίας τις... προβοκατόρικες κατηγορίες του κατευθυνόμενου Τύπου ενάντια στην... σοσιαλιστική Κίνα που έχει καταφέρει να γίνει η ατμομηχανή του παγκόσμιου εργατικού δυναμικού που διαθέτει (έτσι δεν είναι Αλέκα μας;) και ευχόμαστε στους κινέζους «συντρόφους» να βγάλουν πολλά «σοσιαλιστικά» φράγκα από τη μπίτζνα των Ολυμπιακών Αγώνων!!!

■ Ιράκ

Το νέο υπερόπλο των ανταρτών

Το μυστήριο γύρω από ένα νέο όπλο που χρησιμοποιούν το τελευταίο διάστημα οι αντάρτες στη Βαγδάτη για να χτυπούν φυλάκια και θέσεις των αμερικάνικων και ιρακινών στρατευμάτων προσπαθούν να εξηγήσουν οι Αμερικάνοι, όπως δήλωσε σε συνέντευξή του στο «Associated Press» (11/7/08) ο στρατηγός Τζέφρι Χάμοντ, διοικητής των αμερικάνικων στρατευμάτων στη Βαγδάτη. Ο ίδιος το χαρακτήρισε ως «τη μεγαλύτερη απειλή για τον αμερικάνικο στρατό μέχρι σήμερα» και παρομοίασε την άγνωστη ομάδα που βρίσκεται πίσω απ' αυτό με τη «Delta Force», την επιλεκτική δύναμη του αμερικάνικου στρατού.

Το όπλο αυτό αποτελεί μεγάλο πονοκέφαλο για τους Αμερικάνους, γιατί είναι σχεδιασμένο για να προκαλεί καταστροφικές ζημιές και δεν

μπορούν να το σταματήσουν ή να το εξουδετερώσουν από τη στιγμή που θα εκτοξευτεί. Για την κατασκευή του χρησιμοποιούνται ρουκέτες των 107mm και θεωρείται αερομεταφερόμενη εκδοχή των αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών που τοποθετούνται στους δρόμους και έχουν αποδειχθεί ο μεγαλύτερος φονιάς

του αμερικάνικου στρατού. Οι Αμερικάνοι το αποκαλούν «αυτοσχέδιο πυραυλοκίνητο όπλο (IRAM)». Τα νέα αυτά όπλα εκτοξεύονται από μικρά φορητά και πυροδοτούνται 4-9 ρουκέτες ταυτόχρονα. Η εκπυροσκόπηση μερικές φορές γίνεται με σήμα κινητού τηλεφώνου ή με χρονοδιακόπτη. Από τη στιγμή που ένα φορ-

τηγό με IRAM πλησιάζει σε ένα φυλάκιο, ο αμερικάνος στρατιώτης έχει μόλις δύο δευτερόλεπτα για να αποφασίσει αν ο οδηγός του βγαίνει για να πυροδοτήσει τον IRAM ή για να ελέγξει τα λάστιχα.

Στην ίδια συνέντευξη, ο στρατηγός Τζέφρι Χάμοντ επίσης επισήμανε ότι οι κατασκευαστές των IRAM είναι μια μικρή ομάδα, με υψηλό επίπεδο γνώσεων και τεχνικών δεξιοτήτων στη συναρμολόγηση των όπλων και στην εκτέλεση των επιθέσεων. Καλύπτουν προσεκτικά τα ίχνη τους, επιλέγουν τους στό-

χους τους και τηρούν μεγάλη μυστικότητα ως προς τα μέλη τους και τις κινήσεις τους. Μέχρι τώρα έχουν γίνει 11 επιθέσεις με IRAM. Σε δύο απ' αυτές, που έγιναν στις 28 Απριλίου, σκοτώθηκαν 3 αμερικάνοι στρατιώτες σε αμερικάνικη βάση και τραυματίστηκαν 13 σε φυλάκιο στη Σαντρ Σίτι.

κέσει 3-4 βδομάδες και θα ακολουθήσει η δίκη ακόμη 19 κρατουμένων, στους οποίους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες για τρομοκρατία.

Η πρώτη δίκη στο Γκουαντανάμο

Στις 21 Ιουλίου ξεκίνησε η πρώτη δίκη στο Γκουαντανάμο σε στρατιωτικό δικαστήριο, το πρώτο από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με κατηγορούμενο το Σαλίμ Αχμέντ Χαμντάν από την Υεμένη. Ο Χαμντάν, που συνελήφθη το Νοέμβριο του 2001 στο Αφγανιστάν και μεταφέρθηκε το Μάη του 2002 στο Γκουαντανάμο, κατηγορείται για συμμετοχή σε συνωμοσία και υλική υποστήριξη σε τρομοκρατικές ενέργειες. Πιο συγκεκριμένα, κατηγορείται ότι είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη του Οσάμα Μπιν Λάντεν και υπήρξε προσωπικός οδηγός και σωματοφύλακός του από το 1996 μέχρι το 1998, όπότε τον βοήθησε να διαφύγει μετά τις επιθέσεις στις αμερικάνικες πρεσβείες στην ανατολική Αφρική το 1998 και τις επιθέσεις στις ΗΠΑ στις 11 Σεπτεμβρίου το 2001, ότι μετέφερε και παρέδιδε όπλα, πυρομαχικά και εφόδια στην Αλ-Κάιντα, ότι γνώριζε για την αεροπειραγία στο τέταρτο αεροπλάνο, που κατευθυνόταν στο κτίριο του καγκελόου, και συνετρίβη στην Πενσυλβάνια.

Ο Χαμντάν, κατά την πρώτη μέρα της δίκης, αρνήθηκε τις κατηγορίες και οι συνήγοροί του ζήτησαν από το στρατιωτικό δικαστήριο να μην αποδεχτεί τις ομολογίες του Χαμντάν, που αποσπάστηκαν με τη χρήση βασανιστηρίων, όχι μόνο στη φυλακή της Μπαγκράμ

αλλά και στο Γκουαντανάμο, όπου, εκτός των άλλων, υποβλήθηκε σε πρόγραμμα συστηματικής στέρησης ύπνου,

που θεωρείται βασανιστήριο. Φυσικά, το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα των συνηγόρων του. Η δίκη αναμένεται να διαρ-

■ Γκουαντανάμο Νο 2

Ενα δεύτερο «Γκουαντανάμο» ετοιμάζονται να χτίσουν οι Αμερικάνοι μέσα στην αμερικάνικη στρατιωτική βάση Μπαγκράμ στο Αφγανιστάν, μια νόμιμη μαύρη τρύπα, όπου δεν θα εφαρμόζεται κανένας νόμος, όπως κατήγγειλαν δικηγόροι για τα ανθρώπινα δικαιώματα από το «International Justice Network», στις 20 Ιουλίου.

Στη βάση Μπαγκράμ λειτουργεί από την αρχή του πολέμου στο Αφγανιστάν μια φυλακή, διαβόητη για τα βασανιστήρια κρατουμένων, από την οποία έχουν περάσει εκατοντάδες κρατούμενοι πριν μεταφερθούν στο Γκουαντανάμο και όπου κρατούνται σε κλουβιά από συρματόπλεγμα 625 κρατούμενοι σήμερα, χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες. Ανάμεσά τους και 10 παιδιά, ηλικίας 9-13 χρόνων, όπως κατήγγειλε τον περασμένο μήνα η «Afghan Human Rights Organization (AHRO)». Η ίδια οργάνωση κατήγγειλε επίσης ότι το 95% των κρατουμένων που αποφυλακίζονται από τη Μπαγκράμ έχουν ψυχολογικά προβλήματα, ενώ κάποιοι έχουν χάσει μέλη του σώματός τους.

Οι καταγγελίες ακολούθησαν την ανακοίνωση του Πενταγώνου ότι σχεδιάζει να κατασκευάσει ένα κέντρο κράτησης μέσα στη βάση Μπαγκράμ, έκτασης 160 στρεμμάτων, κόστους 60 εκατομμυρίων δολαρίων και χωρητικότητας 1100 κρατουμένων.

Εκπρόσωπος του «International Justice Network» κατήγγειλε επίσης ότι οι κατοκικές αρχές βάζουν στο στόχαστρο δημοσιογράφους στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν που καλύπτουν τον πόλεμο στις χώρες τους για να μη βγαίνουν στο φως οι πρακτικές και τα εγκλήματα τους. Οι άνθρωποι αυτοί κρατούνται για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς αποδεικτικά στοιχεία σε βάρος τους, χωρίς κατηγορίες και δίκες, απλά για να τους κλείσουν το στόμα.

Ενας απ' αυτούς είναι ο δημοσιογράφος Τζαουάντ Αχμάντ, που εργαζόταν για την Καναδική Τηλεόραση (CTV), ο οποίος κρατείται στη φυλακή Μπαγκράμ, ως «παράνομος μαχητής του εχθρού», χωρίς να κατηγορείται για κάποιο έγκλημα με βάση την αφγανική, την αμερικάνικη και τη διεθνή νομοθεσία.

Γην και ύδωρ

«Μα αυτή η χώρα κολυμπά στο πετρέλαιο». Η φράση του πρώην αναπληρωτή υπουργού πολέμου των ΗΠΑ, Πολ Γούλφροβιτς (ήταν η απάντηση, πριν μερικά χρόνια, σε ερώτηση δημοσιογράφου για την αιτία της επίθεσης στο Ιράκ) μας ήρθε στο μυαλό, όταν διαβάσαμε για την έκκληση της ιρακινής κυβέρνησης σε πέντε πετρελαϊκές εταιρίες (Shell, BP, ExxonMobil, Chevron και Total) για σύναψη συμβολαίων τεχνικής βοήθειας για την αύξηση της παραγωγής. Χωρίς να κάνει κανένα διαγωνισμό, η ιρακινή κυβέρνηση πρότεινε να αγοράσει τεχνική βοήθεια από τις πέντε εταιρίες, με αντάλλαγμα ζεστό χρήμα.

Οι εταιρίες, φυσικά, θέλουν περισσότερα και ζητούν μερίδιο στο παραγόμενο πετρέλαιο και όχι μόνο λεφτά. Έτσι, οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Shell, οι διαπραγματεύσεις μπορεί να κρατήσουν και μήνες, όμως η γαλλική Total βρίσκεται πολύ κοντά στην υπογραφή, χωρίς όμως να επιθυμεί να δώσει χρήματα για νέες επενδύσεις (τουλάχιστον εφέτος).

Ο υπουργός Πετρελαίου του Ιράκ δήλωσε ότι οι εταιρίες που θα συνάψουν τα συμβόλαια τεχνικής βοήθειας στις έξι πετρελαιοφόρες περιοχές που καθόρισε η ιρακινή κυβέρνηση θα αποκτήσουν μεγαλύτερα δικαιώματα στη μελλοντική εκμετάλλευση των πετρελαιοφόρων περιοχών, ενώ αμέσως αφού περάσει από τη Βουλή ο νέος πετρελαϊκός νόμος θα ξεκινήσουν οι διαδικασίες του διαγωνισμού για την πετρελαϊκή εκμετάλλευση των ιρακινών αποθεμάτων. Στόχος της ιρακινής κυβέρνησης η αύξηση της παραγωγής από τα 2 με 2.5 εκατ. βαρέλια την ημέρα, που βρίσκεται σήμερα (επίπεδο κάτω κι απ' αυτό της εποχής του πολέμου Ιραν-Ιράκ) στα 4 εκατ. βαρέλια μέσα σε πέντε χρόνια.

Για την ώρα, όμως, τα σαμποτάζ δίνουν και παίρνουν και οι εταιρίες, πέρα από την προσπάθειά τους να κερδίσουν πόντους για το αυριανό πλιάτσικο που σχεδιάζουν για το ιρακινό πετρέλαιο, δε φαίνονται διατεθειμένες να ρισκάρουν με μεγάλες επενδύσεις που είναι αβέβαιο αν θ' αποφύγουν να γίνουν «στάχτη και μπουρμπιερά».

Φυσικά, αυτή η εξέλιξη δεν πρέπει να ικανοποιεί καθόλου τις ρωσικές εταιρίες που τους γύρισε την πλάτη η ιρακινή κυβέρνηση. Οι «κακές γλώσσες» (διάβαζε New York Times, 30/6/08) λένε ότι στην απόφαση της ιρακινής κυβέρνησης έβδαν το χεράκι τους και αμερικάνοι αξιωματούχοι, αλλά εμείς... δεν το πιστεύουμε! Και μια «λεπτομέρεια»: Την ίδια στιγμή που φούντωνε το παζάρι με τις πολυεθνικές, χιλιάδες αυτοκίνητα έκαναν ουρές στη Βαγδάτη για μια σταγόνα βενζίνη. Στη χώρα με την τρίτη θέση στον κόσμο σε πετρελαϊκά αποθέματα και από τις πιο φτηνές όσον αφορά το κόστος εξόρυξης πετρελαίου, η τιμή του «μαύρου χρυσού» φτάνει τα 38 αμερικάνικα σεντς το λίτρο (επίσημη τιμή), ενώ στην μαύρη αγορά τριπλασιάζεται, δηλαδή ξεπερνά το δολάριο!

Σκληρό παιχνίδι από τη Ρωσία

Με την παρέμβαση της δυτικής διπλωματίας και του ΟΗΕ, επιχειρεί ο Λευκός Οίκος να διεθνοποιήσει το ζήτημα της Γεωργίας, να στριμώξει τη Ρωσία και να στηρίξει τον προστατευόμενο του γεωργιανό πρόεδρο Μιχαήλ Σακασβίλι, καθώς η ένταση ανάμεσα στην κυβέρνηση της Γεωργίας και τις ηγεσίες της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας, που έχουν την υποστήριξη της Μόσχας, κλιμακώνονται επικίνδυνα το τελευταίο διάστημα. Στο διπλωματικό παιχνίδι μπήκε τελευταία η γερμανική διπλωματία με την επίσκεψη του γερμανού υπουργού Εξωτερικών στη Γεωργία στις 18 Ιουλίου, ο οποίος παρουσίασε στις αντιμαχόμενες πλευρές ένα σχέδιο αποκλιμάκωσης της κρίσης σε τρία στάδια. Στο πρώτο στάδιο προβλέπεται η υπογραφή μιας συμφωνίας που θα δεσμεύει τις αντιμαχόμενες πλευρές να

μην καταφύγουν στη χρήση βίβας και η επιστροφή των Γεωργιανών που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους στα χρόνια του πολέμου, στις αρχές της δεκαετίας του '90, στην Αμπχαζία. Στο δεύτερο στάδιο προβλέπεται η οργάνωση προγραμμάτων οικονομικής ανάκαμψης στις αποσχισθείσες περιοχές, μεταξύ των οποίων η πραγματοποίηση στο Βερολίνο μιας διεθνούς διάσκεψης δωρητών, και στο τρίτο η διευθέτηση του μελλοντικού στάτους μέσω πολιτικής λύσης. Το γερμανικό σχέδιο δεν έγινε αποδεκτό από καμία πλευρά. Γιατί η μεν κυβέρνηση Σακασβίλι διαφώνησε σε βασικά σημεία του, οι δε ηγεσίες της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας, έχοντας τις πλάτες της Μόσχας, απορρίπτουν υπό οποιεσδήποτε συνθήκες την επιστροφή στα ντε γιούρε σύνορα και στην εξουσία της Γεωργίας.

Ακολούθησε στις 21 Ιουλίου η συζήτηση στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ, όπου διασταύρωσαν τα ξίφη τους η Ρωσία και η Γεωργία ύστερα από την καταγγελία της τελευταίας ότι ρωσικά μαχητικά παραβίασαν τον εναέριο χώρο της πετώντας πάνω από τη Νότια Οσετία στις 8 Ιουλίου. Και έπεται συνέχεια.

Η Γεωργία έχει μετατραπεί σε ένα ακόμη πεδίο σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στη Ρωσία και στις ΗΠΑ. Ιδιαίτερα μετά την αποτυχία της Ουάσινγκτον να επιβάλλει τον εισόδο της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ, η κρίση ανάμεσα στη Γεωργία, την Αμπχαζία, τη Νότια Οσετία και τους πάτρωνές τους κλιμακώνεται επικίνδυνα. Τελευταία επεισόδια κάποιες αψιμαχίες στα ντε φάκτο σύνορα με τη Γεωργία. Βομβιστικές επιθέσεις στην Αμπχαζία, για τις οποίες η ηγεσία της κα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Ταξικές διεκδικήσεις

Μπορεί τα «μπάνια του λαού» ν' άρχισαν και ο καθένας να προσπαθεί να τη βγάλει όπως μπορεί, χωρίς πολλές σκοτούρες («η φτώχεια θέλει καλοπέραση», έλεγαν οι παλιότεροι), όμως το κυβερνητικό επιτελείο δε σταμάτησε να εργάζεται και να απεργάζεται σχέδια για τη διαχείριση της κρίσης του συστήματος σε βάρος των εργαζόμενων.

Η περίοδος της απόκρυψης της κρίσης και του καθουσιασμού τέλειωσε. Πλέον είμαστε σε άλλη φάση. Στην προετοιμασία των μέτρων, η οποία ακολουθεί την κλασική συνταγή των... φαρμακοσκευασμάτων: η πικρή δραστική ουσία τυλίγεται μ' ένα γλυκό αδρανές περίβλημα, για να διευκολύνεται η κατάποση.

Εμφανίζεται, για παράδειγμα, ο Αλογοσκούφης, ο υπουργός που με μια κίνηση μείωσε κατά 10% τη φορολογία των καπιταλιστικών κερδών, και διαπιστώνει πως υπάρχει πρόβλημα στην άμεση φορολογία, που πληρώνουν υπέρμετρα οι μισθωτοί. Φυσικά, τη φορολογία των κερδών δεν πρόκειται να την αυξήσει (θα ήταν «αντιαναπτυξιακό» μέτρο, λέει). Το πολύ να επιβαρύνει λίγο ακόμα με μεσαία εισοδήματα. Ομως, συζητώντας μόνο για την άμεση φορολογία, τραβά την προσοχή από την κατεξοχήν αντιλαϊκή έμμεση φορολογία, την οποία ετοιμάζεται να αυξήσει κι άλλο.

Φουντώνει η ανεργία και θα φουντώσει ακόμη περισσότερο τους μήνες που έρχονται και η κυβέρνηση ετοιμάζεται να ανακοινώσει κάποια ισχνά φιλανθρωπικά βοηθήματα για τους εντελώς εξαθλιωμένους.

Μέχρι στιγμής από τη μεριά του εργατικού κινήματος δεν έχει υπάρξει ούτε υποψία απάντησης στην κρίση. Μόνο η προδοτική διетής σύμβαση που υπέγραψε η ΓΣΕΕ, προσφέροντας τη μέγιστη βοήθεια στους καπιταλιστές. Ο χρόνος τρέχει και τρέχει υπέρ του ταξικού αντίπαλου, που θωρακίζει το δικό του μέτωπο και σχεδιάζει την επίθεσή του.

Σ' αυτές τις συνθήκες αποκτά ξεχωριστή σημασία η διατύπωση ταξικών διεκδικήσεων που θα διαχωρίζουν πλήρως την εργατική πλευρά από την αστική. Χρειάζεται ο απεγκλωβισμός από την παγίδα της «κρίσης της οικονομίας» και της «κοινής εθνικής προσπάθειας για την αντιμετώπισή της».

Να ζητήσουμε, για παράδειγμα, την επαναφορά του συντελεστή φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών στα προηγούμενα επίπεδα.

Να απορρίψουμε τα φιλανθρωπικά βοηθήματα και να απαιτήσουμε επιδότηση όλων των ανέργων, για όσο διάστημα παραμένουν άνεργοι, τουλάχιστον με το βασικό μισθό.

Μόνο με τέτοιες διεκδικήσεις μπορεί να υπάρξει κίνημα ουσιαστικής αντίστασης, που θα σπάσει το στενό κορσέ της αστικής νομιμότητας και θα εξελιχτεί σε βασικό παράγοντα των εξελίξεων. Αλλιώς το παιχνίδι είναι χαμένο από χέρι.

«Προσοχή και αυτοσυγκράτηση. Μέτρο και μετριοπάθεια. Σεμνότητα και ταπεινότητα». Αυτές ήταν οι κατευθύνσεις του δάμαλου προς τους υπουργούς του, όταν προ τετραετίας αναλάμβαναν την εξουσία. Ήταν τότε που δήλωνε ότι αποστρέφεται «κάθε τι που θυμίζει έπαρση, αλαζονεία, χλιδή, επιδειξη» και τους απειλούσε τάχα με συνέπειες, αν δει «φαινόμενα υπερβολικής κοινωνικής ζωής, κοσμικότητες, ιδιαίτερο συγχρωτισμό με οικονομικούς παράγοντες».

Αφιερώνουμε εξαιρετικά στο δάμαλο δυο φωτογραφίες του άλλοτε κολλητού του, του Αρούλη. Αριστερά, μ' ένα διάσημο μόδιτρο στην Ακρόπολη (ντροπή, ρεεε!) παριστάνει το μοντέλο. Δεξιά, οι μοντέλες που νοίκιασε για να κοσμήσει το πριβέ πάρτι που έδωσε στη Φρεαττύδα για να υποδεχτεί το καλοκαίρι. Μαζεύουμε φωτογραφίες (ο λάιφ στάιλ φυλλάδες να 'ναι καλά) και κατά καιρούς θα κάνουμε αφιερωματάκια.

■ «Ποτέ»...

«Δεν υπάρχει "μακεδονική" μειονότητα στην Ελλάδα. Ποτέ δεν υπήρξε. Κάθε αντίθετος ισχυρισμός είναι απόλυτα αδεμελίωτος και πολιτικά υποκινούμενος, χωρίς σεβασμό στην ιστορική πραγματικότητα της περιοχής».

Κώστας Καραμανλής
(επιστολή προς Ν. Γκρούεφσκι)

«Αυτοί εδώ οι χωριάτες, που τη γλώσσα τους την καταλαβαίνουν περίφημα κι οι Βούλγαροι κι οι Σέρβοι, αντιπαθούν τους πρώτους γιατί τους πήρανε τα παιδιά τους στο στρατό. Μισούν τους δεύτερους που τους κακομεταχειρίζονται για Βούλγαρους. Και κοιπάνε με αρκετά συμπαθητική περιέργεια εμάς τους περαστικούς Ρωμιούς επειδή είμαστε οι γνήσιοι πνευματικοί υπήκοοι του Πατρίκι, δηλαδή του "Ορθόδοξου Πατριάρχη της Πόλης" (...) Ωστόσο, δεν δέλουν να 'ναι μήτε "Μπουλγκάρ" (Βούλγαροι), μήτε "Σερπ" (Σέρβοι), μήτε "Γκρτζ" (Ελληνες). Μονάχα "Μακεντόν ορτοντόξ"».

Στρατής Μυριβήλης
«Η ζωή εν τάφω»

Αφιερώνουμε εξαιρετικά στον Καραμανλή και την παρέα του (παρέα του Καραμανλή εν προκειμένω είναι όλο το κοινοβουλευτικό πολιτικό φάσμα) αυτή τη μικρή αναφορά από το διάσημο μυθιστόρημα ενός κατεστημένου συγγραφέα. Βέβαια, αυτά τα έγγραφα ο Μυριβήλης στην πρώτη έκδοση, τότε που ήταν ένας συντηρητικός πασιφιστής. Στις μεταπολεμικές εκδόσεις του μυθιστορήματος το απόσπασμα αυτό κόπηκε. Ο Μυριβήλης είχε στο μεταξύ εξελιχτεί σ' ένα φλογερό μοναρχοφασίστα, που εκδείαζε τη Μακρόνησο και το «εθνικό αναμορφωτικό έργο». Πάντως, στην έκδοση του 1991 της «Ζωής εν τάφω» επανήλθε το λογοκριμένο απόσπασμα.

■ Και έμμεση δήλωση

Είπε η Α. Παπαρήγα, συνεντευξιζόμενη στην «Πρώτη Γραμμή» της NET (16.7.08)

«Το μέλος του Κόμματος μαζεύει κουπόνια κανονικά, δεν κρύβεται, τα μέλη του Κόμματος είναι επώνυμα, δε φοράνε μάσκες, ούτε θέλουμε το μέλος του Κόμματος να αισθάνεται ότι είναι σε παρανομία. Πρέπει να λέει "εγώ είμαι μέλος του Κόμματος και είμαι περήφανος και στέλεχος". Είναι άλλο πράγμα αυτό και άλλο το Κόμμα να παραδίδει σε μια εξουσία τα ονόματα, όπου αύριο δεν ξέρω τι μπορεί να γίνει. Τίποτα εμένα δε μου λέει ότι αύριο - και υπάρχει όλη η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης, η οποία κυνηγεί και τη ριζοσπαστικοποίηση της σκέψης - δεν ξέρω εγώ τι μπορεί να γίνει αύριο. Αύριο, μπορεί να γίνουν πολύ χειρότερα και να έχουμε Γκουαντάμο στην Ελλάδα. Θυμάστε, το 1967 που έγινε η δικτατορία και δεν υπήρχε προετοιμασία που πήγαν και κυνηγούσαν τον άλλον που έδινε κουπόνι και ο κόσμος τότε μας έβριζε».

Όπως βλέπουμε, ο Περισσός δεν έχει καμιά πρόθεση να οδεύσει προς επαναστατική κατάληψη της εξουσίας. Ο μόνος φόβος του είναι πως η αστική εξουσία μπορεί να σφίξει τα πράγματα. Γι' αυτό και λέει τόσες φορές τη λέξη «μπορεί» η Παπαρήγα. Δική τους επιδίωξη, πάντως, είναι να πολιτεύονται πάντοτε νόμιμα, εντός του κοινοβουλευτικού πλαισίου. Είναι κι αυτό μια έμμεση δήλωση νομιμοφροσύνης (και μετάνοιας, φυσικά, για την παλιά επαναστατική δράση του κόμματος του οποίου έχουν σφετεριστεί τον τίτλο).

■ Συγχωρο-χάρτι

Από την ίδια συνέντευξη της Παπαρήγα αντήλασε την εξής ενδιαφέρουσα άποψη:

«Εμείς κρίνουμε την πολιτική των κομμάτων από το τι αποφάσεις παίρνουν στη Βουλή. Σε καμία περίπτωση δε θεωρούμε ότι όταν ένα κόμμα πάρει μια

■ Αλήθειες και ψέματα

«Κανείς δεν μπορεί να διορθώσει αδικίες τεσσάρων αιώνων σε δεκαπέντε χρόνια. Τέσσερα εκατομμύρια περισσότεροι πολίτες λαμβάνουν εκπαίδευση σε σύγκριση με το 1994, δώδεκα εκατομμύρια λαμβάνουν επίδομα φτώχειας, το οποίο δεν είναι σημαντικό, αλλά τουλάχιστον οι Νοτιοαφρικανοί δεν πεινούν όπως άλλοι λαοί. Και είμαστε η πλουσιότερη χώρα στην Αφρική, με το χάσμα βεβαίως μεταξύ πλουσίων και φτωχών να είναι μεγάλο. Η πλειοψηφία του κόσμου είναι δυσαρεστημένη, αλλά γνωρίζει ότι το μέλλον θα είναι καλύτερο για τις επόμενες γενιές. Και ο Μαντέλα πιστεύει ότι η Ν. Αφρική είναι στον σωστό δρόμο. Παρά τον χρόνο που παίρνει το ταξίδι προς την ελευθερία».

Ο Γιώργος Μπίζος, ο έλληνας συνήγορος και στενός φίλος του Νέλσον Μαντέλα, δίνει με ενάργεια το στίγμα της μετα-απαρτχάιντ εποχής της Νότιας Αφρικής, όπου κυβερνά το ιστορικό Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο - ANC (συνέντευξη στην «Ελευθεροτυπία», 18.7.08).

Είμαστε η πιο πλούσια χώρα, αλλά με μεγάλο χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών. Μ' άλλα λόγια, είμαστε μια καπιταλιστική χώρα, όπως όλες οι άλλες. Χωρίς το απαρτχάιντ που θεωρούσε τη μαύρη πλειοψηφία «πράγματα». Με μια οριακή κοινωνική πολιτική (σχολεία και προνοιακά επιδόματα), σε βαθμό χαμηλότερο πάντως από τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Είμαστε μια καπιταλιστική χώρα, με μια κυβέρνηση που ασκεί διαχείριση, χωρίς καν ρεφορμιστική πολιτική.

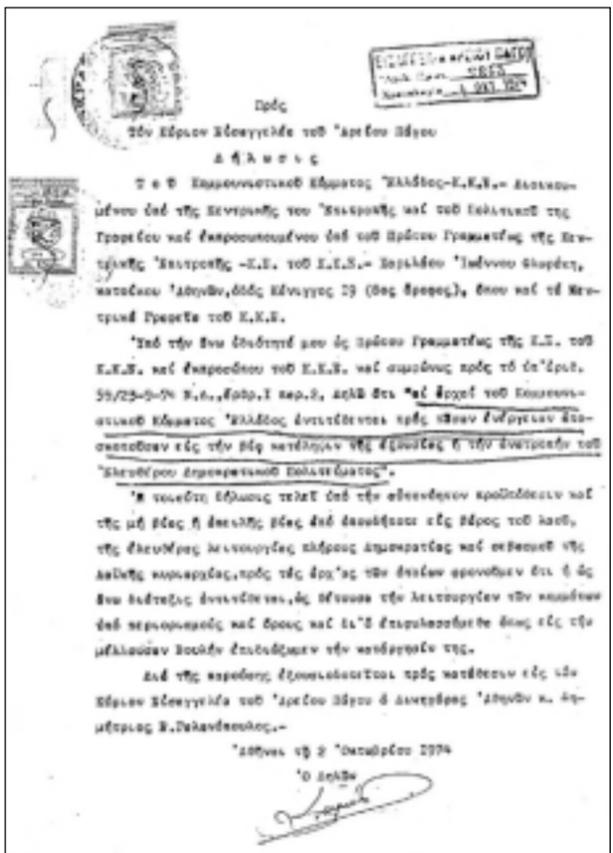
Είτε αφελής είτε πολιτικά κουτοπόνηρη η αρχική φράση («κανείς δεν μπορεί να διορθώσει αδικίες τεσσάρων αιώνων σε δεκαπέντε χρόνια») αποτελεί σε κάθε περίπτωση μνημείο πολιτικής ψευτιάς (καθόλου πρωτότυπο). Σε πολύ λιγότερα χρόνια θα μπορούσαν να διορθωθούν οι «αδικίες τεσσάρων αιώνων», αν η αλλαγή ήταν επαναστατική-σοσιαλιστική. Αν εξαφανίσει το «χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών», απαγορεύοντας στους πρώτους να είναι πλούσιοι, δηλαδή απαλλοτριώνοντάς τους. Ομως, το ANC ήταν ένα αντιρατσιστικό και όχι ένα επαναστατικό-αντικαπιταλιστικό κίνημα

απόφαση, ιδιωτικοποιεί επιχείρηση, τα έχει πιάσει. Αυτό είναι το πρόγραμμά του και η ιδεολογική του επιλογή. Να το ξεκαθαρίσουμε. Και γι' αυτό κρίνουμε έτσι τα κόμματα. Τώρα, μέσα σε αυτό το έδαφος μπορεί κάποια πρόσωπα πολιτικά, που χειρίζονται τέτοια ζητήματα, να τα πιάνουν. Εμείς δε λέμε ούτε ότι το ΠΑΣΟΚ κάνει ιδιωτικοποιήσεις για να βγάλει χρήματα, όταν ήταν στην κυβέρνηση, ούτε η ΝΔ. Είναι πολιτική τους επιλογή».

Γίνεται μπίζνα (προμήθεια, εργολαβία, ιδιωτικοποίηση) στο Δημόσιο χωρίς μίζα; Ακόμα και οι πέτρες ξέρουν ότι δε γίνεται. Η αντιλαϊκή πολιτική πάει χέρι-χέρι με τη διαφθορά των αστικών κομμάτων και των αστών πολιτικών. Ο Περισσός, όμως, έχει άλλη άποψη: Απλά, συμβαίνει καμιά φορά κάποιος να τα πάρει! Αν αυτό δεν είναι συγχωροχάρτι στη διαφθορά της αστικής πολιτικής, τι είναι;

■ Μας δουλεύουν; Μας δουλεύουν!

Όλοι εκείνοι που κόπτονται για την «καταπολέμηση της διαφθοράς» και του «μαύρου πολιτικού χρήματος» προτείνουν ως βασικό «εργαλείο» την καθιέρωση ονομαστικών εισφορών στα κόμματα. Μας δουλεύουν; Μας δουλεύουν, βέβαια. Διότι οι μίζες δεν είναι ποτέ φανερές, οπότε δεν έχουν ανάγκη να είναι ονομαστικές. Όσο για τις «χορηγίες», εύκολα σπάζονται σε κομμάτια και ονομαστικοποιούνται μια χαρά.

■ Δήλωση μετανοίας έχουν υπογράψει από παλιά

«Δεν ανέχονται ότι το ΚΚΕ δεν κάνει δήλωση μετανοίας» (ανακοίνωση του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, 15.7.2008).

«Τι ζητάει ο κ. Παπανδρέου από το ΚΚΕ; Δήλωση νομιμοφροσύνης; Φαίνεται "ξεχνάει" πως επί 90 χρόνια το ΚΚΕ δήλωση δεν υπέγραψε, ούτε πρόκειται να υπογράψει» (ανακοίνωση του γραφείου Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ, 17.7.2008).

Παραβλέποντας όλα τα υπόλοιπα που λέει η ηγεσία του Περισσού, αμυνόμενη στην επίθεση που δέχεται για το σκάνδαλο «Γερμανός», στεκόμαστε σ' αυτή την... περήφανη αναφορά, για να σημειώσουμε (για πολλοστή φορά) πως εν προκειμένω λέει χοντροκομμένο ψέμα. Ψεμάτारा που λέμε στην καθημερινή λαϊκή γλώσσα. Δήλωση μετανοίας, δήλωση νομιμοφροσύνης στο αστικό καθεστώς, το «Κ»ΚΕ έχει υπογράψει από το 1974, τηρώντας πιστά τις απαιτήσεις του αντιδραστικού νομοθετικού διατάγματος 59, που θέσπισε ο Καραμανλής (ο πρεσβύτερος). Η συγκεκριμένη δήλωση μετανοίας υπογράφηκε από την ηγεσία του Περισσού, μολοντί υπήρξαν τότε πολιτικές δυνάμεις που πήραν μέρος στις εκλογές χωρίς να υπογράψουν τη δήλωση (ΕΚΚΕ) και η κυβέρνηση Καραμανλή δεν τόλμησε να τους απαγορεύσει τη συμμετοχή.

Για να μην υπάρξουν αμφισβητήσεις, παραθέτουμε τη δήλωση που φέρει την υπογραφή του Χαρίλαου Φλωράκη:

«Υπό την άνω ιδιότητά μου ως Πρώτου Γραμματέως της ΚΕ του ΚΚΕ και εκπροσώπου του ΚΚΕ και συμφώνως προς το υπ' αριθ. 59/23-9-74 Ν.Δ., άρθρ. 1, παρ. 2, **Δηλώ** ότι "αι αρχαί του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αντιτίθενται προς πάσαν ενέργειαν αποσκοπούσαν εις την βία κατάληψιν της εξουσίας ή την ανατροπήν του Ελευθέρου Δημοκρατικού Πολιτεύματος"...».

■ Κατάργηση του «αυτοδιοίκητου» των δικαστηρίων

Σύγκρουση μεταξύ πόλων της ίδιας εξουσίας

Ορισμένοι δικαστές-συνδικαλιστές είναι ιδιαίτε- ρως ακριβείς στις εκφράσεις τους. Υποστηρίζουν ότι η κατάργηση του «αυτοδιοίκητου» των δικαστηρίων, που προωθεί με θερινό νομοσχέδιο η κυβέρνηση Καραμανλή, προσβάλλει τη «λειτουργική ανεξαρτησία» των δικαστών. Αυτό είναι σωστό. Να μη μπερδεύουμε, όμως, τη λειτουργική ανεξαρτησία με την ταξική ανεξαρτησία, όπως κάνουν πολλοί και διάφοροι δημοσιολογούντες των ημερών. Διότι ταξική ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και των δικαστών ουδέποτε υπήρξε και ουδέποτε πρόκειται να υπάρξει. Η Δικαιοσύνη είναι ταξικός θεσμός και όταν πάψει να είναι τέτοιος, θα πάψει και να υπάρχει. Η αταξική κοινωνία δεν θα έχει ανάγκη κανενός κρατικού μηχανισμού για την εφαρμογή του.

Η αστική κοινωνία, βέβαια, αρέσκει να βαφτίζει το Δίκαιό της και τη Δικαιοσύνη της υπερταξικά. Μόνο που η ζωή προσφέρει καθημερινά άφθονα παραδείγματα για το αντίθετο. Ειδικά η περίοδος που διανύουμε μας προσφέρει πλούσιο υλικό για να στοχαστούμε πάνω σ' αυτό το θέμα και να απεμπλακούμε από την επιρροή όλων των σχετικών ιδεολογημάτων. Το ισχύον Δίκαιο είναι ταξικό (αστικό) και ο μηχανισμός της Δικαιοσύνης που το εφαρμόζει το ίδιο. Στην ιστορική διαδρομή του νεοελληνικού κράτους οι δικαστές ως κάστα έδειξαν ότι ξέρουν να υπερασπίζονται πολύ καλά τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης, τα συμφέροντα του συστήματος. Και τα γενικά και μακροπρόθεσμα συμφέροντα, καταστρέφοντας σκληρά κάθε αμφισβήτησή τους, και τα άμεσα συμφέροντα του

συστήματος και των ξεχωριστών καπιταλιστών (αρκεί να σκεφτούμε ότι 9 στις 10 απεργίες κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές).

Όμως, οι δικαστές καλούνται πολλές φορές να επιλύσουν διαφορές ανάμεσα σε καπιταλιστές ή διαφορές ανάμεσα στις πολιτικές κλάσεις, οι οποίες παίρνουν ποινική μορφή. Τότε τα πράγματα γίνονται ζόρικα. Οι πόλοι εξουσίας μπλέκονται μεταξύ τους. Είναι απολύτως λογική η τάση κάθε κυβέρνησης να ελέγξει το μηχανισμό με βάση τα δικά της ιδιαίτερα συμφέροντα. Και είναι απολύτως λογική η τάση των ανθρώπων που επανδρώνουν το μηχανισμό να θελουν μια ορισμένη λειτουργική ανεξαρτησία. Και για το «πρεστίτζ» τους στην αστική κοινωνία, και για να αναβαθμίσουν το ρόλο τους ως πόλος

εξουσίας και να μη περιορίζονται στο ρόλο ενός απλού εκτελεστικού οργάνου, και για να μπορούν να ρυθμίζουν «τα του οίκου τους» με βάση τους δικούς τους εσωτερικούς συσχετισμούς.

Ποιον να υπερασπιστείς, λοιπόν, σ' αυτή την κόντρα; Έναν από τους δύο συγκρουόμενους πόλους της ενιαίας αστικής εξουσίας; Μια αντιδραστική συντεχνία κόντρα σε μια αντιδραστική κυβέρνηση; Μήπως με το υπάρχον σύστημα διοίκησης των δικαστηρίων είδαν κανένα καλό οι εργαζόμενοι; Μήπως λειτούργησε διαφορετικά η αστική Δικαιοσύνη; Μήπως έδειξε ευαισθησία στους αγώνες των εργαζόμενων, ευαισθησία στους απόκληρους της κοινωνίας, ευαισθησία σε αγωνιστές που έπεσαν στα νύχια της;

■ Περισσός ΑΕ

Αποπροσανατολιστικές κραυγές

Αν δεν υπήρχε το ΛΑΟΣ, θα έπρεπε να Ατο είχε εφεύρει η ηγεσία του Περισσού. Διότι με τις υστερικές αντικομμουνιστικές κραυγές του, που θύμισαν μέρες του μετεμφυλιακού μοναρχοφασισμού (γνήσιος απόγονός του είναι, άλλωστε, το ΛΑΟΣ), επέτρεψε στα στελέχη του Περισσού να απαντήσουν με κραυγές κομματικού πατριωτισμού και να αποφυγούν κάθε συζήτηση επί της ουσίας. Να αποφυγούν κάθε απάντηση όχι στην αστική, αλλά στην επαναστατική πολεμική. Επειδή εμείς δε «μασάμε» και επειδή αυτά τα θέματα τα θίγουμε εδώ και χρόνια (εμείς είμαστε που έχουμε λανσάρει το όνομα «Περισσός ΑΕ»), επανερχόμαστε με ερωτήματα και επισημάνσεις επί της ουσίας.

για να μετατρέψουν την «Τυποεκδοτική ΑΕ» σε μια ακραϊκή καπιταλιστική επιχείρηση, απαλλαγμένη από τα αναπόφευκτα ελλείμματα του «Ριζοσπάστη». Όχι απλά για να μπορούν να κάνουν μπίζνες με άλλους καπιταλιστές-εκδότες, αλλά για να αξιοποιήσουν όλες τις αβάντες που προσφέρει στους καπιταλιστές το σύστημα.

Το 1996 (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ), η «Τυποεκδοτική ΑΕ» πήρε δωρεάν κρατική επιχορήγηση 1,6 δισ. δραχμές, για να προχωρήσει στη μετεγκατάστασή της στο Κρυσόνερι, στις εγκαταστάσεις του «Κολλάρου», τις οποίες αγόρασε. Το 2006 (κυβέρνηση ΝΔ), η «Τυποεκδοτική ΑΕ» πήρε νέα δωρεάν κρατική επιχορήγηση 1 εκατ. ευρώ για να προχωρήσει σε εκσυγχρονισμό. Δεν θα ασχοληθούμε με την ευκολία ή τη δυσκολία που δόθηκαν οι συγκεκριμένες επιχορηγήσεις. Δεν έχουμε δει τους φακέλους, επομένως δε μπορούμε να κρίνουμε. Δεν έχει και σημασία, άλλωστε. Σημασία έχει ότι το κόμμα που καταγγέλλει τα διάφορα «κίνητρα» που δίνει το αστικό κράτος στους καπιταλιστές, χρησιμοποιεί ακριβώς τις ίδιες μεθόδους. Εισπράττει δωρεάν κρατικό χρήμα. Χρήμα που συγκεντρώνεται από τα χαράτσια που επιβάλλονται στον ελληνικό λαό. Μήπως μπορούμε να μας εξηγήσουν βάλει ποιοι πολιτικού σκεπτικού τα μεν «κίνητρα» σε άλλους καπιταλιστές είναι καταδικαστέα, ενώ όταν δίνονται στην «Τυποεκδοτική ΑΕ» είναι ευπρόσδεκτα και δικαιώνονται;

Το αστικό κράτος σίγουρα δε θα έδινε λεφτά σ' ένα επαναστατικό κόμμα. Δεν έχει κανένα πρόβλημα, όμως, να βοηθήσει ένα οπορτουνιστικό κόμμα.

■ Διαγωνισμός προθυμότητας

«Η Σερβία απελευθερώνεται από δουλείες ενός παρελθόντος που έχει οριστικά καταδικαστεί. Μπορεί να ατενίζει με αισιοδοξία το μέλλον και την ευρωπαϊκή της προοπτική, της οποίας η Ελλάδα θα συνεχίσει να είναι σταθερός αρωγός και ένθερμος υποστηρικτής».

Από τους πρώτους έσπευσε η κυβέρνηση Καραμανλή, με δήλωση της Μπακογιάννη, να χαιρετίσει την παράδοση του εθνικιστή Κάρατζιτς στο ιμπεριαλιστικό δικαστήριο της Χάγης. Και για να μην υστερήσει το ΠΑΣΟΚ, να μη λείψει από τη χορωδία των «προθύμων», έσπευσε να συμπληρώσει και να επαυξήσει, με δήλωση του εκπροσώπου Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου:

«Να τονίσω ότι αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για την πορεία της Σερβίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ένα μήνυμα για τη βούληση της νέας κυβέρνησης της Σερβίας να προχωρήσει στην ευρωπαϊκή πορεία, μια ευρωπαϊκή πορεία που ξέρουμε ότι βοηθάει όλα τα Βαλκάνια. Και να τονίσουμε εδώ τη συμβολή που είχε η Σοσιαλιστική Διεθνής και ο Πρόεδρός της, Γιώργος Παπανδρέου, στο να πάρει αυτή τη μορφή αυτή η νέα κυβέρνηση της Σερβίας και να γυρίσει σελίδα αυτή η χώρα».

■ **Θερινό αιφνιδιασμό σχεδιάζουν Καραμανλής-Πετραλιά**

Καταργούν τα Βαρέα και Ανθυγιεινά

Η πρόθεση της κυβέρνησης να καταργήσει στην ουσία τα Βαρέα και Ανθυγιεινά (BAE), απεντάσσοντας από το σχετικό καθεστώς την πλειοψηφία των επαγγελματιών είναι γνωστή. Εως τώρα, η σχετική «επιστημονική» επιτροπή υπολειπορούσε, διότι η κυβέρνηση περίμενε να κατακαθήσει κάπως ο κουρνιαχτός που σηκώθηκε με την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου Πετραλιά. Τώρα, όμως, επείγεται και ζορίζει την επιτροπή να τελειώνει στα γρήγορα, για να προωθήσει τη σχετική ρύθμιση μέσα στο καλοκαίρι. Η Πετραλιά έβαλε μπροστά μερικά παπαγαλάκια να μεταδώσουν «ρεπορτάζ» σε φυλλάδες και το κρατικό ραδιόφωνο, προετοιμάζοντας το έδαφος. Κι ενώ ο πρόεδρος της Επιτροπής Μπεχράκης διέψευθε τα δημοσιεύματα, η Πετραλιά κάλεσε την Επιτροπή σε συνάντηση (μερικοί παραλίγο να πάνε με τα μαγιά από τους τόπους των διακοπών τους) και όλα έγιναν καθαρά.

Το σχέδιο κατάργησης των BAE ξεκίνησε με τον αντιασφαλιστικό νόμο Ρέππα, που πρόβλεψε τον επανακαθορισμό της λίστας των BAE. Η νέα λίστα θα ισχύσει μόνο για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας. Για να δώσει άλλοθι στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ να συμφωνήσει, ο νόμος Ρέππα πρόβλεπε ότι ο επανακαθορισμός θα γίνει με τη **σύμφωνη γνώμη** της «επιστημονικής επιτροπής».

Η πρώτη επιτροπή που λειτουργήσε (συγκροτήθηκε επί ΠΑΣΟΚ και συνέχισε επί ΝΔ) κατέληξε σ' ένα πόρισμα που έλεγε ότι δε μπορεί να προτείνει καμιά λίστα, διότι δεν έχει στη διάθεσή της αντικειμενικά επιστημονικά δεδομένα (επιδημιολογικά και άλλα) για να πει ποιο επάγγελμα είναι βαρύ και ανθυγιεινό και ποιο όχι. Αυ-

τό όχι μόνο δεν έκαμψε την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης Καραμανλή να ολοκληρώσει το έργο που ξεκίνησε ο Ρέππας, αλλά την οδήγησε και σε προσαρμογές. Σε τροπολογία που ψήφισε (πάλι καλοκαιριάτικα) λίγο πριν τις εκλογές του 2007, για να παρατείνει το χρόνο λειτουργίας της Επιτροπής, άλλαξε το χαρακτήρα της γνωμοδότησής της. Ετσι, η Επιτροπή θα εκφράσει απλώς γνώμη. Αυτό σημαίνει ότι η κυβέρνηση δεν είναι υποχρεωμένη να δεχτεί τη λίστα της Επιτροπής. Τη χρειάζεται απλά για προπαγανδιστικούς λόγους.

Όπως είναι γνωστό, από την Επιτροπή έχουν αποχωρήσει διαδοχικά οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ και του ΤΕΕ. Ετσι, έχουν μείνει μόνο οι διορισμένοι από την κυβέρνηση και οι εκπρόσωποι των καπιταλιστικών οργανώσεων. Και με αυτή τη σύνθεση, όμως, η Επιτροπή είχε δυσκολία να καταλήξει σε ένα επιστημονικοφανές πόρισμα, διότι δεν είχε στα χέρια της ούτε μια

μελέτη. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ΕΛΙΝΥΑΕ (Ελληνικό Ινστιτούτο για την Υγιεινή και την Ασφάλεια της Εργασίας) απάντησε στην Επιτροπή, ότι οι δικές του μελέτες δεν προσφέρονται για να βγουν συμπεράσματα ως προς την ένταση ή μη επαγγελματιών στα BAE. Ο Μπεχράκης, όμως, μαζί με τα στελέχη του υπουργείου Εργασίας βρήκαν τη λύση στην **κατηγοριοποίηση**. Θα μοιράσουν τα BAE σε κατηγορίες... βαρύτητας, ώστε να τα μοιράσουν με βάση κριτήρια της μπακαλικής, που βοηθούν στη δημαγωγία. Για παράδειγμα, ο μεταλλωρύχος κάνει σαφώς βαρύτερη εργασία από τον ηλεκτροσυγκολλητή. Βάζοντας στη μία κατηγορία τον μεταλλωρύχο (διατήρηση του χαρακτηρισμού BAE), θα βάλουν σε μία άλλη τον ηλεκτροσυγκολλητή. Σ' αυτή την άλλη κατηγορία δε θα προβλέπεται μείωση του ορίου συνταξιοδότησης κατά 5 χρόνια, αλλά... φροντίδα για την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας. Σε ορι-

σμένες περιπτώσεις ίσως να διατηρηθεί και το προβλεπόμενο ανθυγιεινό επίδομα, το οποίο είναι μισθολογική και όχι ασφαλιστική κατάκτηση. Ασφαλιστικά, ελάχιστα επαγγέλματα θα εξακολουθήσουν να έχουν τη συνταξιοδότηση 5 χρόνια πριν.

Η Πετραλιά συναντήθηκε με την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου και απεφάνθη ότι «έχει κάνει μια εξαιρετική δουλειά» (αλήθεια, πώς το ξέρει;), της οποίας «το μεγαλύτερο μέρος έχει ήδη γίνει» αλλά «υπολείπεται ένα σημαντικό κομμάτι». Και κατέληξε: «Μέσα στο καλοκαίρι πιστεύω και ελπίζω, ότι η Επιτροπή θα έχει ολοκληρώσει το έργο της, όπως της έχει ανατεθεί από τις υπουργικές αποφάσεις».

Ο Μπεχράκης, αφού ευχαρίστησε γλοιώδικα την Πετραλιά «για την πολύ θετική και δημιουργική συνεργασία», κατέληξε ότι βρίσκονται «σε μια θετική πορεία, η οποία θα οδηγήσει στο αποτέλεσμα που διακαώς επιθυμεί» (ούτε τα προσχήματα δε μπορεί να κρατήσει ο κυβερνητικός εντολοδόχος υπόσχεται στην υπουργό το αποτέλεσμα που διακαώς επιθυμεί!). Συμφωνά με δικές μας σύγχυρες πληροφορίες, υπήρξε γκρίνια από μέλη της Επιτροπής που θέλουν να πάνε διακοπές, συμφώνησαν όμως να δουλέψουν και τον Αύγουστο (τόσο σοβαρή δουλειά κάνουν, που θα κουβαλιούνται από τις διακοπές για μερικές ώρες κάθε εβδομάδα!) και είναι πολύ πιθανό μέχρι τα τέλη του Αυγούστου να τελειώσουν τη λίστα με τις κατηγορίες.

Ο Μπεχράκης υπήρξε σαφέστατος, απαντώντας σε σχετική ερώτηση: «**Η πρόταση θα περιλαμβάνει και κατηγοριοποίηση, διότι δεν πιστεύουμε σαν Επιτροπή ότι όλα τα Βαρέα και όλα τα Ανθυγιεινά έχουν την ίδια βαρύτητα και τον ίδιο βαθμό επικιν-**

δυνότητας. Όμως όσα από αυτά, η Πολιτεία θα νομοθετήσει, για να συμπεριλάβουν τους εργαζόμενους ανάλογα, δεν αποτελούν ένδειξη της Επιτροπής».

Τι μένει στην κυβέρνηση; Ο νόμος Ρέππα, που καθορίζει τα σχετικά, προβλέπει ότι η νέα λίστα ορίζεται με Προεδρικό Διάταγμα. Δεν αναφέρεται, όμως, σε κατηγοριοποίηση, γι' αυτό και είναι πιθανό να χρειαστεί νομοθετική παρέμβαση. Επίσης, ο νόμος Ρέππα προβλέπει ότι η νέα λίστα των BAE θα ισχύσει για τους νεοπροσλαμβανόμενους. Θα το τηρήσει αυτό η κυβέρνηση Καραμανλή; Σε βάθος χρόνου σίγουρα όχι, αλλά είναι πολύ πιθανό να το αλλάξει από τώρα. Η Πετραλιά ρωτήθηκε ευθέως αν θα ισχύσει μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους και ουσιαστικά άφησε ανοιχτό να ισχύσει για όλους: «**Σας είπα ότι η Επιτροπή θα ολοκληρώσει το έργο της. Όταν η Επιτροπή ολοκληρώσει το έργο της και θα το έχω στα χέρια μου μαζί με τις προτάσεις, τότε θα τα ξαναπούμε».** Όμως, η λίστα της Επιτροπής δεν έχει καμιά σχέση με το διαχωρισμό σε παλιούς και νέους.

Το πιθανότερο, λοιπόν, είναι η κυβέρνηση να επεκτείνει τη νέα λίστα σε όλους τους εργαζόμενους, προωθώντας νομοθετική ρύθμιση στο θερινό τμήμα του Σεπτεμβρίου. Ακόμα, όμως, κι αν δεν το κάνει τώρα, θα το κάνει αργότερα. Σημασία έχει να προχωρήσει στον αποχαρακτηρισμό της πλειοψηφίας των BAE. Αλλωστε, η αγορά θα φροντίσει να λύσει σε σημαντικό βαθμό το πρόβλημα. Ποιος εργαζόμενος με καθεστώς BAE θα μπορεί να βρύνει δουλειά, όταν θα υπάρχουν νέοι συναδέλφοι του χωρίς BAE; Πολλοί θα υποκύψουν στον εκβιασμό των καπιταλιστών.

■ **Free Gaza Movement**

Σπάμε τον αποκλεισμό της Γάζας με πλοίο

Μια σημαντική πρωτοβουλία ανέλαβαν για το φετινό καλοκαίρι διάφορες ανθρωπιστικές και άλλες οργανώσεις, που «στεγάζονται» κάτω από την «ομπρέλα» του «Free Gaza Movement» («Κίνηση Ελεύθερη Γάζα»). Θα προσπαθήσουν να σπάσουν το θαλάσσιο αποκλεισμό της Γάζας, που έχει επιβάλει (κατά παράβαση κάθε έννοιας διεθνούς δικαίου) το σιωνιστικό Ισραήλ, προσεγγίζοντας το λιμάνι της Γάζας με πλοίο που θα ξεκινήσει από την Κύπρο.

Η ενέργεια, φυσικά, θα είναι ειρηνική, όχι μόνο γιατί οι ακτιβιστές που την οργανώνουν επιδίδονται σε μη βίαιη και μη παρτιζάνικη δράση,

αλλά και γιατί δε μπορεί να γίνει και διαφορετικά (θα χρειαζόταν πολεμικός στόλος για να αντιμετωπίσει την πολεμική μηχανή του Ισραήλ). Περιττεύει να πούμε, όμως, πως πρόκειται για μια ενέργεια με ιδιαίτερη σημασία, καθώς σκοπεύει να συγκεντρώσει την προσοχή των ανθρώπων της Δύσης στη γενοκτονία που πραγματοποιεί το Ισραήλ με τον αποκλεισμό της Γάζας.

Σύμφωνα με όσα έχουν ανακοινωθεί (πληροφορίες στην ιστοσελίδα www.freegaza.org) περίπου 60 ακτιβιστές θα επιβιβαστούν στο πλοίο με προορισμό τη Γάζα, επίσημα προσκεκλημένοι από παλαιστινιακές οργα-

νώσεις, όπως η Παλαιστινιακή Κοινότητα Ιατρικής Βοήθειας, το Πρόγραμμα Φροντίδας Υγείας του Δήμου της Γάζας, το Παλαιστινιακό Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δι-

καιώματα, το υπουργείο Νεολαίας και Αθλητισμού της Παλαιστινιακής Εθνικής Αρχής. Τα πρόσωπα που θα πάρουν μέρος στο ταξίδι προέρχονται από 15 χώρες.

Είναι Παλαιστίνιοι, Ισραηλινοί, Αμερικανοί, Ευρωπαίοι, Αφρικανοί και Ασιάτες. Ανάμεσά τους επίζωντες του εβραϊκού Ολοκαυτώματος και της Παλαιστινιακής Νάκμπας, κληρικοί διάφορων θρησκευτικών δογμάτων, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, ακτιβιστές ανθρωπιστικών οργανώσεων που έχουν προσφέρει υπηρεσίες στο παρελθόν στη Γάζα και τη Δυτική Οχθη.

Όπως διαβάσαμε στο www.uruknet.info, ο συντονιστής της αποστολής του «Free Gaza Movement» επικοινώνησε τηλεφωνικά στις 24 Ιουλίου με τον πρόεδρο της «Λαϊκής Επιτροπής ενάντια στον αποκλεισμό της Γάζας»,

βουλευτή Τζαμάλ Ελ Χουντάρι. «Φιλοδοξούμε να τερματίσουμε τον αποκλεισμό της Γάζας με όλα τα ειρηνικά και μη βίαια μέσα. Αυτό το Ταξίδι είναι μια από τις δραστηριότητες που ταιριάζει με το σκοπό μας, γι' αυτό θα συνεχίσουμε», είπε ο Ελ Χουντάρι. Όπως ανακοινώθηκε σε συνέντευξη Τύπου στις 18 Ιουλίου, το πλοίο θα αποπλεύσει στις 5 Αυγούστου για την ανοιχτή φυλακή που ονομάζεται Γάζα.

Μπορεί εδώ να έχουμε διακοπές, όμως επειδή το ενδεχόμενο σιωνιστικών βιαιοτήτων είναι ισχυρότατο, θα πρέπει να υπάρχουν ετοιμότητα για κινητοποιήσεις. Το έχουμε ξανακάνει.

Ενα κουρελόχαρτο είναι στην ουσία το περιβόητο νομοσχέδιο για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, που κατατέθηκε τελικά στη βουλή την περασμένη Πέμπτη και θα συζητηθεί και ψηφιστεί αυτή την εβδομάδα από τη βουλή (το άρθρο γράφεται Δευτέρα βράδυ). Αποδεικνύεται και μέσα από το νομοσχέδιο αυτό, ότι μοναδική έγνοια της κυβέρνησης είναι να νομιμοποιήσει τα κολέγια, που συνεργάζονται με «πανεπιστήμια» του εξωτερικού (ευρωπαϊκά και αμερικανικά), ώστε στη συνέχεια, με την ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 36/2005, αυτά να αποτελέσουν τα πρώτα ιδιωτικά ψευτοπανεπιστήμια στη χώρα μας, κατά παράβαση του άρθρου 16 του συντάγματος. Για την ενσωμάτωση της οδηγίας αναμένεται πρώτα το σκεπτικό της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκκρεμούν η απόφαση (προαναγγέλλεται καταδικαστική) για την πλημμελή εφαρμογή από την Ελλάδα της προηγούμενης κοινοτικής οδηγίας, της οποίας συνέχεια αποτελεί η 36/05 και η απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το ΣΤΕ για το αν το κοινοτικό δίκαιο υπερισχύει του εθνικού.

Η κυβέρνηση παραδέχεται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, ότι αυτό εντάσσεται στο «πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων και του εκσυγχρονισμού των εκπαιδευτικών δομών», ταυτίζοντας ουσιαστικά την αναγνώριση των κολεγίων με τις αντιδραστικές αλλαγές που επιχειρεί να εφαρμόσει στο δημόσιο Πανεπιστήμιο (λειτουργία επιχειρηματική, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, με παράλληλη ένταξη του αυταρχισμού), αλλά και την προσπάθεια ν' αναθεωρήσει το άρθρο 16 του συντάγματος, κατευθύνσεις που αναγνωρίζονται άλλωστε και από τη διαδικασία της Μπολόνια και του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης. Οι τα κολέγια, τα συνεργαζόμενα με ξένα πανεπιστήμια, θα αποτελέσουν τα πρώτα κατ' ουσίαν ιδιωτικά πανεπιστήμια φράνεται και από το γεγονός ότι αυτά θεωρούνται «ικανά εκπαιδευτικά ιδρύματα» (αιτιολογική έκθεση). Δεν έχει καμιά αξία αν το νομοσχέδιο συμπεριφέρεται τάχα με αυστηρότητα (πρόστιμα, διακοπή λειτουργίας) απέναντι στα μαγαζιά που θα επιχειρήσουν παραπλανητική πληροφόρηση, χρησιμοποιώντας τον τίτλο του Πανεπιστημίου, ή τον τίτλο της Ακαδημίας, της Σχολής, του Ινστιτούτου, κ.λ.π. (υποχρεούνται να φέρουν μόνο τον τίτλο του κολεγίου). Γιατί η ζωή μας έχει δείξει ότι καμιά από τις επιχειρήσεις αυτές δεν τιμωρήθηκε ως τώρα για παραπλανητική διαφήμιση, ξεγελώντας χιλιάδες νέους, για τους οποίους πονάει δήθεν το υπουργείο Παιδείας (αφού προηγουμένως έχει φροντίσει να τους καταρομήσει με τις πανελλαδικές εξετάσεις και τη βάση του 10, στέλνοντάς τους πεσκέσι στους εμπόρους των ΚΕΣ), γιατί δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στους πολιτικούς υπηρέτες του κεφαλαίου ότι θα το πράξουν τώρα, από τη στιγμή μάλιστα που είναι θιασώτες των ιδιωτικών πανεπιστημίων, του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, και διευκολύνουν το

■ Νομοσχέδιο για τα κολέγια

Μοναδικός στόχος η νομιμοποίηση των κολεγίων, που συνεργάζονται με «πανεπιστήμια» του εξωτερικού», προάγγελος των ιδιωτικών πανεπιστημίων

κεφάλαιο και τις επιχειρήσεις με κάθε μέσο για να αυξήσουν τα κέρδη τους και να κουκουλώσουν τις λαμογιές τους και γιατί όλα αυτά τα επικερδή μαγαζιά-κολέγια επενδύουν κυρίως στο κύρος του ξένου πανεπιστημίου, που παραχωρεί το όνομά του και χορηγεί τους τίτλους.

■ Έλεγχος της πλάκας

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο αναγνωρίζονται όλα τα κολέγια ως «πάροχοι μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης», η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας των οποίων περιέχεται στο υπουργείο Παιδείας. Στο υπουργείο Παιδείας συνιστάται Γραφείο Κολεγίων, το οποίο υπάγεται απευθείας στον Γενικό Γραμματέα του ΥΠΕΠΘ (ακόμη μια ένδειξη για το ότι αυτά τοποθετούνται ψηλά στη ζώνη της «άτυπης εκπαίδευσης»). Άδεια για ίδρυση και λειτουργία κολεγίου, μπορούν να πάρουν φυσικά πρόσωπα, ενώσεις προσώπων και ΝΠΙΔ. Στις προϋποθέσεις περιλαμβάνεται και η μόνιμη εγκατάσταση σε κράτος-μέλος της ΕΕ, στην περίπτωση του φυσικού προσώπου και η έδρα σε χώρα μέλος της ΕΕ, στην περίπτωση του νομικού προσώπου. Η διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με εκείνη που νομιμοποιεί τη «σύμπραξη με πάσης φύσεως εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα της αλλοδαπής, ιδίως με τη νομική μορφή της συμφωνίας πιστοποίησης ή της συνεργασίας δικαιόχρησης», εξασφαλίζει δια της πλαγίας οδού και την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολεγίων, που συνεργάζονται με αμερικανικά πανεπιστήμια. Δεν πήγαν, λοιπόν, τσάμπα οι επισκέψεις του αμερικανού πρέσβη και των μελών του αμερικανικού κογκρέσου στον Στυλιανίδη.

Για να δοθεί άδεια λειτουργίας σ' ένα κολέγιο ελέγχονται... οι τουαλέτες, αν υπάρχουν «επαρκείς υποδομές» για τη διδασκαλία και τη μελέτη, αν υπάρχει δηλαδή μια υποτυπώδης βιβλιοθήκη, κάποια εργαστήρια ανάλογα με τις ειδικότητες που παρέχονται, οπτικοακουστικά μέσα και μια αίθουσα με μερικά κομπιούτερ. Στοιχεία δηλαδή που διαθέτει οποιοσδήποτε χώρος που προσφέρει στοιχειώδη κατάρτιση, ακόμη και ένα φροντιστήριο. Γι' αυτό και το νομοσχέδιο, για να...μη μπερδέψουμε τα πράγματα (το «πανεπιστήμιο» ντε με άλλες αμφίβολες υποδομές), απαγορεύει τη συστέγαση κολεγίου με φροντιστήριο ή οποιαδήποτε επιχειρηματική ή άλλη δραστηριότητα. Ελέγχεται επίσης η διοικητική στελέχωση, ο αριθ-

μός των διδασκόντων και τα προσόντα τους, αν είναι δηλαδή κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου, ενώ κάθε κολέγιο πρέπει να αποδεικνύει (;) ότι είναι «αξιόπιστο και οικονομικά εύρωστο» βάσει «εμπειριστατωμένης τριετούς οικονομοτεχνικής μελέτης βιωσιμότητας». Με το τελευταίο το υπουργείο Παιδείας πουλάει τσάμπα μαγκιά, αφού είναι γνωστή η ιστορία των «εμπειριστατωμένων» μελετών βιωσιμότητας των επιχειρήσεων, ενώ αυτό λειτουργεί περισσότερο ως κράχτης σοβαρότητας του κολεγίου, ώστε να παγιδούνται εύκολα οι μελλοντικοί του πελάτες. Μεγάλη υποκρισία κρύβει και η «υποχρέωση» για «πληρότητα του προγράμματος σπουδών», αφού τα κολέγια ανήκουν σύμφωνα με το νομοσχέδιο στη «μη τυπική εκπαίδευση». Συνεπώς δεν υπάρχουν στάνταρτς και μπουδούλας που να εξασφαλίζουν αυτή τη δήθεν «πληρότητα» (τα κολέγια δεν είναι ούτε πανεπιστήμια, ούτε ΙΕΚ), ενώ τα κολέγια επιλέγουν μόνα τους τι θα περιέχει αυτό το «πρόγραμμα σπουδών», προφανώς σύμφωνα με τις ανάγκες και τα κριτήρια της αγοράς, μιας και είναι γνωστό ότι είναι επιχειρήσεις που προσφέρουν υπηρεσίες κατάρτισης. Υποτίθεται, βεβαίως, ότι όλες αυτές τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας (της οποίας η διάρκεια ανανεώνεται κάθε τρία χρόνια), ελέγχει η Επιτροπή Αξιολόγησης και Ελέγχου των Κολεγίων. Τώρα μάλιστα σιγουρευτήκαμε! Θα ελέγχονται, όπως ακριβώς ελέγχονται όλες οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις! Αλλά και αν υποθέσουμε ότι γίνεται έλεγχος, αυτός θα είναι τυπικός, για τα μάτια και θα αφορά επουσιαστικά ζητήματα στη λειτουργία αυτών των μαγαζιών.

■ Τα συνεργαζόμενα με ξένα «πανεπιστήμια» κολέγια θα είναι τα ιδιωτικά ψευτοπανεπιστήμια

Τα κολέγια, λοιπόν, που πληρούν (;) αυτές τις αστειές προϋποθέσεις, θα μπορούν να συμπράττουν «με πάσης φύσεως εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα της αλλοδαπής» με τη μορφή της πιστοποίησης (validation) ή της δικαιόχρησης (franchising). Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, για τη σύμπραξη κολεγίου με ίδρυμα της αλλοδαπής πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

♦ Η συμφωνία σύμπραξης να υπογράφεται με ίδρυμα της αλλοδαπής νομίμως αναγνωρισμένο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές της χώ-

ρας του και πιστοποιημένο, εφόσον απαιτείται αυτό από το δίκαιο της έδρας του.

♦ Οι διδάσκοντες στο κολέγιο να έχουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που απαιτούνται για την κατοχή θέσης διδακτικού προσωπικού στο ίδρυμα της αλλοδαπής. Επίσης η αναλογία διδασκόντων στο κολέγιο σε σχέση με τα τυπικά τους προσόντα θα πρέπει να είναι αντίστοιχη με την αναλογία διδασκόντων στο ίδρυμα της αλλοδαπής.

♦ Η αναλογία διδασκόντων-διδασκομένων να είναι αντίστοιχη με εκείνη του ιδρύματος της αλλοδαπής.

♦ Οι υπηρεσίες εκπαίδευσης και κατάρτισης που παρέχονται από το κολέγιο που συμπράττει να έχουν πιστοποιηθεί επισήμως από το ίδρυμα της αλλοδαπής.

♦ Οι όροι εισαγωγής, φοίτησης, αξιολόγησης, εξελίξης και αποφοίτησης των σπουδαστών να είναι αντίστοιχοι με αυτούς που ισχύουν στο ίδρυμα της αλλοδαπής.

♦ Το κολέγιο να έχει αξιολογηθεί υποχρεωτικά: 1) από το ίδρυμα της αλλοδαπής και από τις αρχές που προβλέπονται από το δίκαιο της χώρας προέλευσης και 2) από το υπουργείο Παιδείας **στο πεδίο της αρμοδιότητάς του**. Για το ίδρυμα της αλλοδαπής ζητείται η γνώμη του ΔΟΑΤΑΠ.

Απ' όλα αυτά τα βαρύγδουπα, δυο πράγματα πρέπει να κρατήσουμε: Πρώτον, ότι όλα αυτά, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, έχει δικαίωμα να τα πιστοποιεί και να τα ελέγχει μόνο το συνεργαζόμενο πανεπιστήμιο της αλλοδαπής. Το υπουργείο Παιδείας, οφείλει να αρκεστεί στις διαβεβαιώσεις του ξένου ιδρύματος και «ελέγχει» μόνο την «αντιστοιχία» των προϋποθέσεων, σύμφωνα και πάλι με αντίγραφο της συμφωνίας που του προσκομίζει το κολέγιο. Εκεί δηλαδή εξαντλείται και η αρμοδιότητα του ΥΠΕΠΘ. Δεύτερον, είναι λάθος να θεωρούμε ότι δεν μπορούν να είναι νομίμως αναγνωρισμένα από τις αρμόδιες αρχές της χώρας τους διάφορα «πανεπιστήμια» της πλάκας, τα οποία στην πλειοψηφία τους είναι και αυτά που καταφεύγουν σε συμφωνίες δικαιόχρησης με τα εν λόγω κολέγια. Γιατί η ίδια η συγνή πολιτική αυτών των χωρών, οι άγριες περικοπές στη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων, η αξιολόγησή τους με βάση κριτήρια της αγοράς, ο στόχος αλιεύσης φοιτητών-πελατών, κ.λ.π., είναι οι λόγοι που έχουν ωθήσει αυτά τα ιδρύματα σε συμφωνίες πώλησης του ονόματος και

των τίτλων τους στα διάφορα ΚΕΣ. Αλλωστε, σε όλη την Ευρώπη πνέει ο άνεμος της ιδιωτικοποίησης των δημόσιων Πανεπιστημίων και η λειτουργία τους με κριτήρια καπιταλιστικής αγοράς, ο υποβιβασμός των πανεπιστημιακών σπουδών για την πλατεία μάζα σε φθηνές σπουδές κατάρτισης και απόλυτης εξειδίκευσης, ενώ τα λίγα και καλά Πανεπιστήμια προορίζονται μόνο για την ελίτ που θα στελεχώσει τον παραγωγικό και διοικητικό μηχανισμό των αστικών κρατών. Η Μπολόνια είναι η τρανή απόδειξη για τα παραπάνω, η οποία, σημειωτέον, αναγνωρίζει και σπουδές (με τη γνωστή μέθοδο της συγκέντρωσης πιστωτικών μονάδων) από τη λεγόμενη μη τυπική εκπαίδευση. Στην Ελλάδα, ένα από τα βήματα σ' αυτή την κατεύθυνση, που αποδυναμώνει τον έλεγχο του κράτους για τα ξένα ιδρύματα, ήταν και η κατάργηση του παλιού ΔΙΚΑΤΣΑ και ο διαχωρισμός της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων, που γίνεται από το ΔΟΑΤΑΠ, από τα ακαδημαϊκά δικαιώματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τελευταίας εσοδείας «κρατικού ελέγχου» κολεγίου είναι η περίπτωση του Hellenic American University, που έφεραν στη βουλή με ερώτησή τους βουλευτές του Συνασπισμού. Σύμφωνα με όσα καταγγέλλθηκαν, το κολέγιο, που λειτουργεί υπό την αιγίδα της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης, απλώς έχει αποκτήσει από την πολιτεία του Νιου Χαμσάιρ δικαίωμα απόδοσης πανεπιστημιακών τίτλων, δεν έχει όμως καμιά εκπαιδευτική δραστηριότητα στις ΗΠΑ!

Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης για τη λειτουργία των κολεγίων και εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος όμως είναι πολύ χαλαρός και αρκείται απλά σ' ένα σχεδιάγραμμα.

Για την τροφοδότηση αυτών των μαγαζιών με πελάτες νοιάζεται σφόδρα η κυβέρνηση. Στο νομοσχέδιο υπάρχει ειδική πρόβλεψη γι' αυτό. Συγκεκριμένα υπογραμμίζεται η υποχρέωση του ΥΠΕΠΘ και του υπουργείου Εξωτερικών να «εξασφαλίζει κάθε δυνατή διευκόλυνση για την προσέλκυση σπουδαστών από το εξωτερικό για φοίτηση στα κολέγια». Τούτο προσδιορίζεται να γίνει με κοινή Υπουργική Απόφαση των δυο υπουργείων. Προφανώς, θα δίνονται εχέγγυα σ' αυτούς τους σπουδαστές τους την «ποιότητα» των σπουδών για (εγγυήσεις «πανεπιστημιακής εκπαίδευσης» με πλάγιο τρόπο) και για τα επαγγελματικά δικαιώματα που θα αποχτούν (που προφανώς, μετά και την ενσωμάτωση της οδηγίας θα είναι ίδια με αυτά των αποφοίτων ΑΕΙ-ΤΕΙ), αλλιώς τι νόημα έχει να τους κουβαλούν από το εξωτερικό;

Για τους σπουδαστές που φοιτούν τώρα στα κολέγια, το ΥΠΕΠΘ δείχνει ιδιαίτερη ευαισθησία, προβλέποντας τη μετεγγραφή τους για το υπόλοιπο της φοίτησής τους σε άλλο κολέγιο, στην περίπτωση που το δικό τους δεν λάβει την προβλεπόμενη άδεια.

Οι ρυθμίσεις για τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών (μητρώο τους καθιερώνεται στο Γραφείο Κολεγίων), αφήνονται για αργότερα, να **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ**

Διάλογος για την Παιδεία

Ηρθε το καλοκαίρι και τα παιδιά όλων των ηλικιών ησύχασαν από το σχολείο και τις εξετάσεις. Γράφω αυτό το κείμενάκι με ακορμή άρθρο της εφημερίδας σε παλιότερο φύλλο για τη δυσκολία και την ακαταλληλότητα των βιβλίων της Φυσικής της Ε' και ΣΤ' τάξης του δημοτικού.

Να ξεκαθαρίσουμε καταρχήν ότι συμφωνώ απόλυτα με τη θέση της εφημερίδας και πιστεύω και των αναγνωστών, ότι το εκπαιδευτικό σύστημα στις εξουσιαστικές καπιταλιστικές κοινωνίες έχει σα κύριους στόχους αφενός την «κοινωνικοποίηση» των παιδιών με βάση την κυρίαρχη ιδεολογία ή αλλιώς το κυρίαρχο κοινωνικό παράδειγμα, αφετέρου την προαγωγή των γνώσεων-δεξιοτήτων που χρειάζονται για την ενταξη (ή μη) των νέων στην παραγωγή (ταξικά πάντα). Ειδικά στη χώρα μας, το εκπαιδευτικό σύστημα, που δεν το άγγιξαν οι ιστορικές αλλαγές, είναι εντελώς παραδοσιακό, προσηλωμένο στην υπακοή και την ιεραρχία. Είναι νοησιοκεντρικό, δηλαδή δουλεύει κυρίως με τη «θεωρία» των βιβλίων και πρέπει ο μαθητής «να πει το μάθημα» στο δάσκαλο. Από την άλλη, το εκπαιδευτικό σύστημα αναπροσαρμόζεται συνεχώς στις εξελίξεις της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς, ώστε να την εξυπηρετεί: ευελικό, έξυπνο σχολείο, με τα τελευταία βιβλία να κινούνται σε γιάπικη κατεύθυνση, εντατικοποίηση, αποσπασματική «γνώση», αξιολόγηση, ιδιωτικοποίηση.

Στον αντίποδα, εμείς πρέπει να προτείνουμε ένα σχολείο που θα αναπτύσσει τη δημοκρατική παιδεία και την αυτενέργεια των μαθητών, αλλά και όλης της κοινότητας. Οι δάσκαλοι, οι γονείς και οι μαθητές θα μπορούσαν, με δημοκρατικές συνελεύσεις, ν' αποφασίζουν τη μορφή και το περιεχόμενο της εκπαίδευσής τους.

Επίσης, θέλουμε ένα σχολείο που να προάγει τη συνολική γνώση, αλλά και εμπειρία. Στο σημερινό σχολείο δεν αναπτύσσεται σωστά η ιστορική, ανθρωπολογική, φιλοσοφική, οικονομική, κοινωνική και πολιτική σκέψη. Θα 'πρεπε να υπάρχουν από μικρές ηλικίες διαφορετικά δομημένα μαθήματα. Μεγάλο θέμα, που δε θίγεται συνήθως αρκετά, είναι η τεχνική και αισθητική δραστηριότητα των μαθητών. Πρέπει να υπάρχουν από μικρές ηλικίες εργαστήρια για τις διάφορες τέχνες (επεξεργασία ξύλου, μετάλλου, πηλού), κηπουρική, διαμονή -όχι απλώς επίσκεψη- σε αγροκτήματα, καθώς και περισσότερες καλλιτεχνικές δραστηριότητες. Για έναν ολοκληρωμένο άνθρωπο τεχνικής-φύσης, σκέψης-πράξης, λογικής-συναίσθηματος.

Κι ερχόμαστε στα βιβλία της Φυσικής της Ε' και ΣΤ' τάξης του δημοτικού, για να γίνεται κι ένας διάλογος. Τα βιβλία αυτά περι-

λαμβάνουν ενότητες Βιολογίας (φυτό, ζώα, άνθρωπος, διατροφή κ.λπ.), Φυσικής (Ενέργεια, Ηλεκτρισμός, Μηχανική, Φως, Ηχος, Θερμότητα κ.λπ.). Η Βιολογία με τη Φυσική συνδέονται (οικοσυστήματα, νερό, αέρας, αναπνοή, διατροφή, ενέργεια κ.λπ.). Η φιλοσοφία των βιβλίων είναι η ανακαλυπτική δραστηριότητα και η αποκαλυπτική γνώση. Τα θέματα έχουν σαν κέντρο τις θεωρητικές έννοιες και το να «μάθουν» τα παιδιά κάποιο κείμενο. Αυτά και η συνολική μέθοδος του μαθήματος δηλώνονται **ρητά** απ' τους συγγραφείς.

Το κάθε «μάθημα» ξεκινά με ακορμή ένα πρακτικό ερώτημα που τίθεται στους μαθητές για ένα φυσικό φαινόμενο ή μια εφαρμογή του στην καθημερινή ζωή. Όλοι οι μαθητές λένε τη γνώμη τους, σαν εμπειρία, σαν παρατήρηση, σαν θεωρητική σκέψη. Μετά κάνουμε ένα ή δυο απλά πειράματα με υλικά της καθημερινής ζωής, παρατηρούμε το φαινόμενο, γράφουμε τις παρατηρήσεις μας, συζητάμε, διατυπώνουμε το συμπέρασμα (πού οφείλεται αυτό που παρατηρήσαμε). Γίνεται συζήτηση και σύνδεση με τις αρχικές μας υποθέσεις. Μετά διαβάζουμε και συζητούμε ενδιαφέρουσες φυσικές παρατηρήσεις ή πρακτικές εφαρμογές του φαινομένου. Τα κείμενα αυτά απλώς διαβάζονται όπως ένα περιοδικό, **δεν είναι** για απομνημόνευση. Οι μαθητές συμμετέχουν, εκφράζονται γλωσσικά, μαθαίνουν κάποιους νέους όρους, ενεργούν με τα πειράματα. Για την άλλη μέρα δεν έχουν παρά να περιγράψουν πώς κάναμε το πείραμα, τις παρατηρήσεις και τα συμπεράσματα. Ακόμα και να μην τα θυμούνται όλα, κάτι «πήραν». Επίσης, τα θέματα της Φυσικής συνδέονται με πρακτικές εφαρμογές και μπορούν να συνδεθούν και με τα άλλα μαθήματα. Παράδειγμα με την Ιστορία, Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή, Γεωγραφία, Μαθηματικά κ.ά. Το εκπαιδευτικό σύστημα συνολικά είπαμε ποιο είναι, αλλά εξαρτάται και ο δάσκαλος πώς θα δουλέψει. Θα ενεργοποιήσει τα παιδιά ή τυπικά θα τους βάλει να μάθουν τη «Φυσική»;

Κατά τη γνώμη μου, τα βιβλία αυτά δεν είναι χάλια, ίσα-ίσα νομίζω ότι είναι απ' τα θετικότερα που υπάρχουν στο σημερινό σχολείο, ούτε προωθούν τη «θεωρία» και την απομνημόνευση. Βέβαια, κάθε ενότητα μπορεί να 'χει κάποια σημεία με δυσκολίες κατανόησης και κάποια ενότητα να 'ναι πιο δύσκολη, π.χ. ηλεκτρομαγνητισμός. Αλλά είπαμε, δεν πάμε για να τα «μάθουμε» όλα. Εννοείται βέβαια ότι παραμένει το θέμα τι προωθεί σήμερα το σχολείο συνολικά σαν δομή, «επίπεδο» και τρόπο διδασκαλίας. Και ο δάσκαλος όμως μπορεί να κάνει αρκετά.

Ενας Δάσκαλος

Κόβουν φάρμακα από τους ασφαλισμένους

Οι φαρμακοποιοί ανακοίνωσαν ότι θα ζητούν όλη τη δαπάνη για φάρμακα από τους ασφαλισμένους μιας σειράς Ταμείων (επειδή είναι απλήρωτοι) και η κυβέρνηση κόβει φάρμακα από τη λίστα των συνταγογραφούμενων και ετοιμάζεται να καθιερώσει την κάρτα με το ανώτατο πιστωτικό όριο δαπάνης για ιατρικές και φαρμακευτικές δαπάνες (μόλις ξεπεραστεί το όριο, τα λεφτά θα πληρώνει ο ίδιος ο ασφαλισμένος).

Όπως είδαμε από πρόσφατο έγγραφο του ΙΚΑ, η Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων εξέδωσε εγκύκλιο για μια σειρά φάρμακα που δεν πρέπει να καλύπτο-

νται από τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτά τα φάρμακα αφορούν την παχυσαρκία, την ανδρογενετικού τύπου αλωπεκία, τη στυτική δυσλειτουργία, την ορμονική αντισύλληψη για συστηματική χρήση, τη δερματική γήρανση, τις κοινές στοματίτιδες-άρθρες, τη βιταμιοθεραπεία για τόνωση ή υποκατάσταση βιταμινών, την αντιμετώπιση των συμπτωμάτων εξάρτησης από τη νικοτίνη και τη φλεβική ανεπάρκεια των κάτω άκρων. Προφανώς, οι ασφαλισμένοι πρέπει να πληρώνουν μόνο από την τσέπη τους ακόμη και για τη φλεβική ανεπάρκεια. Δεν είναι ασθένεια!

■ Δεν έχει δράκο το παραμύθι

Κάθε φορά που βγαίνουν στη δημοσιότητα τα προβλήματα των πυρόπληκτων, κάθε φορά που η διαμαρτυρία και η οργή τους σπάει το φράγμα της κατευθυνόμενης ενημέρωσης, ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός βγάζει μια ανακοίνωση με την οποία... μοιράζει κονδύλια. Δυο φορές μέχρι τώρα έχει βγάλει ανακοίνωση για τα κονδύλια του «Ολοκληρωμένου Προγράμματος Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου», δυο φορές γέμισε σελίδες με φανταχτερούς αριθμούς, όμως την κατάσταση την ξέρουν καλά οι πυρόπληκτοι, γι' αυτό και περίμεναν τον Καραμανλή για μπινελίκια (ο οποίος, φυσικά, δεν πήγε). Καλό το παραμυθάκι του Κοντού, αλλά δεν έχει δράκο.

Γαλάζια πρόκληση

Η ξεφτίλα του Καραμανλή ήταν πλήρης. Επί μια βδομάδα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αρνιόταν πεισματικά να δώσει στη δημοσιότητα το πρόγραμμα της επίσκεψής του στην Ηλεία. Λες και επρόκειτο για απόρρητο κρατικό μυστικό. Βλέπτετε, βρισκόταν σε εξέλιξη η προσπάθεια των ντόπιων βουλευτών και κομματάρχων να πείσουν τους πυρόπληκτους να πάρουν μέρος σε κάποια φιέστα. Πλην όμως, είναι τόση η οργή των πυρόπληκτων από την εγκατάλειψη και την κοροϊδία, που μίλησαν στους γαλάζιους κομματάρχες ότι θα υποδεχτούν τον Καραμανλή με μαύρες σημαίες. Ετσι, οι σκέψεις για βόλτα του δάμαλου στα καμένα ακυρώθηκαν και το πρόγραμμα περιλάμβανε μόνο επίσκεψη

και ομιλία στη φιέστα της «γαλάζιας γενιάς», με το γνωστό στήσιμο για τις ανάγκες της τηλεοπτικής εικόνας.

Δεν είναι, όμως, πρόκληση να επιλέγουν τα κωλόπαιδα της «γαλάζιας γενιάς» την Ολυμπία, την καρδιά της πυρόπληκτης Ηλείας, για να οργανώσουν τη φιέστα τους; Δεν ήταν αυτό φτύσιμο κατάμουτρα στους ανθρώπους που είδαν να χάνονται συγγενείς και φίλοι τους και τώρα διαπιστώνουν με απελπισία ότι δεν έχουν κανένα μέλλον στον τόπο τους;

Γράφτηκε στον αστικό Τύπο ότι είναι η πρώτη φορά που ο Καραμανλής μπήκε προσωπικά «σε γκρίζο φόντο». Ουδόλως μας απασχολεί αν θα την πληρώσουν κάποιοι στο προπαγανδιστικό επιτελείο. Αλλά είναι αυτά που μετράνε.

Νομοσχέδιο για τα Κολέγια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ καθοριστούν με απόφαση του υπουργείου Παιδείας. Προφανώς, υπό το φως των ευρωπαϊκών εξελίξεων, όπου οι σπουδές ανώτατης εκπαίδευσης θα καθορίζονται από τη σύμβαση των πιστωτικών μονάδων απ' όλες τις δομές (τυπικής και μη τυπικής εκπαίδευσης, δια βίου εκπαίδευσης κ.λπ.)

Στην ίδια παραπλανητική ρότα αντιπολιτεύθηκε το ΠΑΣΟΚ, στην κατάθεση του νομοσχεδίου. Για «δίκαιη απάντηση στο υπαρκτό πρόβλημα της άναρχης λειτουργίας των ΚΕΣ»

έκανε λόγο η Άννα Διαμαντοπούλου, για «μισές δουλειές» και «χαλαρές και αναποτελεσματικές ρυθμίσεις». Δεν μας είπε, όμως, η Άννουλα ποια θα ήταν, κατά τη γνώμη του ΠΑΣΟΚ, αυτή η «δίκαιη απάντηση», που προφανώς θα ικανοποιούσε όλους και τους σχολάρχες. Και πώς γίνεται, αλήθεια, να υπηρετείται το συμφέρον του δημόσιου Πανεπιστημίου ταυτόχρονα με τη νομιμοποίηση των κολεγίων και την αγόρευση τους στην ουσία σε ιδιωτικά πανεπιστήμια; Επειδή, όμως, εκεί στο ΠΑΣΟΚ ξέρουν πως δεν μπορούν να μιλούν για σκoi-

νί στο σπίτι του κρεμασμένου, αφού ευθύνονται και για την υπογραφή που έβαλαν κάτω από τη Μπολόνια και για τη στάση που κράτησαν στο άρθρο 16 και για το ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια που ήταν στην κυβέρνηση έθρεψαν με τη στάση τους τα κολέγια, γι' αυτό τώρα επιλέγουν μια άνευρη και απροσδιόριστη γλώσσα κριτικής στην κυβέρνηση, που βεβαίως δεν περιλαμβάνει ούτε μια φράση για κατάργηση των κολεγίων και δεν αμφισβητεί επουδενί τη συμμόρφωση με το κοινοτικό δίκαιο.

Γιούλα Γκεσούλη

Στοιβάζουν σαν σακιά τους ψυχικά πάσχοντες

Στις 11/6/2008 στάλθηκε από το υπουργείο Υγείας στους διοικητές των ΥΠΕ και των Γενικών Νοσοκομείων έγγραφο με θέμα τις παραπομπές των ψυχιατρικών ασθενών στα Ψυχιατρικά Τμήματα των Γενικών Νοσοκομείων. Το έγγραφο χαρακτηρίστηκε ως εξαιρετικά επείγον. Το επείγον είναι ότι η διαδικασία εισαγωγής των ψυχιατρικών ασθενών στα αντίστοιχα τμήματα των Γενικών Νοσοκομείων δε θα είναι πλέον θέμα των γιατρών των ψυχιατρικών τμημάτων, αλλά των διοικητών των νοσοκομείων και των γενικών γραμματέων των ΥΠΕ. Ο ψυχιατρικός ασθενής δεν είναι άνθρωπος, είναι θέμα στην ημερήσια ατζέντα των γραφειοκρατών, οι οποίοι κατά το υπουργείο είναι οι μόνοι ικανοί και γνώστες για να αντιμετωπίσουν την ιδιαίτερη οργανική και ψυχική παθολογία του ψυχιατρικού ασθενή!

Τα ψυχιατρικά τμήματα των Γενικών Νοσοκομείων είναι μια μεγάλη πληγή στο σώμα του ΕΣΥ. Αν τα υπόλοιπα τμήματα των νοσοκομείων φυτοζωούν, αυτά τα τμήματα έχουν μαραζώσει. Ιατρονοσηλευτικό προσωπικό ελλιπές, εγκαταστάσεις άθλιες για να υποδεχτούν ασθενείς με εξαιρετικά αυξημένες ανάγκες και ιδιαίτερες απαιτήσεις. Το θέμα έχει μείνει στο στάδιο των εγγράφων διαμαρτυρίας στους αρμόδιους φορείς και οι ψυχιατρικοί ασθενείς μένουν στο δρόμο ή στα άλλα κλινικά τμήματα (ανείδικεута για την περίπτωση τους) των Γενικών Νοσοκομείων.

Ετσι, στις γενικές εφημερίες είναι καθημερινή η διαμάχη των άλλων κλινικών τμημάτων με τα ψυχιατρικά τμήματα σε ποιο θα εισαχθούν αυτοί οι άνθρωποι. Τα μεν πρώτα δεν έχουν την υποδομή και τους ειδικούς γιατρούς, ενώ τα δεύτερα δεν έχουν αρκετό προσωπικό. Και να που ο κύριος Τίποτα έδωσε τη λύση: οι καλογουαλισμένοι γιάππδες του συστήματος θα κάνουν τον τροχονόμο. Σε ένα ανάληγτο και ασύδοτο κράτος ο ψυχιατρικός ασθενής με αυτό το φασιστικό έγγραφο στοιβάζεται σαν σακιά σε ακατάλληλους χώρους, γιατί και αυτοί όπως και οι υπόλοιποι ασθενείς είναι βάρος για το κράτος του κέρδους.

■ Εκκλήση για συγκέντρωση υπογραφών ενάντια στα μεταλλεία στην Οίτη

Τον τελευταίο καιρό μεταλλευτική εταιρία προσπαθεί να επεκτείνει τις δραστηριότητές της στην Οίτη, σε δάση και δασικές εκτάσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, **ακόμα και μέσα στον Εθνικό Δρυμό**, σε προστατευόμενες περιοχές από το NATURA 2000 και Ευρωπαϊκές Οδηγίες για την προστασία των πτηνών, αλλά και κοντά σε χωριά και αρχαιολογικούς χώρους.

Ο οικολογικός ιστότοπος www.ecology.gr συγκεντρώνει υπογραφές «φωνάζοντας» «OXI ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΤΗ! Η ΟΙΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΠΙΝΕΙ ΓΚΙΩΝΑ. www.gopetition.com/online/19993.html

■ Κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 μεροκάματα ΕΓΣΣΕ

Να καταργηθεί το ΕΚΑΣ

Στενάζουν οι εργαζόμενοι από την ακρίβεια, στενάζουν οι συνταξιούχοι των 400 και των 500 ευρώ και η κυβέρνηση κουνάει συνέχεια ως σημαία την αύξηση του περιβόητου ΕΚΑΣ (έχει φτάσει το 2008 τα 230 ευρώ). Κάθε φορά που γίνεται λόγος για την ακρίβεια και τις εξευτελιστικές συντάξεις, τότε ο Ρουσόπουλος και τότε ο Αλογοσκούφης μιλούν για την αύξηση του ΕΚΑΣ, για να υποστηρίξουν ότι η κυβέρνηση ασκεί κοινωνική πολιτική.

Αποσιωπούν, φυσικά, το γεγονός ότι το επίδομα αυτό το παίρνει η μειοψηφία των συνταξιούχων του ΙΚΑ. Πρόκειται για μια επινόηση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 1996, προκειμένου να εκτονώσει το κίνημα των συνταξιούχων που απαιτούσε (και απαιτεί) να είναι η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας). Μέχρι το τέλος του 1990 αυτό ίσχυε. Τη ρύθμιση κατήργησε η κυβέρνηση Μητσοτάκη από την 1η Γενάρη του 1991 με τον αντιασφαλιστικό νόμο 1902/1990.

Αν επαναφερόταν η παλιά διάταξη από την 1η Γενάρη του 2008, η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ την 1η Γενάρη θα ήταν 608 ευρώ και από την 1η Σε-

πτέμβρη 626,2 ευρώ. Πόση είναι τώρα; Την 1η Γενάρη του 2008 ήταν 486,02 ευρώ και από την 1η Σεπτεμβρίου θα είναι 495,74 ευρώ. Έχουμε δηλαδή μια μηνιαία απώλεια από 121,98 έως 130,46 ευρώ, ποσό φυσικά πολύ σημαντικό.

Από τα στοιχεία του ΙΚΑ, όπως καταγράφονται στον προϋπολογισμό του 2008 (δεν καταφεύγουμε στους ισολογισμούς του ΙΚΑ, γιατί υπάρχει τριχρονη καθυστέρηση – ο τελευταίος ισολογισμός είναι του 2005 – ενώ δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία σ' αυτούς), μπορούμε να δούμε, ότι το 2008 οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ θα είναι 1.014.000 και ΕΚΑΣ θα πάρουν μόνο 258.000. Δηλαδή, μόλις το ένα τέταρτο του συνόλου (25,44%)! Πώς αποκλείουν τη συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων από το ΕΚΑΣ; Βάζουν εκ των υστέρων πολύ χαμηλά εισοδηματικά κριτήρια, ατομικά και οικογενειακά, ενώ γνωρίζουν ήδη τα έσοδα των συνταξιούχων από τις συντάξεις και άλλες πηγές. Συγκεκριμένα, για το ΕΚΑΣ του 2008 υπολογίζονται τα έσοδα του 2006 που καταγράφονται στη φορολογική δήλωση του 2007 και στο εκκαθαριστικό του 2007. Η εκάστοτε κυβέρνηση, λοιπόν, γνωρίζει εκ των προτέρων τα έσοδα των συνταξιούχων του 2006 και δίνει

πολύ μικρές αυξήσεις στα εισοδηματικά κριτήρια (ατομικό από συντάξεις - ατομικό συνολικό - οικογενειακό εισόδημα) με σκοπό να ξεπερνούν τα πρώτα τα δεύτερα.

Ετσι, ένας μονοσυνταξιούχος που παίρνει την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ και την κατώτερη επικουρική αποκλείεται από το ΕΚΑΣ για μερικές δεκάδες ευρώ το χρόνο! Κατ' επέκταση, από ένα ζευγάρι συνταξιούχων που και οι δύο παίρνουν τις κατώτερες συντάξεις αποκλείονται και οι δύο. Το ίδιο ισχύει και για ένα ζευγάρι συνταξιούχων εκ των οποίων μόνο ο ένας παίρνει τις κατώτερες του ΙΚΑ και του ΕΤΕΑΜ.

Ποιοι παίρνουν τελικά το ΕΚΑΣ; Μόνο οι έμμεσα συνταξιούχοι, δηλαδή αυτοί ή αυτές που παίρνουν σύνταξη θανάτου και δεν έχουν εισοδήματα από άλλες πηγές που προσθέτουμε στο εισόδημα από συντάξεις να ξεπερνούν το δεύτερο κριτήριο, αυτό του συνολικού ατομικού εισοδήματος. Αυτή είναι η ζοφερή πραγματικότητα με το περιβόητο ΕΚΑΣ, που λανθάνει σαν κοινωνική πολιτική. Το συνταξιοχικό κίνημα πρέπει να σηκώσει ξανά ψηλά τη σημαία για κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 μεροκάματα ΕΓΣΣΕ.

Το έγκλημα έχει δράστη

Μια μικρή βόλτα στην Εύβοια ενός κρατικού αξιωματούχου που δεν είχε την πρόθεση να πει ψέματα ήταν αρκετή για να καταρρεύσουν οριστικά όλα τα ιδεολογήματα που κυριαρχούν από πέρσι σχετικά με τις δασικές πυρκαγιές. Ο Συνήγορος του Πολίτη πήγε στην Εύβοια, πήρε μαζί του ειδικούς, συνεργάστηκε με τους ειδικούς των αρμόδιων τοπικών υπηρεσιών (με τους φημισμένους δασολόγους, δηλαδή) και είπε αυτό που εμείς φωνάζουμε τόσο καιρό: η κατάσταση είναι οικτρή, γιατί δε διατίθενται τα κονδύλια που απαιτούνται για την προστασία του δάσους και την πρόληψη. Βασικά αίτια των πυρκαγιών είναι οι αδέσποτες χωματερές και οι ακαθάριστοι πυλώνες της ΔΕΗ. Τα δάση είναι εγκαταλελειμμένα, ακαθάριστα, με τους δρόμους και τις αντιπυρικές ζώνες να έχουν γίνει λόγγος.

Τι απάντησε η κυβέρνηση; Τίποτα απολύτως. Μούγκα και στη στρούγκα των ΜΜΕ. Ενα σύντομο ρεπορτάζ και τέρμα. Αντίθετα, τα «μπουκαωμένα» από την κρατική διακφήμιση ΜΜΕ

παίζουν αβέρτα το νέο παραπλανητικό ιδεολόγημα της κυβέρνησης, που αποδίδει τις δασικές πυρκαγιές σε αμελεια. Πέρσι είχαμε το «σχέδιο αποσταθεροποίησης» (τους εμπνευστές του οποίου ουδέποτε πληροφορηθήκαμε, γιατί απλούστατα ποτέ δεν υπήρξαν), φέτος έχουμε την αμελεια. Και τους οικοπεδοφάγους, όπου βολεύει (γιατί, βέβαια, δε στέκουν οικοπεδοφάγοι στην κορυφή του Μαϊνάου).

Δυο μέρες μετά τις δηλώσεις του ΣτΠ για την Εύβοια ήρθε μια ακόμα καταστρεπτική πυρκαγιά στις παρυφές της Πάρνηθας (Βαρυμπόμπη-Τατόι-Κρουονέρι) να αποδείξει την πλήρη μπαχαλοποίηση του μηχανισμού καταστολής. Τρένα να περιμένουν και να τα γλείφουν οι φλόγες, πυροσβεστικά οχήματα αποκλεισμένα στην εθνική οδό, κάτοικοι αλλόφρονες να τρέχουν και να μην υπάρχει κανείς να τους πει τι να κάνουν, ασυνεννοησία, πολυδιάσπαση, απουσία κάθε σχεδίου. Φανταστείτε τι θα γινόταν αν η κυβέρνηση δεν... είχε αξιοποιήσει την περσινή πείρα (έτσι δεν είναι, Προκόπη);...

Σκληρό παιχνίδι από τη Ρωσία

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

τηγορεί τη γεωργιανή κυβέρνηση. Προειδοποιητικές πιτήσεις ρωσικών μαχητικών πάνω από τη Νότια Οσετία στις 8 Ιουλίου, κατά τη διάρκεια της επίσκεψης της Κοντολιζα Ράις στη γεωργιανή πρωτεύουσα, τις οποίες η γεωργιανή κυβέρνηση χαρακτηρίζει παραβιάσεις του εναέριου χώρου της και απειλεί ότι θα καταρρίψει όποιο ρωσικό αεροπλάνο επιχειρήσει να το ξανακάνει. Κοινή στρατιωτική εκπαιδευτική άσκηση με τη συμμετοχή 1.000 αμερικάνων πεζοναυτών και στρατιωτών και 600 γεωργιανών στρατιωτών, με την κωδική ονομασία «Άμεση Απάντηση 2008», που ξεκίνησε στις 8 Ιουλίου, την ημέρα της επίσκεψης της Αμερικανίδας υπουργού Εξωτερικών

στην Τιφλίδα και ολοκληρώνεται στο τέλος Ιουλίου. Απάντηση της Ρωσίας την ίδια μέρα με την πραγματοποίηση στρατιωτικών γυμνασίων στο γειτονικό βόρειο Καύκασο.

Και έπεται συνέχεια. Γιατί η Ρωσία δεν είναι διατεθειμένη για πολλούς λόγους να κάνει πίσω, ιδιαίτερα μετά τη συμφωνία που υπέγραψαν οι ΗΠΑ με την Τσεχία για την εγκατάσταση στο έδαφος της τελευταίας του αμερικάνικου ραντάρ, παρά την έντονη αντίδραση της Ρωσίας. Το χαρτί της ντε φάκτο απόσχισης της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας που έχει στα χέρια της είναι πολύ ισχυρό και θα το αξιοποιήσει στο έπακρο για να αποτρέψει την ένταξη της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ και να περιορίσει τη

νατοϊκή περικύκλωση. Σε συνδυασμό φυσικά με την ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης από τους ρωσικούς υδρογονάνθρακες. Αλλωστε, είχε προειδοποιήσει ότι με την αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου από ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση ανοίγει ντε φάκτο και ντε γιούρε ο δρόμος για τη διεθνή αναγνώριση της ανεξαρτησίας της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας. Υπενθυμίζουμε ότι οι περιοχές αυτές, εκτός από τη διπλωματική, έχουν την οικονομική και τη στρατιωτική υποστήριξη της Μόσχας, οι πολίτες τους έχουν ρωσικά διαβατήρια και στη συντριπτική πλειοψηφία τους έχουν ταχθεί κατά της ένταξης στο ΝΑΤΟ στα δημοψηφίσματα που πραγματοποιήθηκαν.

■ Ιράκ: Τα παιδιά τα μεγαλύτερα θύματα του πολέμου

Συγκλονιστικά είναι τα τελευταία στοιχεία κρατικών υπηρεσιών και ανθρωπιστικών οργανώσεων που αποτυπώνουν τη φρίκη που βιώνουν τα παιδιά στο Ιράκ. Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι συνεχίζει να αυξάνεται και το 2008 ο αριθμός των ορφανών, των σεξουαλικά κακοποιημένων και των παιδιών που εγκαταλείπουν το σχολείο.

Σύμφωνα με την ανθρωπιστική οργάνωση «Save the Children», 760.000 παιδιά δεν μπόρεσαν να συνεχίσουν το δημοτικό σχολείο το 2008, τα ορφανά αυξήθηκαν κατά 500.000, ένα στα οχτώ παιδιά ζει στο δρόμο, ενώ 25.000 παιδιά φεύγουν από τα σπίτια τους κάθε μήνα, είτε για κάποιο άλλο μέρος του Ιράκ είτε για το εξωτερικό (πολλά απ' αυτά αναγκάζονται οι γονείς τους να τα δίνουν για υιοθεσία έναντι χρημάτων, για να μπορέσουν να επιβιώσουν τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας).

Πρόσφατη έκθεση του ιρακινού υπουργείου Σχεδιασμού και Ανάπτυξης αποκάλυψε ότι τα ορφανά παιδιά υπολογίζονται σε 4 – 5 εκατομμύρια και ότι 500.000 παιδιά ζουν στο δρόμο. Μια άλλη έρευνα, που έγινε για τον ΟΗΕ από το «Fao Institute for Applied Social Science» σε 22.000 οικογένειες, αποκάλυψε ότι γύρω στις 400.000 παιδιά υποφέρουν από οξύ υποσιτισμό, ο οποίος έχει αυξηθεί κατά 7,7% στην ηλικία των έξι μηνών μέχρι πέντε χρόνων μετά την αμερικάνικη εισβολή το Μάρτιο του 2003.

Όμως τα παιδιά, εκτός από την ορφάνια και την εγκατάλειψη, βιώνουν την αθλιότητα της τοξικοεξάρτησης και τη βαρβαρότητα της σεξουαλικής κακοποίησης. Σύμφωνα με την ανθρωπιστική οργάνωση «Childhood Voices Association», 11.000 παιδιά είναι εθισμένα στα ναρκωτικά μόνο στη Βαγδάτη, πολλά κορίτσια, ηλικίας 12 – 16 χρόνων, πέφτουν θύματα βιασμών και σεξουαλικών παρενοχλήσεων, ενώ 1.3 εκατομμύρια παιδιά, γύρω στο 6.1% του πληθυσμού, ηλικίας 8 – 16 χρόνων, αναγκάζονται να δουλεύουν για να συμβάλλουν στο οικογενειακό εισόδημα, λόγω της αυξανόμενης φτώχειας, σε συνθήκες όπου πολύ συχνά πέφτουν θύματα βίας και σεξουαλικής κακοποίησης.

Συν τοις άλλοις, 1300 παιδιά, ηλικίας 10 – 17 χρόνων, βρίσκονται σήμερα σε κέντρα κράτησης και φυλακές. Απ' αυτά, 800 κρατούνται σε δύο υπό αμερικάνικη διοίκηση φυλακές της Βαγδάτης, στο Camp Cropper και στο Camp Bucca, 513 από τα οποία έχουν χαρακτηριστεί «σοβαρή απειλή για την ασφάλεια».

Η κρατική μέριμνα για τα εκατομμύρια ορφανά, κακοποιημένα και εκμεταλλεζόμενα παιδιά είναι ανύπαρκτη. Τρία νομοσχέδια που έχουν ετοιμαστεί εδώ και μήνες για να αντιμετωπιστεί υποτίθεται στοιχειωδώς η παιδική εξαθλίωση παραμένουν στο συρτάρι.

■ Ρεκόρ ψυχικών διαταραχών

Κατακόρυφη αύξηση των νέων περιστατικών με μετατραυματικές ψυχικές διαταραχές σημειώθηκε το 2007, σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα από τον αμερικάνικο στρατό στις 27 Μαΐου. Συγκεκριμένα, την περασμένη χρονιά, διαγνώστηκαν 13.981 νέα περιστατικά ανάμεσα στους αμερικάνους στρατιώτες που πολεμούν στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν έναντι 9.549 το 2006. Σημειώθηκε δηλαδή αύξηση 46.4%, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό των διαγνωσθέντων περιστατικών από το 2003 σε 38.365 για το στρατό ξηράς και σε 5.641 για τους πεζοναύτες. Για το Ναυτικό και την Αεροπορία δεν υπάρχουν πλήρη στοιχεία και για τα πέντε χρόνια.

Όμως η εικόνα που δίνουν τα στοιχεία αυτά φαίνεται να απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Όπως επισημαίνουν αμερικάνοι αξιωματικοί, πολλοί στρατιώτες που υποφέρουν από μετατραυματικές ψυχικές διαταραχές δεν ζητούν ιατρική βοήθεια, από φόβο μήπως έχουν επιπτώσεις στη στρατιωτική τους καριέρα, ή καταφεύγουν σε ιδιωτικά ιατρικά κέντρα, όπου υπάρχει εχεμύθεια για τα στοιχεία τους. Μια πρόσφατη έρευνα από την αμερικάνικη εταιρία «RAND Corporation», υπολογίζει ότι υποφέρουν από μετατραυματικές ψυχικές διαταραχές ή κατάθλιψη 300.000 περίπου αμερικάνοι στρατιώτες ή το 18.5% του συνόλου (1.5 εκατομμύρια) των στρατιωτών που έχουν υπηρετήσει στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.

Τα συμπτώματα που παρουσιάζονται είναι οξυθυμία, εριστικότητα, εκρήξεις θυμού, αϋπνία, δυσκολία συγκέντρωσης, μεγάλη υπερένταση, υπερβολικός φόβος. Οι άνθρωποι που υποφέρουν από μετατραυματικές διαταραχές ξαναζουν συνεχώς τα τραυματικά γεγονότα που τους προκάλεσαν αρχικά τρόμο ή αδυναμία.

Η αλματώδης αύξηση των περιστατικών με μετατραυματικές ψυχικές διαταραχές αποδίδεται από τους ειδικούς του στρατού στην αύξηση των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, στην επέκταση της παραμονής τους από 12 σε 15 μήνες και στις πολλαπλές αποστολές τους στις εμπόλεμες ζώνες, με αποτέλεσμα την εξάντλησή τους.

Και ποιος είναι ο πιο εύκολος τρόπος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό και να παραμείνουν όσο γίνεται περισσότερες δυνάμεις μάχιμες;

Όπως αποκαλύπτει το αμερικάνικο περιοδικό «TIME» (6/6/08), η στρατιωτική ηγεσία εφαρμόζει μια σιωπηλή πολιτική χορήγησης ψυχοτρόπων φαρμάκων. Βετεράνοι του πολέμου στο Ιράκ καταγγέλλουν ότι τα ψυχοφάρμακα έχουν υποκαταστήσει την ψυχιατρική υποστήριξη. Ο αριθμός των αμερικάνων στρατιωτών που υπηρετούν σήμερα σε εμπόλεμες ζώνες και είναι σε φαρμακευτική αγωγή με ψυχοφάρμακα, όπως Prozac και Zoloft, ξεπερνά τις 20.000.

Σαν συνέπεια, έχει διπλασιαστεί από το 2001 ο αριθμός των αυτοκτονιών στον αμερικάνικο στρατό. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, τουλάχιστον 115 στρατιώτες αυτοκτόνησαν το 2007. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι 2 στους 5 αυτόχειρες έπαιρναν αντικαταθλιπτικά.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Τελικά δεν κατάλαβα τι είπαν οι 14 καθολικώς διαμαρτυρόμενοι αιρετικοί χριστιανοί του ΠαΣοΚ: η υπονόμευση της αρχής για την αντιμετώπιση του «μαύρου χρήματος», οδηγεί σε διεθνή εξευτελισμό; Η αρχή για την αντιμετώπιση του διεθνούς εξευτελισμού οδηγεί σε υπονόμευση του μαύρου χρήματος; Η υπονόμευση του μαύρου χρήματος οδηγεί σε αρχή εξευτελισμού της διεθνούς αντιμετώπισης; Η αντιμετώπιση του διεθνούς εξευτελισμού οδηγεί σε υπονόμευση της αρχής του μαύρου χρήματος; Ουφ, τι σκ@t@ ισχύει (γελάτε με την άμοιρη κόκκινη σκουφίτσα επειδή εσείς ξέρετε, συντρόφια...).

Είμαστε καμιά εντεκάδα εκατομμύρια οι παρεπιδημούντες στον ελλαδικό χώρο κι όμως έχουμε πάνω από δεκαπέντε μύρια κινητά τηλέφωνα! Γουάου! Δεν τα πάνε κι άσχημα οι εταιρίες, που σιγά-σιγά θα χώσουν τα κινητά και στα νηπιαγωγεία (για την ασφάλεια των παιδιών μας βεβαίως-βεβαίως) και στους «δημοτικούς» βρεφονηπιακούς σταθμούς, μιας κι είναι της μόδας και οι ΣΔΙΠ (Συμπράξεις Δημοσίων – Ιδιωτικών Τρωκτικών). Πάντως, παιδιά, θα πρέπει να βάλουμε όλοι ένα χεράκι (κανονικό, με πέντε δάχτυλα ή ποδαράκι σουτέρ για τους μη έχοντες χεράκι) για να βοηθήσουμε όσους φέρνουν την ανάπτυξη, την άνθηση και την καρποφορία στη χώρα μας (γεωπόνος είμαι η αλλοπαρμένη). Να, για παράδειγμα, πάρτε από ένα κινητό στον παππού και στη γιαγιά. Είναι τόσο χρήσιμο το κινητό, μπορεί έτσι να σας γράψουν και το ακίνητο...

Είπα για κινητά: ρε καλόπαιδα, διορθώστε λίγο τα μηχανήματά σας, γ@μ@ την επικοινωνία μου... Θα με κάνετε να βγάλω τις συντομίες μου σε ανταγωνιστικό cd... Α, ρε Γερμανοί και πάλι Γερμανοί, καλά κάνουν κι έρχονται και ξανάρχονται (βέβαια, ο ένας Γερμανός πουλήθηκε, αλλά για το θέμα καλυπτόμεθα πλήρως από τις δηλώσεις Βαρβιτσιώτη).

Το άγιο όρος και τους μοναχούς-μοναχούς επισκέφτηκε –όχι μοναχός– ο ΓΑΠ, στα πλαίσια του συμποσίου Σύμης που έγινε στην τριδάκτυλη μούντζα του βορρά. Παρά τις θερμές εκδηλώσεις και τις θερμές Ιουλιανές μέρες, οι μοναχοί δεν κατάφεραν να τον κρατήσουν εκεί. Οι φήμες ότι ο πρόεδρος απάντων των ρευμάτων του «όλου ΠαΣοΚ» αρνήθηκε γιατί δεν έχουν φτάσει ακόμα εκεί η ευρωζωνικότητα και το γρήγορο internet, ελέγχονται ως at least κακοήθεις.

Κάποια στιγμή θα πρέπει να ρεβιζιονίσουμε και να ρεφορμίσουμε λιγάκι και το ημερολόγιο (νύχτες δεν έχει;), δε νομίζετε; Αν προσέξετε, τον Ιούλιο γιορτάζουν όλοι οι άγιοι-γιατροί ή οι των... παραιο-τρικών επαγγελμάτων (ανάργυροι και μη). Κι αυτό, λέει, γιατί τον παλιό καλό καιρό («the good old days» που λένε κι οι φίλοι και σύμμαχοι αμερικάνοι) αυτό τον μήνα έσκαγαν μύτη όλες οι επιδημίες και οι αρρώστιες. Ας εκσυγχρονιστούμε λιγάκι (ποιος Σημίτης ρε;) κι ας βάλουμε στον ένα μήνα τις γιορτές των αγίων της μίζας, στον άλλο τις γιορτές του ξεπουλήματος, στον τρίτο και μακρύτερο τους εθνικούς πλειοδότες, μειοδότες, αιμοδότες, προδότες και πάει κλαίγοντας...

Είδα ότι ανέβασαν στο «press-gr» (μπαίνω τακτικά για να συνεισφέρω στα στατιστικά στοιχεία του ίδιου αλλά και διαφόρων φορέων) το άρθρο του προηγούμενου Κοντρόφλλου για το περιοδικό «Pass to Port». Συμπλήρωσαν μάλιστα την αναφορά, προσθέτοντας και την ειδήση για εμπλοκή και του ονόματος «Βασιλεία Παπαρήγα». Το σκάνδαλο δεν είναι ότι πιθανότατα η Βασιλεία πληρώνεται, όπως σχολιάζει το άρθρο. Το σκάνδαλο είναι το όνομά της: Βασιλεία;! Και το χαϊδευτικό πώς είναι, Λεία;

Δεν θέλω να κάνω την εξυπνη –κάθε άλλο, με τι φόντα και μ' αυτή τη Honda;– αλλά έχουμε πάρει χαμπάρι ότι από το παζάρεμα της εργατικής δύναμής μας, έχουμε περάσει στο παζάρεμα της εργατικής αδυναμίας μας;

Ως εν δυνάμει τρομοκράτσια –όπως απαξάπαντες– αλλά προς το παρόν θύμα της τρομοκρατίας (τι θα πε ποιων;) είμαι σε ειδικό καθεστώς κράτησης. Την ημέρα βγαίνω έξω, δουλεύω για να κάνω ότι ζω, αλλά το βράδυ επιστρέφω στο κελί μου, στην οικεία οικία της ασφάλειας και της θαλπωρής, νυρίς. Μη γελάτε (αλλά, σιγά, τι με νοιάζει και γιατί να δίνω διαταγές, γελάστε), πολλοί σύγχρονοι είμαστε ενταγμένοι σ' αυτό το καθεστώς και μάλιστα αναρωτιόμαστε αν είναι ηθικό και politically correct να απολαμβάνουμε 60, 70 και 100 τετραγωνικά μέτρα απλοχωριάς ένας-ένας ή δυο-δυο... Οχι, όχι, τα ζητήματα της πείνας και της κατασπατάλησης των υδάτινων πόρων δεν μας έχουν απασχολήσει προς το παρόν.

Τελικά θα φύγω χωρίς να μάθω: υπάρχει ζωή πριν από τον θάνατο;

Κοκκινοσκουφίτσα
kokkinoskoufitsa@eksegersi.gr

Τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις

■ Εξουσιαστικός ανταγωνισμός σε συνθήκες κρίσης

Δεν τη γλίτωσε ο Ζορμπάς

Οχι και να λυπηθούμε για την καρατόμηση του Γ. Ζορμπά. Οχι και ν' αρχίσουμε και μεις τους ύμνους για τον «αδέκαστο» και «άτεγκτο» εισαγγελέα. Σε ανύποπτο χρόνο, τότε που ξέσπασε η μεγάλη κόντρα της κυβέρνησης με τον σκληρό Νεοδημοκράτη Γ. Ζορμπά, απ' αφορμή το πόρισμά του για τα δομημένα ομόλογα, γράφαμε ότι πρόκειται για μια εξουσιαστική διελκυστίνδα, στη μια άκρη της οποίας βρίσκονται οι επιδιώξεις της κυβέρνησης και στην άλλη οι προσωπικές φιλοδοξίες και η πίκρα του Ζορμπά, που θεωρούσε ότι είναι ριγμένος. Διότι τον πήραν από το υπουργείο Αμυνας, όπου εκτελούσε χρέη ειδικού γραμματέα για τα εξοπλιστικά προγράμματα, και τον έβαλαν σε μια Αρχή με καθαρά διακοσμητικό ρόλο. Στην αρχή φάνηκε πως αυτό ήταν αναβάθμιση, όμως πολύ σύντομα κατάλαβε και ο ίδιος πως τον είχαν περιθωριοποιήσει εντελώς κι αυτό το έφερε βαρέως (όποιος έχει συναντήσει έστω και μια φορά το Ζορμπά διαπίστωσε πως έχει πολύ μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του). Θεωρούσε και θεωρεί, ότι υπηρέτησε πιστά επί σειρά ετών τη ΝΔ, ότι συνέβαλε τα μέγιστα στην αναρρίχηση του Καραμανλή στην εξουσία (κάποιοι «κακές γλώσσες» έλεγαν ότι έγραφε ο ίδιος επιστολές στον εαυτό του για να ασκεί μετά διώξεις κατά Πασόκων) και γι' αυτό δικαιούνταν κάτι καλύτερο από μια διακοσμητική θέση.

Παρά ταύτα, μετά τη σύγκρουση του κυρίως με τον Αλογοσκούφη για το σκάνδαλο των δομημένων και τους αθλιούς χειρισμούς που έκανε σε βάρος του πορίσμάτος του το διδύμο Σανιδά-Κολιοκώστα (τον έβγαλαν και νομικά άσχε-

το κι αυτό ένας Ζορμπάς δε μπορούσε να το σηκώσει), αποφάσισε να λουφάξει. Πόσους μήνες βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας το σκάνδαλο Siemens; Τουλάχιστον έξι. Υπάρχουν πτυχές που αφορούν το ξέπλυμα βρόμιου χρήματος; Σ' αυτό κι αν υπάρχουν. Ολόκληρο το σκάνδαλο Siemens «τεχνικά» στηρίζεται στο ξέπλυμα, μέσα από τις δαιδαλώδεις διαδρομές των μίζων από ελβετικές τράπεζες σε off shore εταιρίες, ώστε να χαθούν τα ίχνη αυτών που τις έπαιρναν. Οφείλε, λοιπόν, αυτεπαγγέλτως να επιληφθεί ο Ζορμπάς. Ήταν η αρμοδιότητά του.

Κι αυτός τι έκανε; Λούφαζε. Γιατί άραγε; Γέφυρες έριχνε, υπηρεσίες (αυτές που μπορούσε) προσέφερε, την επούλωση των τραυμάτων του στις σχέσεις του με την κυβέρνηση επεδίωκε. Φανταστείτε τι θα συνέβαινε, αν στο σκάνδαλο Siemens παρενέβαινε και ο Ζορμπάς και άρχιζε να καλεί άτομα να καταθέσουν, όπως είχε δικαίωμα.

Όμως, ο Αλογοσκούφης είχε αποφασίσει να τον τελειώσει και είχε βρει τον τρόπο: διαλύοντας την Αρχή του, με επίκληση του κοινοτικού δικαίου. Θα το είχε κάνει εδώ και καιρό, όμως από το Μαξίμου του έβαλαν πάγο. Οχι γιατί είχαν κανένα έρωτα με το Ζορμπά, αλλά για επικοινωνιακούς λόγους. Τώρα κρίθηκε ότι επικοινωνιακά ήταν η καλύτερη συγκυρία (χαλάρωση της πίεσης στο σκάνδαλο Siemens, θερινή περίοδος με μειωμένο το πολιτικό ενδιαφέρον) και άναψε το πράσινο φως για τον Αλογοσκούφη να τελειώσει το Ζορμπά. Δε θέλουν στα πόδια τους έναν που παίζει και προσωπικά παιχνίδια και συχνά συ-

μπεριφέρεται σαν τζόρας.

Πώς αντέδρασε ο Ζορμπάς; Αρχισε να διαρρέει (τον τρόπο τον έχει σπουδάσει από την εποχή που ήταν ακόμα εν ενεργεία δικαστικός), ότι τον καρατομούν την ώρα που ήταν έτοιμος να μπει στην υπόθεση Siemens και ν' αρχίσει να «ψάχνει» το Χριστοφοράκο και το Μαυριδίη. Επ' αυτού, όμως, δεν υπάρχει καμιά απόδειξη, εκτός των διαρροών που ο ίδιος ο Ζορμπάς κάνει. Μπορεί στο ΠΑΣΟΚ και στις αντιπολιτευμένες φυλλάδες να φτιάχνει επιχειρηματολογία κατά της κυβέρνησης, όμως εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να παίξουμε σ' αυτό το ταμπλό. Θεωρούμε πως σε τέτοιες περιπτώσεις, που ξεσπούν ενδοεξουσιαστικές συγκρούσεις, πρέπει να ξέρουμε τι ακριβώς υπηρετεί το κάθε μέρος της σύγκρουσης και όχι να «υιοθετούμε» το ένα μέρος επειδή τυχαίνει να μας εξυπηρετεί συγκυριακά.

Στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου που κατέθεσαν οι Αλογοσκούφης-Χατζηγηάκης αναφέρεται ρητά ως λόγος κατάρριψης της Αρχής και της Επιτροπής ότι «η αλλαγή αυτή κατέστη αναγκαία, λόγω των σοβαρών δυσλειτουργιών που παρατηρήθηκαν υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς και κυρίως της αδυναμίας συνεργασίας με τις εισαγγελικές αρχές». Πέρα από την κόντρα του Ζορμπά με τους Σανιδάδες, στο αρχείο των οποίων κατέληξαν τα πορίσματά του για τα δομημένα ομόλογα του TEADY και του ΤΣΠΕΑΘ, υπάρχει εδώ και ένα γενικότερο ζήτημα. Οι περιβόητες «ανεξάρτητες» Αρχές είναι χρήσιμες ως διακοσμητικά στοιχεία του συστήματος εξουσίας, όμως καθεμιά

απ' αυτές έχει άλλο ρόλο και άλλη σημασία. Για παράδειγμα, ο Συνήγορος του Πολίτη λειτουργεί μια χαρά επί τόσα χρόνια, ελέγχει πτυχές του συστήματος εξουσίας, αλλά δε μπορεί να φτάσει στον ηγετικό του πυρήνα. Και να τιμωρηθεί ένας διοικητής αστυνομικού τμήματος ή ένας διευθυντής φυλακής δεν τρέχει τίποτα. Ισα-ίσα, αυτό πρέπει να γίνεται καμιά φορά, για να έχει ο πολίτης την ψευδαίσθηση ότι προστατεύεται από τις αυθαιρεσίες της εξουσίας. Όμως, μια Αρχή όπως αυτή για την καταπολέμηση του λεγόμενου μαύρου χρήματος μπορεί να φτάσει στον πυρήνα της εξουσίας. Κινείται γύρω από τον πυρήνα της εξουσίας και πολύ λίγο γύρω από τα μεσαία ή κατώτερα όργανα της. Οι χοντρές μίζες δίνονται σε ψηλά ιστάμενα πολιτικά πρόσωπα και όχι σε υπαλλήλους της διοίκησης, που μαζεύουν τα φιλολόγια.

Επομένως, η δράση της δε μπορεί να είναι ανεξέλεγκτη, ούτε να εγκυμονεί κινδύνους παραγωγής νέων φαινομένων που θα στρώνουν το πολιτικό σύστημα σε κρίση. Ο Ζορμπάς ήταν η πρώτη πικρή εμπειρία της κυβέρνησης Καραμανλή σ' αυτό τον τομέα. Κατάφερε να της δημιουργήσει πρόσθετα προβλήματα στη διαχείριση του σκανδάλου των ομολόγων. Αντίθετα, οι εν ενεργεία εισαγγελείς τη βοήθησαν τα μέγιστα στη διαχείριση του σκανδάλου Siemens. Τέρμα, λοιπόν, τα πειράματα με τους διάφορους φιλοδοξούς «πρώην» και επιστροφή στη στοργική αγκαλιά της εν ενεργεία Δικαιοσύνης, όπου το σύστημα είναι πυραμιδοειδές και μπορεί να ελεγχθεί καλύτερα από την κορυφή της πυραμίδας, τον υπουργό Δικαιοσύνης.

Κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός

«Η αμερικανική οικονομία...κρατικοποιείται για να διασωθεί». Προφανής η έκπληξη στον τίτλο της «Οικονομικής Καθημερινής» προ ημερών, απ' αφορμή την πρόσφατη παρέμβαση της κυβέρνησης Μπους, η οποία στήριξε δύο μεγάλες εταιρίες στεγαστικής πίστης, που παρέχουν σχεδόν τα μισά ενυπόθηκα δάνεια των ΗΠΑ (5,2 τρισ. Σε σύνολο 12 τρισ. δολαρίων), τις Fannie Mae και Freddie Mac. Το υπουργείο Οικονομίας των ΗΠΑ άνοιξε τα ταμεία της ομοσπονδιακής κεντρικής τράπεζας (FED) για πίστωση προς τις δύο εταιρίες, ενώ το Κογκρέσο θα εγκρίνει άμεσα τη χορήγηση 300 δισ. δολαρίων. Ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ, Χένρι Πόλσον, δεν απέκλεισε ακόμη και την αγορά μετοχών των δύο εταιριών, προκειμένου «να μην εξαπλωθεί η πιστωτική κρίση και να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των επενδυτών».

Η έκπληξη, όμως, που εκφράζεται σε πολλά δημοσιεύματα των ημερών κρύβει και μεγάλη δόση υποκρισίας. Διότι ουδέποτε το κράτος έπαιψε να στηρίζει το μεγάλο κεφάλαιο. Αλλωστε, κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός σημαίνει υποταγή του αστικού κράτους στα καπιταλιστικά μονοπώλια. Η διαφορά του νεοφιλελευθερισμού με παλαιότερες μορφές κρατικής διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος έγκειται στις μορφές, στο μήγμα της οικονομικής πολιτικής. Το κράτος τραβήχτηκε από τον επιχειρηματικό τομέα, δημιουργώντας νέες δυνατότητες επεκταθείς τοποθέτησης στο συσσωρευμένο κεφάλαιο, ακόμα και στον στενό πυρήνα της κοινωνικής πολιτικής. Εγκατέλειψε και κάποιες εξισορροπιστικές παρεμβάσεις, με αποτέλεσμα να χτυπηθεί η μεσαία και μικρή κεφαλαιοκρατία και να ενταθούν οι διαδικασίες συγκέντρωσης

και συγκεντροποίησης του κεφάλαιου. Όταν, όμως, πρόκειται για χρηματοπιστωτικούς κολοσσούς, όπως οι δυο αμερικάνικες εταιρίες, που κινδυνεύουν να καταρρεύσουν, προκαλώντας αλυσιδωτές επιπτώσεις σε ολόκληρο το σύστημα των «φραντιέρδων», το κράτος είναι υποχρεωμένο να παρέμβει με τις παλιές, καλές, παραδοσιακές μεθόδους. Ενισχύοντας ευθέως το κεφάλαιο, μέσω των κρατικών ταμείων.

Φυσικά, όταν πρόκειται για τους εργαζόμενους που πλήττονται από την κρίση, περισσεύει η κρατική αναληγία και όχι η ευαισθησία. Το πολύ στο οποίο μπορούν να προσβλέπουν είναι κάποια φιλανθρωπικά βοηθήματα και κάποια συσσίτια. Και πάντα υπό τον όρο της μη διασάλυσης της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Δηλαδή, όσο γίνεται λιγότερο δαπανηρά.

■ Νοσοκομείο Ξάνθης

Διακόσιες είκοσι τρεις κενές θέσεις!

Οι τόνοι μελανιού, οι καθημερινές αναφορές των ΜΜΕ και οι φωνές αγανάκτησης νοσηλευτών και νοσηλευόμενων, δεν δείχνουν να αρκούν για οποιαδήποτε βελτίωση της κατάστασης στον εφιαλτικό χώρο της δημόσιας υγείας.

Για αυτοοργάνωση και λυσιτελείς τρόπους «μάχης» ούτε σκέψη. Απελπισμένοι όλοι, επιμένουν στην προσδοκία βελτίωσης προσδεμένοι σε θεσμούς και κανάλια που οι στόχοι τους είναι διαφορετικοί απ' αυτούς της... πλέμπας. Και για να πάμε μια βόλτα στην περιφέρεια, το μεγάλο πρόβλημα έλλειψης προσωπικού στο νοσοκομείο Ξάνθης παραμένει, με αποτέλεσμα αυτό να λειτουργεί οριακά. Δεν θα πούμε εμείς τα χιλιοεπιπόμενα, αλλά μία εκ των εμπλεκόμενων: «Δεν μας παίζω τα "μεγάλα" ΜΜΕ, εκτός κι αν γίνει κάτι "χοντρό"», λέει η Εριφύλλη Παπαδοπούλου, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων –πλην ιατρών– του νοσοκομείου. Η οποία προσπαθεί να κοινοποιήσει την κατάσταση προς όλες τις κατευθύνσεις: «Αγωνιζόμαστε πάντα στο μέτρο του δυνατού και στοχεύουμε στη δημοσιοποίηση των προβλημάτων μας. Μας ενδιαφέρει να ξέρει ο κόσμος το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε και να μην τα βάζει μαζί μας», λέει η κα Παπαδοπούλου και επεξηγεί:

«Όλα είναι γνωστά σε όλους και το βασικότερο απ' όσα μας ταλανίζουν είναι η έλλειψη προσωπικού. Αν δεν λυθεί αυτό δεν μπορείς να ασχοληθείς και με τίποτα άλλο. Σκεφτείτε ότι η καρδιολογική κλινική –που μπορεί να έχει και τριάντα ή σαράντα ασθενείς– τη νύχτα έχει μία νοσηλεύτρια! Η παθολογική έχει δύο, με μέσο όρο σαράντα ασθενείς! Το ίδιο συμβαίνει και στη χειρουργική, μία στην ορθοπαιδική –όπου βέβαια οι ασθενείς είναι λιγότεροι– το ίδιο και στην ουρολογική, δηλαδή είμαστε σε επικίνδυνο σημείο έχοντας κατά μέσο όρο 250 περιστατικά στα επείγοντα. Αυτό οφείλεται και στη σύσταση του πληθυσμού, αλλά και στο γεγονός ότι ο κόσμος μας προτιμά, μη πηγαίνοντας τόσο στο ΙΚΑ όσο εδώ... Ο κόσμος πρέπει να ξέρει ότι τη νύχτα στα ασθενοφόρα υπάρχει ένας τραυματιοφορέας! Αν φύγει το ένα ασθενοφόρο, στο επόμενο τηλέφωνο θα πρέπει να περιμένουν να έρθει ο άλλος από το σπίτι του ή να επιστρέψει το ασθενοφόρο. Υποτίθεται ότι μέσα στη χρονιά θα γινόταν το ΕΚΑΒ, αλλά ούτε κι αυτό έγινε. Σε μόνιμη βάση λειτουργούμε με προσωπικό ασφαλείας τη νύχτα και τα πρωινά είμαστε οριακά. Κά-

ποιος που έρχεται στο νοσοκομείο δεν το κάνει για πλάκα, όμως τι να προλάβει να εξυπηρετήσει μια νοσηλεύτρια όλη κι όλη, τη νύχτα;».

«ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΕΠΙΠΛΑ!»

Η κα Παπαδοπούλου «ακτινογραφεί» την κατάσταση προσωπικού, καθώς και κάποιους... άλλες παραμέτρους που δυσχεραίνουν την κατάσταση: «Έχουν γίνει κάποιες μετακινήσεις, καθαρά με κομματικά κριτήρια. Εφυγαν νοσηλεύτριες από το νοσοκομείο και πήγαν σε άλλες υπηρεσίες, κάτι που έχω δηλώσει πάρα πολλές φορές. Μία είναι στο ΚΕΠ, μία στο ΚΕΚΥΚΑμΕΑ –όπου βέβαια ασκεί νοσηλευτικά καθήκοντα– κάποιες άλλες πήγαν σε αγροτικά ιατρεία. Το πρόβλημα δεν είναι οι συνάδελφοι, δεν τους κατηγορώ, έτσι όπως είναι εδώ η κατάσταση καθένας κοιτάζει να βρει τρόπο να φύγει. Το θέμα είναι όμως ότι πρέπει να αντικατασταθούν αυτοί οι συνάδελφοι, κάτι που δε γίνεται. Αυτή τη στιγμή είμαστε γύρω στις 35 που λείπουμε με άδεια ανατροφής τέκνου ή εγκυμοσύνης, οι οποίες φυσικά δεν έχουμε αντικατασταθεί. Συνολικά είμαστε γύρω στους 240 νοσηλευτές. Πήραμε κάποια άτομα με 12μηνη σύμβαση, που παίρνουν ένα ρεπό κάθε 20 μέρες. Κάποιοι δεν έχουν πάρει ακόμα ούτε τα ρεπό (αμέτρητα!) αλλά ούτε και άδειες της περασμένης χρο-

νιάς! Κάποτε πρέπει να δοθούν. Και κανένας δεν υπολογίζει το ανθρώπινο λάθος, όπως δεν υπολογίζει το ότι υπάρχει μόνο μία αδερφή σ' ένα τόσο βαρύ τμήμα όπως το καρδιολογικό. Αν πάθει κάτι, τι θα γίνει αυτό το τμήμα, τι θα γίνουν οι άρρωστοι; Μιλάμε για ανθρώπους τώρα κι όχι για επίπλα».

Ενδεικτικό κάποιων καταστάσεων είναι το περιστατικό που περιγράφει η κα Παπαδοπούλου: «Τον Ιανουάριο του 2006 συνεδρίασε το πρωτοβάθμιο συμβούλιο του ΠΕΣΥ στην Κομοτηνή, με διοικητή τότε τον κ. Σπυριδόπουλο. Το συμβούλιο έκανε τον κατάλογο κρίσεων και σύμφωνα με αυτόν έπρεπε ο κ. Σπυριδόπουλος να πάρει με τη σειρά και να κάνει τις τοποθετήσεις. Στο δικό μας νοσοκομείο έβγαλε την έβδομη –που ήταν ήδη ενεργεία τομεάρχισσα– κι έβαλε την 45η με απόφασή του! Εναν μήνα μετά, πάλι με απόφασή του –επειδή η διευθύνουσα συνταξιοδοτήθηκε– έκανε τομεάρχισσα την 27η. Εγινε διοικητικό δικαστήριο που δικαίωσε την άμεσα θιγόμενη κι εκδιωκόμενη κα Μητράκου. Το διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής ακύρωσε τις κρίσεις στις 15/11/2007 κι από τότε η απόφαση είναι στον κ. Δελη, του οποίου τις ενέργειες ακόμα περιμένουμε! Δύο φορές με κάλεσε ο εισαγγελέας για το θέμα αυτό, ενώ έγινε και επερώτηση στη βουλή από τον κ. Σγουριδη, καθώς και διάβημα στον υπουργό από την ΠΟΕΔΗΝ».

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΣΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Γνωστά πια και καταγεγραμμένα για μια φορά ακόμη όλα τα παραπάνω.

Λεπτομέρειες-κερασαίκα από το οργανόγραμμα, περί των κενών θέσεων στο νοσοκομείο Ξάνθης και των όσων λέει ο υπουργός για την μη ύπαρξη προβλήματος: Στο τμήμα Βιοχημείας-Βιολογίας (ΠΕ) προβλέπονται τρεις θέσεις και δεν υπάρχει κανείς! Στο τμήμα Ψυχολογίας (ΠΕ) κανείς! Βοηθεί φαρμακείου (ΔΕ) υπάρχουν δύο από τέσσερις που προβλέπονται και στο τμήμα νοσηλευτικής (ΠΕ) είναι καλυμμένες τρεις από τις οκτώ θέσεις. Ενδεικτικά κάποια άλλα κενά, εις ών τον αριθμό ουκ εστι τέλος: 17 στο τμήμα Νοσηλευτικής (ΤΕ) κι άλλα 17 Νοσηλευτικής (ΤΕ), 7 Επισκεπτριών (ΤΕ), 4 Μαιευτικής (ΤΕ), 32 Βοηθητικού Υγειονομικού Προσωπικού (ΥΕ), 5 Ιατρικών Εργαστηρίων (ΤΕ), 23 Προσωπικού Καθαριότητας (ΥΕ), 24 Προσωπικού Εστίασης (ΥΕ), 18 Βοηθητικού Προσωπικού (ΥΕ) και... πολλά άλλα (το οργανόγραμμα και τα κενά, στη διάθεση όποιου ενδιαφέρεται).

Διακόσιες είκοσι τρεις (223) κενές θέσεις! Το ζήτημα είναι τι μέλλει γενέσθαι κι αν τα παραπάνω θα τύχουν απαντήσεως...

Θ. Μ.

■ Μισές αλήθειες

Στο «Ριζοσπάστη» του περασμένου Σαββάτου, υπό τον τίτλο «Αναγκαία διευκρίνιση», δημοσιεύτηκε το εξής σημείωμα:

«Επειδή στο πλαίσιο της επίθεσης στο ΚΚΕ, διαχέονται διάφορες πληροφορίες, μεταξύ των οποίων ότι, το περιοδικό "pass to PORT", που εκδίδεται από την Ελένη Βλάμη, την Μαρία Βλάμη και την Ζωή Σακαλή, ανήκει στο ΚΚΕ, και μάλιστα με δεδομένες εργατικές διαφορές της ιδιοκτησίας του περιοδικού με εργαζόμενους σ' αυτό εξαπαλούνται διάφορες συκοφαντίες σε βάρος του Κόμματος, κάνουμε γνωστό ότι το συγκεκριμένο έντυπο, η εκδότρια και η διευθύντρια ουδεμία σχέση είχαν και έχουν με το ΚΚΕ».

Τι συνέβη; Την Πέμπτη αναδημοσιεύτηκε στο Indymedia το ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» («Δουλεία πίσω από την προοδευτική βιτρίνα») για τα έργα και τις ημέρες των τριών κυριών που εμφανίζονται ως ιδιοκτήτριες του συγκεκριμένου εντύπου και οι οποίες όχι μόνο αφήνουν απλήρωτους εργαζόμενους, αλλά όταν αυτοί καταφεύγουν στην Επιθεώρηση Εργασίας, δηλώνουν ότι δεν τους γνωρίζουν, ακόμα κι όταν τα ονόματά τους εμφανίζονταν στην «αυτότητα» του εντύπου τους επί σειρά μηνών. Το ρεπορτάζ έκλεινε με το εξής υστερόγραφο: «Τι λένε, άραγε, εκεί στον Περισσό για την επιχειρηματική συμπεριφορά μιας από τις δημοσιογράφους του κομματικού ραδιοτηλεοπτικού σταθμού; Ειδικά η κ. Παπαρήγα...». Αναφερόμασταν αμέσως στην ιδιότητα της Ε. Βλάμη ως παραγωγού του «902 FM» και εμμέσως στο γεγονός ότι η κόρη της κ. Παπαρήγα συνεργάζεται ως αρθρογράφος με το εν λόγω έντυπο.

Ο διάλογος στο Indymedia πήρε μεγάλη έκταση και απ' αυτόν πληροφορηθήκαμε ότι το «Pass To Port» τυπώνεται πλέον στην «Τυποεκδοτική» και όχι στις εγκαταστάσεις της «Ελευθεροτυπίας», η οποία προφανώς έφαγε φέσι ή καθυστέρηση πληρωμής. Επειδή γνωρίζουμε πόσο άτεγκτοι ως επιχειρηματίες είναι τα κομματικά στελέχη που διευθύνουν την «Τυποεκδοτική» (παλαιότερα είχαμε σχετική εμπειρία, που την έχουμε μεταφέρει στις στήλες της «Κ»), μας έκανε εντύπωση η ευκολία με την οποία δέχτηκαν να τυπώνουν ένα έντυπο που χρωστάει σ' όποιο συνεργάστηκε μαζί του (δημοσιογράφος ή επιχείρηση). Δεν έχουμε, όμως, κανένα στοιχείο να πούμε ότι πρόκειται για κομματική επιχείρηση, όπως αρκετοί έγραψαν στο Indymedia. Ομως, γιατί η ηγεσία του Περισσού, προφανώς θορυβημένη, έσπευσε να κάνει την «αναγκαία διευκρίνιση», λέγοντας μισές αλήθειες; Δηλαδή, το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να κάνουν μπίζνες με τις συγκεκριμένες εκδότριες και να «φιλοξενούν» τη μία στο κομματικό ραδιόφωνο σα να μη τρέχει τίποτα; Κι αφού βουίζει ο Πειραιάς από τις καταγγελίες απλήρωτων εργαζομένων, γιατί δε μπήκαν στον κόπο να κάνουν μια μικρή έστω κινητοποίηση; Ας μη παραπονιούνται, λοιπόν, για τα συμπεράσματα που έβγαλαν οι δημοσιολόγοι του διαδικτύου, γιατί είναι η δική τους στάση που τα τροφοδότησε.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ούτε ζευγαρωτή ούτε πλεχτή, δεν είναι πια καιροί για ζευγαρώματα και για πλέξιμο. Είναι καιροί σταύρωσης, γι' αυτό σταυρωτή. Και μιλώ για την ομοιοκαταληξία, σκεπτόμενος τους σταυρωτές αλλά και τους εθελουσίως σταυρωμένους. Παρακάμπω, θολώνω, παραφέρωμαι, αγνώω –εν οργή– και δοκιμάζω σταυρωτή ομοιοκαταληξία, γιατί δεν πάει άλλο με τους ένθεν κακείθεν Φασουλήδες, γ@μώτο....

Ανέβηκα στη μιζαριά να κόψω μία μίζα κι έτσι ψηλά ως ήμουνα κοιτώ και βλέπω κάτω σε εικόνα, αγέρωχο τον στρατηγό Chou Ka To μέσα σε χρυσοποίκιλτη, περιτέχνη κορνίζα.

Αλί και μυριανάθεμα! Θυμήθηκα τ' αρχεία κείνης της παντοδύναμης, παντού χωμένης Stazi κι όπως θεωρώ τον στρατηγό χαμένο να κοιτάζει λέω «όχι ρε πού-σ-τιν μου, μεγάλη ατυχία».

Γελάτε μα δεν ξέρετε πόσο μεγάλο ρίσκο είναι για έναν στρατηγό να παίρνει την κουτάλα φριχτά συνωστιζόμενος με κάθε μια κουφάλα να προσπαθεί εδέσματα να πάρει από τον δίσκο.

Γω μόνο, που η λεπτότητα και η βαθιά συμπόνια πιστά μ' ακολουθούσαν σε κάθε ένα βήμα γω μόνο, λέω, δύναμαι να νοιώσω πόσο κρίμα είναι που τύποι σαν αυτόν μας τα 'καναν πεπτόνια.

Σουλτάνα ποθοπλάνταχη και τόσο γαλαντόμα η Miesens τους υπνώτισε με τα χρυσά της κάλλη κι οι φασουλήδες μ' όρεξη –ως εθιστάι– μεγάλη τρυγούν το μέλι και γελούν για μια φορά ακόμα.

Ξέρουν: κανείς και τίποτα δεν θα τους ακουμπήσει αιώνες τώρα παίζεται η ίδια κωμωδία μήπως και στις Οδύσσειας την πρώτη ραψωδία δεν λείπει για τον πολύτροπο που έβρισκε τη λύση;

Ετσι δουλεύει η μηχανή, το λέει και το προσπέκτους πάντα με μίζα παίρνει μπρος και λειτουργεί με λάδι μονάχα το εκνευριστικά αδιάφορο κοπάδι πειθείται σαν του «εξηγούν» σε άγνωστες διαλέκτους.

Οι ζαλισμένοι της tv, η ανώνυμη σαβούρα το ιστορικό υποκείμενο, χα! Τρέξτε να τους δείτε κάτω απ' τα μπούτια της Βανδή πιωμένους θα τους βρείτε σε γιωταχί και σε κελιά να τριγυρνούν σα σβούρα.

Ιδού λοιπόν ο Φασουλής μετά το δυο χιλιάδες κοιτά ζερβά, κοιτά δεξιά, κάνει πως καμαρώνει μα στον καθρέφτη μοναχός τη μούρη του μουντζώνει αιώνια να μοιρολογεί και πάντα σε μπλεδάδες.

Κοιτάξτε τον! Σαν έντομο εις τον ιστό αράχνης απ' έξω βγάζει την ουρά μονίμως και αθρόως! Αν μη τι άλλο ο Φασουλής την έχει δει αθώς κάθε που για συνοχή στην κατρακύλα ψάχνει.

Απ' τον Τρικούπη ως εδώ κι ακόμα παραπέρα ο Φασουλής αποζητά κάποιον για να άρχει κι αφού όπως είναι γνωστό διάολος δεν υπάρχει ποιος της Ψωροκώσταινας επήρε τον πατέρα;

Ο λόγος είν' ευνόητος: έτσι μικρός που νοιώθει πάντοτε θα αποζητά κάποιον να τα φορτώνει κι αυτός να βγαίνει στον αφρό, να κατακεραυνώνει. Στο φόβο και στο βούρδουλα πλήρως εξοικειώθη.

Ιδού λοιπόν ο Φασουλής, ίδιος εις τους αιώνες αν χρειαστεί βάζει φωτιά, μα γρήγορα γυρίζει στη βλαβερή συνήθεια τον βίο του π' ορίζει πρώτος στη βλαχοξίπαισιά, διαστακτικός σ' αγώνες.

Σαν τον πετύχεις μοναχό, σου τα 'ξηγεί όλα κι αναφωνείς «ο Φασουλής είναι καλός και ξέρει» μα κει 'να που καρφώνεται σε δίκτοπο μαχαίρι κοντά σ' αυτόν την τρωσ κι εσύ, συντρόφι μου τη φόλα...

Δόκτωρ Αβελ (μίστερ Κάιν)

Δεν θα δούνε παρά τη λάμψη του μετώπου μου/ δεν θ' ακούσουν
παρά το σπάσιμο των αλυσίδων μου/ κι αν καώ στο σταυρό της
λατρείας μου/ θα γίνω άγιος με στολή μαχητή
(Μαχμούτ Νταρούις: Η εξέγερση) – στον Γ.Π.

Στην ψυχή μου δεν έχω ούτε τρίχα λευκή/ μηδέ γεροντίστικη
τρυφεράδα έχω εγώ!/ Κεραυνώνοντας τον κόσμο με της φωνής
μου την αλκή/ προχωρώ – λεβέντης στα χρόνια μου τα εικοσιδύο
(Β. Β. Μαγιακόφσκι: Σύννεφο με παντελόνια)

♦ Ετσι λοιπόν (ελλείπει κινή-
ματος) διπλοπλουτιστικά
(πως λέμε διπλοφουριστά)
μπαινουν «όμορφα» τα κο-
λέγια στο δρόμο του αγώνα
(της μάσας και της απάτης).
Περάστε, κόσμε! Όλα τα κά-
νουμε, όλα τα δίνουμε! Ανέ-
ξοδα (;) σας χορηγούμε
σπουδές μάλα...μα για μια
ζωή ελεύθερη κι ωραία (με
δελτίο παροχής ασφάλειας)
όπου εμείς είμαστε εμείς και
εσείς παραμένετε εσείς.

♦ «Εν τούτοις, καθώς η ζή-
τηση για τα βιολογικά καλ-
λυντικά γνωρίζει άνθιση και
προσελκύει καταναλωτές και
από τη χώρα μας ήταν ανα-
γκαία και αναπόφευκτη η σύ-
σταση ενός φορέα που θα
πιστοποιεί τα συγκεκριμένα
προϊόντα – πρόκειται για τον
ΔΗΩ». Ε, τώρα, τα «πίσασ-
μα τα λεφτά μας»... (το δη-
μοσίευμα από την KATHI-
MERINI LINKS, 26-6-08).

♦ Δεν έβγαλαν μεν πρόεδρο
οι ΜΑΟΙΣΤΑΣ στο Νεπάλ, αλ-
λά το θέμα είναι τι «δείγματα
γραφής» δίνουν.

♦ Τσιμουδιά ο Περισσός και
ο Ριζοσπάστης για την σφα-
γή στην (και όχι μόνο) Σρε-
μπρέντσα. (Πώς να τον υπε-
ρασπίσουν, τον αδελφό Ρά-
ντοβαν...)

♦ Γιατί δεν τον διαγράφουν
(εδώ και τώρα) τον Δελαστίκ,

εκεί στο ΝΑΡ; (Ερώτηση αφε-
λούς).

♦ Αυτό το «ανέβασμα» των
πράσινων (όχι αλόγων αλλά)
οικολόγων σημαίνει ότι το
«χτυπάνε» το υπουργείακι;
♦ (Λέμε και ξαναλέμε ότι) η
Ελενα Ράππη (φυσικά και) εί-
ναι ιδρυτικό μέλος της ΜΚΟ
«Αγάπη».

♦ Σόλικος, σόλιπτος;/Τι μας
βγάζεις στήθος/ και γλώσσα/
μασκαρεμένο Αχέροντα; (Πα-
ραγωγής μας, πάρτε-πάρτε).

♦ Με τους σερβιτόρους τα
βάζει συντάκτρια του Pass to
Port (18-7-08). Ισα, μωρή γε-
λάδα!

♦ Καλά, ρε Τατούλη, κρατή-
σου, στη ΝΔ είσαι, όχι στο
ΕΚΚΕ..

♦ Από τον «καρδινάλιο» του
ιστορικού συμβιβασμού Εν-
ρίκο Μπερλινγκουέρ: «Θέ-
λουμε πρώτα απ' όλα τα
κόμματα να σταματήσουν
την κατάληψη του κράτους.
Πρέπει να συνεισφέρουν στο
σχηματισμό της πολιτικής θέ-
λησης του έθνους. Αυτό μπο-
ρούν να το κάνουν... ελέγχο-
ντας δημοκρατικά την λει-
τουργία των θεσμών. Αυτός
είναι ο πρώτος λόγος της δια-
φορετικότητάς μας... Σκε-
φτόμαστε ότι η αγορά μπο-
ρεί να έχει μια ουσιαστική λει-
τουργία, ότι η ατομική πρω-
τοβουλία είναι ανααντικατά-

στατη, ότι η ιδιωτική εταιρία
έχει ένα σημαντικό χώρο και
ρόλο».

♦ «Δεν βρίσκω μεγάλες δια-
φορές με τη σκέψη ενός πει-
σμένου ευρωπαϊού σοσιαλ-
δημοκράτη» (διαπιστώνει ο
δημοσιογράφος) και συνεχί-
ζει: «Λοιπόν είστε ένα σοβα-
ρό σοσιαλιστικό κόμμα»...
«Με την έννοια ότι θέλουμε
να οικοδομήσουμε στα σο-
βαρά το σοσιαλισμό (Μπερ-
λινγκουέρ). Ημασταν οι μόνοι
που υπογραμμίσαμε την
ανάγκη να καταπολεμήσου-
με τις στατάλες, να αυξή-
σουμε την αποταμίευση, να
περιορίσουμε τις υπερφία-
λες ιδιωτικές δαπάνες, να
επιβραδύνουμε την ανώμα-
λη δυναμική των δημοσίων
δαπανών... Υποστηρίζαμε
ότι και οι εργαζόμενοι θα
έπρεπε να συνεισφέρουν
από την πλευρά τους σε αυ-
τή την προσπάθεια. Αλλά και
στο σύνολό τους τις θυσίες
θα τις επωμίζονταν όλοι
παραγωγικά» (Ολόκληρη η
συνέντευξη του Ε.Μ.
στην ΕΠΟΧΗ, 13-7-08). Να
τον χαίρονται!

♦ Agamisuioianidis!

♦ Τι διαφήμιση της Ευρω-
παϊκής Ένωσης είναι αυτή
στο άρθρο του γνωστού Δε-
λαστίκ στο ΕΘΝΟΣ της 22-7-
08; (His master's voice...).

♦ Σε κατάσταση της Εθνικής
Τράπεζας μπαίνοντας στο
κουβούκλιο (cubicle) καλού-
μαστε να βγάλουμε τα γυα-
λιά και να κοιτάξουμε την κά-
μερα (για να αποτυπώσει
άραγε την ίριδα;...).

♦ Ελεύθερη πλέον να ορμή-
σει η Endesa (απόφαση ΣΤΕ,
18-7-08) στον Αγ. Νικόλαο
Βοιωτίας.

♦ Να μην ξεχνάμε: τον Χ.
Φλωράκη («Τίμησαν τον "δι-
κό" τους άνθρωπο – όπως
γράφει ο Ριζοσπάστης, 22-7-
08) τίμησε και εκπρόσωπος
της κυβέρνησης της ΝΔ...

♦ Θυμηθείτε το: ένα πολύ
διαφωτιστικό άρθρο του
ΣΧΟΛΙΑΣΤΗ (τ. 7, 1983) με
τίτλο «Αριστερός στην υπη-
ρεσία της αλλαγής», όπου
εκτός των άλλων βρίσκεται
και η διαπίστωση ότι «βασι-
κός σύμβουλος του Μάνου
υπήρξε στέλεχος του ΚΚΕ-
σωτ».

♦ Συμφωνούμε με την κίνη-
ση όχι με την αντιληψη της
πρωτοβουλίας για ελεύθερη
κατανάλωση ειδών σούπερ
μάρκετ.

Βασίλης

και οι επιδοχοί κλέφτες δολοφονούνται μέχρι ενός. Για τους
φτωχούς δεν υπάρχει κανένα έλεος, για τους πλούσιους
καμιά διαφορά από τα κτήνη και ανάμεσα στις δυο τάξεις
η άβυσσος. Είναι προς τιμή του ουρουγυανού σκηνοθέτη
το ότι αποδίδει με τόση ακρίβεια και αμεσότητα αυτή την
αλήθεια. Γιατί από στρογγυλέματα και φιλανθρωπίες έχου-
με χορτάσει.

■ ΧΙΡΟΣΙ ΤΕΣΙΓΚΑΧΑΡΑ

Ο λάκκος

Ένας περιέργως συνδυασμός εργατικού θρίλερ και μετα-
φυσικής αλληγορίας, η ταινία αυτή, που γυρίστηκε το
1962, είναι το ντεμπούτο του ιάπωνα σκηνοθέτη, γνωστό-
τερου από το φιλμ «Η γυναίκα στους αμμόλοφους».

Η δύσκολη ζωή των ανθρακωρύχων, η στυγνή στάση της
εργοδοσίας, ο αγώνας των συνδικάτων, όλα αυτά μπλέ-
κονται μ' ένα γαϊτανάκι φόνων, με τα φαντάσματα των δολο-
φονημένων να προσπαθούν να συμμετάσχουν στην ται-
νία ζητώντας αγωνιώδεις απαντήσεις. Είναι προφανής ο
πυρήνας της ματαιότητας που διατρέχει την οπτική του
Τεσιγκάχαρα, αποτυπωμένη στον αέναο αγώνα των ανώ-
νυμων ανθρώπων για επιβίωση. Παρά ταύτα, η ανορθό-
δοξη πλοκή της ταινίας του ελάχιστα μοιάζει παράταιρη.
Αντίθετα, καταφέρνει να κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του
θεατή, ακριβώς σαν ένα σκοτεινό και ανήσυχο όνειρο που
αφήνει αιχμές χωρίς να χρειάζεται να τα εξηγήσει όλα. Εν-
νοείται ότι η μουσική, οι λήψεις και η εικόνα είναι πρωτο-
ποριακά για την εποχή τους.

■ ΧΟΥ ΧΣΙΑΟ ΧΣΙΕΝ

Κυνηγώντας το κόκκινο μπαλόνι

Μια ταινία που παντρεύει την κινέζικη και τη γαλλική
ννοτροπία, αφηγείται αργόσυρτα την παρισινή κα-
θημερινότητα, και προσφέρει στη Ζιλιέτ Μπινός την ευκαι-
ρία να δείξει τις δυνατότητές της σ' ένα φαινομενικά μη αβαν-
ταδόρικο ρόλο. Μεταξύ μας, δεν υπάρχει λόγος να δείτε
αυτή την ταινία, όμως δε θα ήταν και δυστύχημα αν το
κάνατε...

Ελένη Σταματίου

♦ 1.012 θέσεις εργασίας προσφέρθηκαν από τον Ιούλιο του 2007 στους
αποφοίτους της ΑΚΤΟ μόνο από το Γραφείο Εργασίας Akto Art & Des-
ign... Η ΑΣΤ φροντίζει... για την επαγγελματική αποκατάσταση των απο-
φοίτων της σε συνεργασία με αεροπορικές, αερομεταφορικές, μετα-
φορικές εταιρίες και ταξιδιωτικά γραφεία, με κριτήρια τα προσόντα και
την βαθμολογία αποφοίτησής τους. Η απορρόφηση των αποφοίτων
μας από τις επιχειρήσεις του τουριστικού τομέα είναι στις άμεσες προ-
τεραιότητές μας. Είναι σημαντικό να προσθέσουμε ότι όλοι οι απόφοι-
τοι της ΑΣΤ εργάζονται ήδη στον αεροπορικό και τουριστικό τομέα (ΑΣΤ)

Η διαφήμιση έτσι και αλλιώς εμπεριέχει από στοιχεία υπερβολής έως
στοιχεία απάτης. Καπιταλισμός γαρ. (Το είπαμε λίγο σαν φοιτητές της
σχολής marketing). Το σωστό είναι ότι επιτυχημένη είναι η διαφήμιση
που έχει το μεγαλύτερο βαθμό απάτης. Οι αφίσες των αγωνιάδων ΚΕΣ
πιθανόν να διεκδικούν το βραβείο της πιο επιτυχημένης διαφήμισης της
χρονιάς. Δηλαδή, της μεγαλύτερης απάτης. Όσο και να έχεις, λοιπόν,
καλοκαιρινή διάθεση, διαβάζοντας τέτοιες εγκληματικές ηλιθιότητες δε
μπορείς να κάνεις πλάκα. Και ακόμα περισσότερο δε μπορείς να κάνεις
πλάκα ξέροντας ότι πελάτες αυτών των απατεώνων είναι τα παιδιά
που σπρώχτηκαν βίαια έξω από το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα. Δε
μπορείς να κάνεις πλάκα όταν γνωρίζεις τι γίνεται σήμερα στο θέμα ερ-
γασίας των νέων ανθρώπων. Τι γίνεται με την ανεργία, τι γίνεται με την
ανασφάλιστη εργασία, τι γίνεται με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας.
Δε μπορείς να κάνεις πλάκα όταν παρακολουθείς τις αγωνιώδεις προ-
σπάθειες των λαμόγιων της Νέας Δημοκρατίας να δώσουν παραπέρα
υπόσταση σ' αυτούς τους απατεώνες. Αλλά, ας προσέξουμε λίγο. Αν
ήσουν Νεοδημοκράτες και έβλεπες ότι τα ιδιωτικά ΚΕΣ έχουν απόλυ-
τη επιτυχία στην επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων, δε
θα έπρεπε να προτείνεις να κλείσουν όλα τα δημόσια πανεπιστήμια και
να λειτουργούν μόνο ΚΕΣ; Θα πετύχαινες μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια.
Θα έλυνες το πρόβλημα της ανεργίας των νέων και θα έκλεινες και τον
ΟΑΕΔ (αφού έτσι και αλλιώς τον έχεις ξεφτιλίσει) αντικαθιστώντας τον
με τα «γραφεία» ευρέσεως εργασίας των απατεώνων. Με το αζημίω-
το μάλιστα. Τρία τρυγόνια.

♦ Προσαστικός: Ένα έγκλημα σε εξέλιξη – Θέλουμε δέντρα όχι μπετόν
– Όχι κυκλοφοριακή ασφυξία – Πλήρης υπογειοποίηση τώρα. Στα-
μάτημα των έργων τώρα (Επιτροπή πολιτών 4ου Διαμερίσματος)

Έλεγε ένας κάτοικος εκεί στο σταθμό Λαρίσης ότι άκουγε στην τηλε-
όραση για το τι πρόκειται να γίνει με τον προσαστικό στην περιοχή και
κόντεψε να πάθει έμφραγμα. Τα κανάλια το παρουσίαζαν ως ένα πρό-
τυπο έργο που αναβαθμίζει το περιβάλλον. Γιατί αγαπητέ; Μόνο αν
έχεις αυταπάτες για τα λεγόμενα ΜΜΕ, κινδυνεύεις να πάθεις έμφραγμα.
Αν δεν έχεις, κάνεις άλλα πράγματα. Κινηματικά, γιαουρτάκια κ.λπ. Και
τότε κινδυνεύουν αυτοί και συ υγιαινείς.

♦ Το 11ο Camping της Νεολαίας Συνασπισμού είναι πλέον γεγονός!...
Δέκα μέρες γεμάτες με σεμινάρια και συζητήσεις, κινηματογραφικές
προβολές, εκδρομές στο νησί, αλλά και άφθονη μουσική. Σας περιμέ-
νουμε όλους και όλες! 24/7 – 3/8.

♦ Τρέξιμο, λογαριασμοί και δουλειά, άγχος, ακρίβεια, χρέη, δανεικά...
Αν είσαι σπίτι τότε ετοιμάσου για Αχλάδι Πάμε κάπου που δεν έχουμε
πάει... μόνο μη κάτσουμε άλλο σπίτι. Κάμπινγκ της ΚΝΕ 25/7 – 15/8.

Όπως βλέπετε, η ΚΝΕ πάλι υπερίσχυσε αγωνιστικά των ομορτου-
νιστών του ΣΥΝ. 10 μέρες οι ομορτουμιστές, 17 οι επαναστάτες. Εμείς
όμως –παρά τις ενστάσεις των νιάτων της «Κόντρας»– θα προτιμή-
σουμε ένα από τα πολλά Κάμπινγκ της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτι-
κής αριστεράς. (Εδώ ταιριάζει απόλυτα το... όπου γάμος και χαρά η
Βασίλω πρώτη...). Έχουν άλλη αγωνιστικότητα, άλλο ριζοσπασισμό,
άλλο πολιτικό προβληματισμό, ρε παιδί μου... Σημείωση: Πληροφορίες
που αναφέρουν ότι στο Κάμπινγκ της ΚΝΕ θα δίνεται και ένα κινη-
τό δωρεάν από τα καταστήματα «Γερμανός» είναι εντελώς προβοκα-
τόρικές και προερχόμενες από το ΛΑΟΣ.

Ερχονται νέα αντιλαϊκά μέτρα

Ούτε ένας χρόνος δεν πέρασε από τις τελευταίες κοινοβουλευτικές εκλογές. Θυμόσατε, μήπως, το λόγο για τον οποίο ο Καραμανλής προσέφυγε σε πρόωρες εκλογές; Ήταν αρκετά πρωτότυπος. Επικαλέστηκε την ανάγκη να καταρτιστεί ένας ισχυρός προϋπολογισμός από μια κυβέρνηση με νωπή τη λαϊκή εντολή. Επτά μήνες από την ψήφιση του... ισχυρού προϋπολογισμού, αυτός είναι εντελώς στον αέρα και στο κυβερνητικό επιτελείο αναζητούν τρόπο να πλασάρουν τα «συμπληρωματικά μέτρα» που ήδη έχουν αποφασίσει.

Είναι χαρακτηριστικές οι απαντήσεις που έδωσε ο Ρουσόπουλος την περασμένη Δευτέρα στο press room. Είναι η πρώτη φορά που δεν επανέλαβε την καθιερωμένη παπάρα περί της «κανονικής, ομαλής εκτέλεσης του προϋπολογισμού», αλλά παραδέχτηκε ότι «είναι δύσκολη η κατάσταση» και ότι «η προσπάθεια που γίνεται είναι να αυξηθούν τα έσοδα, δηλαδή να τηρηθούν οι προβλέψεις που υπάρχουν στον προϋπολογισμό» και «να μειωθούν οι δαπάνες στο μέτρο του δυνατού, έτσι όπως έχουν προβλεφθεί στον προϋπολογισμό». Την επομένη, μολοντί ρωπήθηκε επίμονα, ξέφυγε με τις συνηθείς ντρίπλες, αρνούμενος να δεσμευτεί ότι δε θα υπάρξει αύξηση του ΦΠΑ.

Η αναξιοπιστία της κυβέρνησης (και) ως προς την κατάρτιση του προϋπολογισμού είναι δεδομένη και αυτό είναι το τελευταίο που πρέπει να συζητήσουμε. Γιατί αν καταστήσουμε αυτό το θέμα ως κύριο, όπως ήδη κάνει το ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση βρίσκει επιχειρήματα για να ξεφύγει: διεθνείς συνθήκες, εισαγόμενα προβλήματα κ.λπ. Σημασία έχει να δούμε τι συνεπάγεται ο εκτροχιασμός του προϋπολογισμού.

Η λεγόμενη «μαύρη τρύπα» του προϋπολογισμού μεγαλώνει συνεχώς. Το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού αυξήθηκε το πρώτο πεντάμηνο κατά 28% σε σχέση με πέρσι. Τα έσοδα είχε προϋπολογιστεί να αυξηθούν κατά 12% και αυξήθηκαν μόνο κατά 3,5%. Οι δαπάνες είχε

προϋπολογιστεί να αυξηθούν κατά 8,3% και αυξήθηκαν κατά 12,1%. Αυτό αντανακλά την πτώση της οικονομικής δραστηριότητας (μείωση εσόδων) και την ακρίβεια που πλήττει και τις κρατικές δαπάνες. Σ' αυτά τα δεδομένα, που προέρχονται από τις ίδιες τις κρατικές υπηρεσίες, πρέπει να προσθέσουμε πρόσφατη παρέμβαση της Eurostat που ζητά αναθεώρηση ορισμένων δημοσιονομικών μεγεθών (προφανώς επειδή η κυβέρνηση έκανε το σύνηθες μπαλαμουτί).

Η κυβέρνηση θα κινηθεί και στο σκέλος των εσόδων και στο σκέλος των δαπανών. Λόγος γίνεται για κάποια ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο, που έχουν ξεπεράσει τα 16 δισ. ευρώ. Πόσο να αποδώσει, όμως, αυτό το μέτρο σε συνθήκες κρίσης που πλήττει ιδιαίτερα τους λεγόμενους μικρομεσαίους; Αναγκαστικά, η κυβέρνηση θα στραφεί στο αγαπημένο... καταφύγιο της φορολογίας. Πρέπει να θεωρείται βέβαιη η αύξηση των **ειδικών φόρων καταπόνησης**, που επιβαρύνουν άμεσα το

λαϊκό εισόδημα, ενώ η αύξηση του ΦΠΑ δεν αποκλείεται καθόλου. Απλά, κρατιέται ως το τελευταίο μέτρο, όχι μόνο γιατί υπάρχει η προεκλογική «δέσμευση» του Καραμανλή (ήδη έχουν διαμορφώσει το κλίμα για την... αποδέσμευση), αλλά και γιατί η αύξηση του ΦΠΑ κατά 1% θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη αύξηση του πληθωρισμού.

Στο σκέλος των δαπανών τα περιθώρια έχουν καταστεί εξαιρετικά στενά. Φυσικά, μιλάμε μόνο για τις κοινωνικές δαπάνες, που συμπιέζονται εδώ και χρόνια, κάθε χρόνο και περισσότερο. Το μόνο βέβαιο είναι πως και τα φιλανθρωπικά βοηθήματα που τάζουν, μέσω της ενεργοποίησης του περιβόητου Ταμείου για την καταπολέμηση της φτώχειας, που θα αποτελέσει τον άξονα της Καραμανλικής δημαγωγίας στη ΔΕΘ το Σεπτέμβριο, θα είναι εξαιρετικά... τσιγκούνικα και θα δοθούν σε λίγους. Ας δούμε τι έγινε με τους τυρόπληκτους για να καταλάβουμε.

■ ΠΑΣΟΚ

Χέρι-χέρι με τον ΣΕΒ

Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Όταν η αλεπού ονομάζεται ΠΑΣΟΚ και το παζάρι ΣΕΒ, δεν υπάρχει κανένα ζήτημα και κακώς τίθεται το ερώτημα. Εξαιρετικά πολυμελής «αντιπροσωπεία» του ΠΑΣΟΚ, αποτελούμενη από τους πολιτικούς εκπροσώπους Οικονομίας και Ανάπτυξης, Λούκα Κατσέλη και Μιχάλη Χρυσοχοϊδη αντιστοίχως, τους εισηγητές ΚΤΕ Οικονομίας και Ανάπτυξης, Δημήτρη Κουσελά και Αποστόλη Κατσιφάρα, καθώς και τον Γραμματέα του Τομέα Ανάπτυξης, Φίλιππο Σαχινίδη» επισκέφτηκε στις 15 Ιουλίου τα γραφεία του ΣΕΒ (δε θα πήγαινε, βέβαια, αντιπροσωπεία του ΣΕΒ στη Χαρ. Τρικούπη, ο ΣΕΒ είναι θεσμός ανώτερος οιοδήποτε κόμματος και το πρωτόκολλο πρέπει να τηρείται).

Εκεί, σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ, «*ανέπτυξαν τις θέσεις του Κινήματος για τις αρνητικές επιπτώσεις των κυβερνητικών επιλο-*

γών στην οικονομία, καθώς και την κρίση ανταγωνιστικότητας που βιώνει η χώρα και ανέλυσαν τις προτάσεις του κόμματος για την καταπολέμηση της ακρίβειας, τη

*στήριξη της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών και την ενίσχυση της αναπτυξιακής δυναμικής». Παράλληλα, «*ενημερώθηκαν, αντίστοιχα, από τους εκπροσώπους του ΣΕΒ για το ρόλο και τις προοπτικές του Συνδέσμου και αντάλλαξαν απόψεις για την πορεία της οικονομίας, την επιχειρηματικότητα και τις δυνατότητες αποτελεσματικότερης συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα».**

■ **Δυο βάρκες... ΣΥΝασπισμένες**

Ειδικός στο στοργόγυλεμα των πολιτικών προταγμάτων έχει γίνει ο Τσίπρας. Κάθε μέρα δίνει εξετάσεις ο φέρελπις σοσιαλδημοκράτης. Μετά τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, για τα οποία ξεκαθάρισε ότι ο ΣΥΝ δεν είναι αντίθετος, ήρθε η ώρα και της ιδιωτικής Υγείας.

«*Ένα σύστημα Υγείας όπου μπορούσε να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και στις ανάγκες*», ζήτησε σε πρόσφατη συνέντευξή του. Μη βιαστείτε πως αναφερόταν σε δημόσιο σύστημα Υγείας, γιατί ο ίδιος έχει διευκρινίσει πως πολιτικό πρόταγμα του ΣΥΝ είναι «*να ελεγχθεί η ασύδοτη εμπορευματοποίηση της Υγείας και η οικονομική εκμετάλλευση των ασθενών, να παταχτεί η παραοικονομία και να αυξηθούν οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία σε επίπεδα τουλάχιστον αντίστοιχα του ευρωπαϊκού μέσου όρου*».

Γίνεται να πατάς σε δυο βάρκες; Γίνεται να δέχεσαι την ιδιωτική Υγεία (που είναι ο πιο γοργά αναπτυσσόμενος καπιταλιστικός κλάδος στην Ελλάδα, και να αντιστρατεύεσαι την... ασυδοσία της; Ούτε το ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '70 δεν τα 'λεγε αυτά. Ζητούσε την κατάργηση της ιδιωτικής Υγείας στον νοσοκομειακό τομέα.

Τόσο καλό ήταν το κλίμα στη συνάντηση-συζήτηση που «*η ηγεσία του ΣΕΒ και η Αντιπροσωπεία ΠΑΣΟΚ συμφώνησαν να συνεχίσουν και μετά τον ερχόμενο Σεπτέμβριο τις επαφές τους και τον διάλογο επί συγκεκριμένων τομέων της οικονομίας*».

Εννοείται πως δε χρειάζεται να κάνουμε καμιά ανάλυση. Σημειώνουμε απλά πως από τις προτάσεις του ΠΑΣΟΚ λείπει κάθε αναφορά σε έκτακτη φορολογία των καπιταλιστών.

Ιλαροτραγωδία και ανατριχίλα

Εθνικιστική υστερία και ιλαροτραγωδία ταυτόχρονα. Οι κάμερες όλων των τηλεοπτικών διαύλων ήταν το προηγούμενο Σαββατοκύριακο εστιασμένες στο ετήσιο πανηγύρι ενός μικρού χωριού της Δυτικής Μακεδονίας, της Μελίτης. Εκεί αναμενόταν να καταφθάσουν «*στίφη Σκοπιανών*» και να οργανώσουν «*προκλήσεις κατά της χώρας μας*». Φοβούμενη τα χειρότερα, η κυβέρνηση Καραμανλή δεν επέτρεψε στα «*καλόπαιδα*» της «*Χρυσής Αυγής*» να πλησιάσουν στο χωριό κι έτσι η δράση τους περιορίστηκε σε κραυγές στα σύνορα.

Ομως, τι ήταν αυτοί που μαζεύτηκαν στη Μελίτη για να πανηγυρίσουν; Τι είναι αυτό που δένει τους εντός με τους εκείθεν των ελληνικών συνόρων; Αν είναι (που είναι) η κοινή εθνική ταυτότητα, τότε πως χειροκροτεί η πλειοψηφία τον πρωθυπουργό που αποφαίνεται ότι «*δεν υπάρχει -ουδέποτε υπήρξε- μακεδονική μειονότητα*»; Γ' αυτό μιλάμε για ιλαροτραγωδία. Όταν το καλοσκέφτεσαι, όμως, παγώνει το γέλιο στα χείλη σου. Διότι πίσω από την ιλαροτραγωδία κρύβεται ο άκαμπτος μεγαλοελλαδίτικος εθνικισμός: Ξέρουμε ότι υπάρχει ένα τέτοιο έθνος, ξέρουμε ότι ένα κομμάτι του ζει ως μειονότητα στην Ελλάδα, ξέρουμε ότι σε ένα σημαντικό κομμάτι των ανταρτών του ΔΣΕ και των παιδιών τους δεν επετράπη ο επαναπατρισμός (εξαιρέθηκαν όσοι δεν ήταν «*Ελληνες το γένος*»), όμως δε γουστάρουμε να έχουν το εθνικό όνομα που εδώ και δυο τουλάχιστον αιώνες διαμορφώθηκε μεταξύ των προγόνων τους και απαιτούμε να τους δώσουμε εθνικό όνομα εμείς. Κι επειδή ως κράτος είμαστε πιο δυνατοί, θα τους το επιβάλλουμε.

Το έχουμε πει και το έχουμε γράψει δεκάδες φορές πως η συμπεριφορά στο Μακεδονικό αποτελεί ντροπή, στίγμα ανεξίτηλο για τον ελληνικό λαό. Διότι μετατρέπεται σε άθυρμα στα χέρια των μεγαλοεθνικιστών, χωρίς να έχει καν τη δικαιολογία ότι αισθάνεται μια απειλή (υπαρκτή ή ανύπαρκτη) κατά της χώρας του. Διότι ο αλυτρωτισμός του κάθε Γκρούεφσκι δε θα μπορούσε να συνιστά ούτε καν μακρινή απειλή, αν ο ελληνικός λαός επέβαλε στην ελληνική μπουρζουαζία το σεβασμό των εθνικών δικαιωμάτων όλων των μειονοτήτων που ζουν στην Ελλάδα, μικρών ή μεγάλων πληθυσμιακά.

Από την άλλη και επειδή πρέπει να είμαστε δίκαιοι, οφείλουμε να στιγματίσουμε τη συμπεριφορά των Σλαβομακεδόνων. Την απουσία οποιουδήποτε διαχωρισμού από τα εθνικιστικά κοράκια τύπου Γκρούεφσκι, από τους νεογιάπηδες των Σκοπιών που έχουν ξεπουλήσει τη χώρα και το λαό τους στους αμερικάνους και ευρωπαίους ιμπεριαλιστές και την ίδια ώρα κάνουν εμπόριο με τους εθνικούς πόθους.

Εναν κατηγορηματικό διαχωρισμό περιμέναμε κυρίως από τους ελλαδίτες εθνικά Μακεδόνες, αλλά και από τους πολιτικούς πρόσφυγες και τα παιδιά τους που ζουν (αναγκαστικά) στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Περισσότερο από τους τελευταίους, γιατί κουβαλούν παραδόσεις, γιατί αποτελούν σύμβολα ενός επαναστατικού κινήματος της Ιστορίας μας. Στο Γκρούεφσκι αναθέτουν την υπεράσπιση των δίκαιων εθνικών τους διεκδικήσεων; Στο τσιράκι των Αμερικάνων που βαράει προσοχή μπροστά στην Κοντολίτσα και της ζητάει, σα «*γύφτουλας*» να κρατήσει ως σουβενίρ το στίλο που υπέγραψαν;

Η απομόνωσή τους στην Ελλάδα, κυρίως από τα κόμματα της κοινοβουλευτικής ψευτοαριστεράς, δεν αποτελεί δικαιολογία. Και μια «*εκτός των τειχών*» μειοψηφία στην Ελλάδα απομονώνεται (πριν μερικά χρόνια διωκόταν κιόλας), αλλά δεν το 'βαλε κάτω. Γιατί αυτά είναι θέματα αρχών και στα θέματα αρχών δε χωρούν συμβιβασμοί και συμμαχίες με αντιδραστικούς.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

